ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកស្កាននេះ
ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដប៉ុន ៗ

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០
ត្រូវបានរៀបចំធ្វើឡើងដោយ គេហទំព័រ៥000ឆ្នាំ បូជា
ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ជាធម្មទាន ៗ

ផ្តល់សៀវភៅគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកសម្រាប់ការងារ
ដោយ ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចណៃ ៗ

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងផ្នែកបច្ចេកទេស)
ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ៗ

ត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ
ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ៗ

ថតស្កានដោយ
ប្អូនប្រុស ម៉ាន់ សាវ៉េត

www.5000-years.org

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងច្រើនលើសលុបអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ៊ួចម៉ៃណៃ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ផុត លីស្រ៊ុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សរ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ួច សាវឿង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ជា ស៊ីវត្ថានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ជា សុមេធាធីតា (ស.រ.អ)
- លោក ជឹម-ជា និងលោកស្រី រតនី ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ផែង យឿន (កូរ៉េ)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេរី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា យ៉ា វ៉ាន់ទី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ប៉ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រ៊ុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់
ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធារនីរាជ, ចាន់ណា សុធារនិរោធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រ៊ុង ចាន់រស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រ៊ុង ចាន់រតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រ៊ុង យូហេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូរ៉េ)
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេរីស័ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន រចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ស៊ែ សុផារី (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា យឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធៀង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សារ៉ុម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុវណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.រ.អ)

ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
អភិធម្មបិដក
បដ្ឋាន ឆដ្ឋភាគ
៨៨

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស. ២៥១០

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ សូមផ្ចង់ស្មារតីសូត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។

ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។

ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានសូត្រចេញពីជម្រៅដួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុន ។

このカンボジア版南伝大蔵経を
カンボジアの佛教徒へ
贈ることができることに感謝します。
これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete collection of " TRIPITAKA " to the Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន !

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យនៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គឺត្រូវចំណាយពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិកជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំងមនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តីទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និងប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ Rev. Muchaku Seikyo

ប្រធានការិយាល័យ Rev. Sinohara Eiichi

អ្នកចាត់ការ Rev. Matunaga Zendo Rev. Arima Jitsujo Rev. Ito Yoshimichi
Rev. Watai Keiichi Rev. Sugiya Yoshizumi Rev. Sigeta Shincyo
Rev. Maeda Risyo Rev. Nakajima Kyoshi Mr. Ei Rokusuke

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん！
敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん！

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会

世話人代表	無着	成恭	世話人	松永	然道	有馬	実成
事務局長	篠原	鋭一		伊藤	佳通	渡井	奎一
				杉谷	義純	茂田	真澄
				前田	利勝	中島	教之
				永	六輔		

Acknowledgment

My dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community.

It gives me a great pleasure to learn that the translation of the " Pali Tripitaka " into Cambodian by the " Tripitaka Commission " of the Buddhist Institute, Phnom Penh has been successfully achieved. The project to translate the Tripitaka was launched in 1930 and took 39 years to complete the whole work only in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but is also an important milestone in the history of publication in Cambodia.

Revival and prosperity of Buddhism in Cambodia is the ardent desire of the Japanese Buddhist Community. It is with this spirit that we have completed this important project and want to present the complete work to the Cambodian Buddhist community. It is a present not only to the Buddhist community in Cambodia but also to the Cambodian people and all the peace loving people in the world.

Cambodia experienced the greatest tragedies of modern times and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount this grief and anger, and to forgive and start working again for world peace.

This great work is a symbol of Japanese Buddhist communities resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and a testimony to the friendship between the people.

Join hands in prayer...
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE
Project Manager: Rev. Seikyo Muchaku
Secretary General: Rev. Eiichi Sinohara
Management Team:
Rev. Zendo Matunage Rev. Jitsujo Arima Rev. Yoshimichi Ito
Rev. Keiichi Watai Rev. Yoshizumi Sugiya Rev. Shincyo Sigeta
Rev. Risyo Maeda Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន ឆដ្ឋភាគ

៩៩

ព. ស. ២៥១០

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានស្ស ឆដ្ឋោ ភាគោ

បរិត្តារម្មណត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១) បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២) មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតារម្មណំ ... ។

(៣) អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន ធម្មភាគ

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(១) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ នូវខន្ធ២ ... ខន្ធ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ២ ... ។

(២) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ ... ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៣) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ ... ។

(៤) បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អធិបតិប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតប្បច្ចយា ។

(៥) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៦) បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ បរិត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ... អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៧) មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ... នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ មហគ្គតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៤) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ និងអធិបតិប្បច្ច័យ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៦) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ អាស្រ័យនូវអហេតុកក្ខន្ធ១ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៧) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ . . . ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ . . . មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៨) អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ... នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អប្បមាណារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៩) បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បរិត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(១០) មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(១១) អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(១២) បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ បរិត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៨) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ ... ។

(៩) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ នូវខន្ធ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(១០) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(១១) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ ... ។

(១២) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ក្នុងអរូប ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(១៣) មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ មហគ្គតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា មហគ្គតារម្មណោ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។

(១៤) អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា អារុប្បេ អប្បមាណារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយញ្ច នអាសេវនប្បច្ចយញ្ច នអធិបតិសទិសំ ។

(១៥) បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា បរិត្តារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច បរិត្តារម្មណា ចេតនា ។

(១៦) មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា មហគ្គតារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច មហគ្គតារម្មណា ចេតនា ។

(១៣) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យនូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ក្នុងអរូប នូវខន្ធ ២ ... បដិសន្ធិ មិនមាន ក្នុងអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យទេ ។

(១៤) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ក្នុងអារុប្ប: នូវខន្ធ ២ ... នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ ដូចគ្នានឹងនអធិបតិប្បច្ច័យដែរ ។

(១៥) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ។

(១៦) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យនូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(១៧) អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា អប្បមាណារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច អប្បមាណារម្មណា ចេតនា ។

(១៨) បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ... នវិបាកប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ បរិត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(១៩) មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ... នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ មហគ្គតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២០) អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ... នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ អប្បមាណារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២១) បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ... នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ បរិត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(១៧) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យនូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ។

(១៨) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ . . ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិញ្ញាណ ៥ នូវខន្ធ ២. . . ។ ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ . . . នូវខន្ធ ២ . . . នូវខន្ធ ២ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកបដិសន្ធិ . . . ។

(១៩) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ. . . ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ នូវអហេតុកក្ខន្ធ១ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ . . . នូវខន្ធ ២ . . . ។

(២០) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន. . . ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន . . . នូវខន្ធ២. . . ។

(២១) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ . . . ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ក្នុងអរូប . . . ។

(២២) មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ... នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ មហគ្គតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។

(២៣) អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ... នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អប្បមាណារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៤) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា តីណិ ។ បេ ។ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(២៥) ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ ... នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

(៤២) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ ១ មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ក្នុងអរូប ... ។

(៤៣) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ ១ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ក្នុងអរូប ... នូវខន្ធ ២ ... ។

(៤៤) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៤៥) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(២៦) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ . . . អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ ឈានេ តីណិ មគ្គេ ទ្វេ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្ប-យុត្តេ តីណិ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតវារោបិ បច្ចយវារោបិ និស្សយវារោបិ សំសដ្ឋវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បញ្ហាវារោ

(២៧) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(២៦) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារ-ប្បច្ច័យមានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឈានប្ប-ច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បច្ចយវារៈ ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

(២៧) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ

បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

(២៩) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បមាណារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣០) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា បរិត្តារម្មណេ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានន្តិ បរិត្តារម្មណេ បរិត្តេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ

ពួកហេតុ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៨) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ... ។

(២៩) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣០) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ហើយពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលសន្សំល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ព្រះអរិយទាំងឡាយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ដឹង នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំមក ក្នុងកាលមុន ឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយតូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន

បរិត្តារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ បរិត្តារម្មណោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន បរិត្តារម្មណបរិត្តចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ បរិត្តារម្មណា បរិត្តា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣១) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទិព្វំ ចក្ខុំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ សោតធាតុំ បច្ចវេក្ខតិ បរិត្តារម្មណំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណំ ... យថាកម្មុបគញ្ញាណំ ... អនាគតំសញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ បរិត្តារម្មណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ មហគ្គតារម្មណោ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន បរិត្តារម្មណមហគ្គតចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធ នោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ដឹង នូវចិត្តនៃ បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយចិត្តតូចឆ្មារដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយ ចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធ តូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្ស-តិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្ម-ណប្បច្ច័យ ។

(៣១) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ពិចា-រណា នូវទិព្វចក្ខុ ពិចារណា នូវទិព្វសោតធាតុ ពិចារណា នូវឥទ្ធិវិ-ធញ្ញាណ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ... នូវ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ... នូវយថាកម្មូបគញ្ញាណ ... ពិចារណា នូវអនាគតំសញ្ញាណ ឃើញច្បាស់ នូវពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ថាមិនទៀង ... ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ... ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ដឹង នូវចិត្តនៃបុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្ត ដល់នូវសភាពធំ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ

បរិត្តារម្មណា មហគ្គតា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ បច្ចវេក្ខតិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ បច្ចវេក្ខតិ មហគ្គតារម្មណំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណំ ... យថាកម្មុបគញ្ញាណំ ... អនាគតំសញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ មហគ្គតារម្មណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ អស្សាទេតិ តំ អារព្ភ មហគ្គតារម្មណោ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន មហគ្គតារម្មណមហគ្គតចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ មហគ្គតារម្មណា មហគ្គតា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។

(៣២) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។ បេ ។ បុគ្គល ពិចារណា នូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ពិចារណា នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ពិចារណា នូវអារម្មណ៍ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវចេតោបរិយញ្ញាណ .. នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ... នូវយថាកម្មុបគញ្ញាណ ... ពិចារណា នូវអនាគតំសញ្ញាណ ឃើញច្បាស់ នូវពួកខន្ធ ដែលមានសភាពធំ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ថាមិនទៀង ... ត្រេកអរ ពត់: ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ... រាគមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ដឹងនូវចិត្ត នៃបុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្ត ដែលមានសភាពធំ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៣៣) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមជ្ឈានបច្ចវេក្ខណំ បច្ចវេក្ខតិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនបច្ចវេក្ខណំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វចក្ខុបច្ចវេក្ខណំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វសោតធាតុបច្ចវេក្ខណំ បច្ចវេក្ខតិ ឥទ្ធិវិធញាណ . . . ចេតោបរិយញាណ . . . បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណ . . . យថាកម្មូបគញាណ . . . អនាគតំសញាណបច្ចវេក្ខណំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា មហគ្គតារម្មណេ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានន្តិ មហគ្គតារម្មណេ បរិត្តេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ . . . វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ បរិត្តារម្មណោ រាគោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញាណេន មហគ្គតារម្មណបរិត្តចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ មហគ្គតារម្មណា បរិត្តា ខន្ធា ចេតោបរិយញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស យថាកម្មូបគញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអារម្មណបច្ច័យ គឺ បុគ្គលពិចារណា នូវបឋមជ្ឈានបច្ចវេក្ខណៈ ពិចារណា នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនបច្ចវេក្ខណ ពិចារណា នូវទិព្វចក្ខុបច្ចវេក្ខណ ពិចារណា នូវទិព្វសោតធាតុបច្ចវេក្ខណ នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ... នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ... នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ... នូវយថាកម្មូបគញ្ញាណ ... ពិចារណា នូវអនាគតំសញ្ញាណបច្ចវេក្ខណៈ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ដឹងនូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវពួកខន្ធតូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ថាមិនទៀង. . ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធនោះ ... ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ដឹងនូវចិត្តនៃបុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្តតូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធតូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។

(៣៤) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អប្បមាណារម្មណបរិត្តចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អប្បមាណារម្មណា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៥) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា គោត្រភុំ បច្ចវេក្ខន្តិ វោទានំ បច្ចវេក្ខន្តិ មគ្គប្បច្ចវេក្ខណំ បច្ចវេក្ខន្តិ ផលប្បច្ចវេក្ខណំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានប្បច្ចវេក្ខណំ បច្ចវេក្ខន្តិ អប្បមាណារម្មណេ បរិត្តេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សន្តិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អប្បមាណារម្មណបរិត្តចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អប្បមាណារម្មណា បរិត្តា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល បុគ្គល ដឹង នូវចិត្ត នៃបុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្តតូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៩) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ពិចារណា នូវគោត្រភូ ពិចារណា នូវវោទានៈ ពិចារណា នូវមគ្គប្បច្ចវេក្ខណៈ ពិចារណា នូវផលប្បច្ចវេក្ខណៈ ពិចារណា នូវនិព្វានប្បច្ចវេក្ខណៈ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ តូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ថាមិនទៀង ... ដឹង នូវចិត្ត នៃបុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្តតូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ តូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៣៦) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា អប្បមាណារម្មណេ ចេតោបរិយញាណំ បច្ចវេក្ខន្តិ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ គរុំ (១) កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បរិត្តារម្មណេ បរិត្តេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ បរិត្តារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ ទិព្វំ ចក្ខុំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ

---

១ ម. តំ គរុំ ។

(៣៦) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ... ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវបុព្វេនិ-វាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៧) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណា-ធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ហើយធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលធ្លាប់សន្សំល្អ ហើយក្នុងកាលមុន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវខន្ធទាំងឡាយ តូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៣៨) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្ម-ណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវទិព្វចក្ខុ ឲ្យជាទីគោរពហើយ ពិចារណា

ទិព្វំ សោតធាតុំ ... បរិត្តារម្មណំ ឥទ្ធិវិធញាណំ ចេតោបរិយញាណំ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណំ យថាកម្មូបគញាណំ ... អនាគតំសញាណំ បច្ចវេក្ខតិ បរិត្តារម្មណោ មហគ្គតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ តំ គរុំ កត្វា មហគ្គតារម្មណោ រាគោ ... ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៣៩) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ គរុំ កត្វា ... នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ... មហគ្គតារម្មណំ ឥទ្ធិវិធញាណំ ... ចេតោបរិយញាណំ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណំ យថាកម្មូបគញាណំ ... អនាគតំសញាណំ គរុំ កត្វា ... មហគ្គតារម្មណោ មហគ្គតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ តំ គរុំ កត្វា មហគ្គតារម្មណោ រាគោ ... ទិដ្ឋិ ... ។ សហជាតាធិបតិ មហគ្គតារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

នូវទិព្វសោតធាតុ ... នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ចេតោ-បរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ ... ពិចារណា នូវអនាគតំសញ្ញាណ ធ្វើ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ តែមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រាគៈ មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ធ្វើនូវពួកខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ... ទិដ្ឋិកើតឡើង ។

(៣៩) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គលធ្វើ វិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ឲ្យជាទីគោរព ... នេវសញ្ញានាសញ្ញា-យតនៈ ... ឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ... ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ ... ធ្វើនូវអនាគតំសញ្ញាណ ឲ្យជាទីគោរព .. ធ្វើ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រាគៈ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ធ្វើ នូវពួកខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ... ទិដ្ឋិ ... ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកេ បញ្ហាភាគោ

(៦០) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ បឋមជ្ឈានបច្ចវេក្ខណំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អនាគតំសញាណបច្ចវេក្ខណំ គរុំ កត្វា ... មហគ្គតារម្មណេ បរិត្តេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ តំ គរុំ កត្វា បរិត្តារម្មណោ រាគោ ... ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៦១) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ គរុំ កត្វា ... ។

សហជាតាធិបតិ អប្បមាណារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ។

(៦២) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស ... អារម្មណាធិបតិ សេក្ខា គោត្រភុំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ វោទានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ មគ្គបច្ចវេក្ខណំ

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៤០] ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវបឋមជ្ឈានបច្ចវេក្ខណៈ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវអនាគតំសញ្ញាណបច្ចវេក្ខណៈ ឲ្យជាទីគោរព ... ធ្វើនូវខន្ធទាំងឡាយ តូចឆ្មារ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រាគៈ មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ធ្វើនូវពួកខន្ធនោះឲ្យជាទីគោរព ... ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

[៤១] ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើនូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវផល ឲ្យជាទីគោរព ... ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ។

[៤២] ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ... បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ធ្វើនូវគោត្រភូ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវវោទានៈ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវមគ្គបច្ចវេក្ខណៈ

គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ផលប្បច្ចវេក្ខណំ ... និព្វា-ណប្បច្ចវេក្ខណំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(៤៣) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សេក្ខា អប្បមាណារម្មណំ ចេតោបរិយញាណំ គរុំ កត្វា ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណំ . . អនាគតំសញាណំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(៤៤) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា បរិត្តារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៥) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តារម្មណំ ចុតិចិត្តំ មហគ្គតារម្មណស្ស ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តារម្មណំ ភវង្គំ មហគ្គតារម្មណាយ អាវជ្ជនាយ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តារម្មណា ខន្ធា មហគ្គតារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ផលប្បច្ចវេក្ខណៈ ... ធ្វើនូវនិព្វានប្បច្ចវេក្ខណៈ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(៤៣) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺសេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ធ្វើនូវចេតោបរិយញ្ញាណ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ឲ្យជាទីគោរព ... នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ... ធ្វើនូវអនាគតំសញ្ញាណ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(៤៤) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺពួកខន្ធមុន ៗ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៤៥) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ភវង្គៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃអាវជ្ជនា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៤៦) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តារម្មណំ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មហគ្គតារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតារម្មណំ ចុតិចិត្តំ បរិត្តារម្មណស្ស ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតារម្មណំ ភវង្គំ បរិត្តារម្មណាយ អាវជ្ជនាយ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតារម្មណា ខន្ធា បរិត្តារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតារម្មណំ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាភិរៈ

(៤៦) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ អនុលោម ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៤៧) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៤៨) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ភវង្គៈ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃអាវជ្ជនា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៤៩) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ អនុលោម ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម

វោទានស្ស អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤០) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អប្បមាណារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស មគ្គោ ផលស្ស ផលំ ផលស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤១) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចវេក្ខណា បរិត្តារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស ផលប្បច្ចវេក្ខណា បរិត្តារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស និព្វានប្បច្ចវេក្ខណា បរិត្តារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អប្បមាណារម្មណំ ចេតោបរិយញ្ញាណំ បរិត្តារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណំ បរិត្តារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អនាគតំសញ្ញាណំ បរិត្តារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស ផលំ បរិត្តារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គលកាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៩០) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយៗ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ មគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃផល ផល ជាបច្ច័យ នៃផល ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៩១) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ការពិចារណានូវមគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ការពិចារណានូវផល (ជាបច្ច័យ) នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ការពិចារណានូវព្រះនិព្វាន (ជាបច្ច័យ) នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ចេតោបរិយញ្ញាណ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ (ជាបច្ច័យ) នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ អនាគតំសញ្ញាណ (ជាបច្ច័យ) នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ផល ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៨២) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចវេក្ខណា មហគ្គតារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស ផលប្បច្ចវេក្ខណា មហគ្គតារម្មណស្ស ... និព្វានប្បច្ចវេក្ខណា មហគ្គតារម្មណស្ស ... ផលំ មហគ្គតារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៣) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។

(៨៤) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ បដិច្ចវារសទិសា កាតព្វា ។ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បរិត្តារម្មណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... បរិត្តារម្មណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ វិបស្សនំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ បរិត្តារម្មណំ សីលំ ... បញ្ញំ

(៩២) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ការពិចារណា នូវមគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ការពិចារណានូវផល មានអារម្មណ៍ ដល់នូវសភាពធំ... ការពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន ដែលមានអារម្មណ៍ ដល់នូវសភាពធំ... ផល ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានអារម្មណ៍ ដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៩៣) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នានឹងអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។

(៩៤) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ វារៈ ទាំងបីបណ្ឌិត គប្បីធ្វើឲ្យប្រហែលគ្នា នឹងបដិច្ចវារៈផងចុះ ។ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍ តូចឆ្មារ ហើយឲ្យទាន សីល ... ធ្វើឧបោសថកម្ម ... ញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ឲ្យកើតឡើង វិបស្សនា ... អភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិឲ្យកើតឡើង តម្កើងមានៈ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ សីល ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ... បញ្ញា

រាគំ ទោសំ មោហំ មានំ ទិដ្ឋឹ បត្ថនំ កាយិកំ សុខំ ... កាយិកំ ទុក្ខំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... បរិត្តារម្មណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ វិបស្សនំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ បរិត្តារម្មណា សទ្ធា ... បញ្ញា រាគោ បត្ថនា កាយិកំ សុខំ ... កាយិកំ ទុក្ខំ បរិត្តារម្មណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៩៩) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បរិត្តារម្មណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតារម្មណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ វិបស្សនំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ បរិត្តារម្មណំ សីលំ ... បញ្ញំ រាគំ បត្ថនំ កាយិកំ សុខំ ... កាយិកំ ទុក្ខំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតារម្មណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ វិបស្សនំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ

រាគៈ ទោសៈ មោហៈ មានៈ ទិដ្ឋិ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ ... អាស្រ័យកាយិកទុក្ខ ហើយឲ្យទាន សីល ... ឧបោសថកម្ម ... ញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ឲ្យកើតឡើង វិបស្សនា ... អភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិឲ្យកើតឡើង សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ... បញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ ... កាយិកទុក្ខ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ បញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៥៥) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ហើយញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ឲ្យកើតឡើង វិបស្សនា ... អភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិឲ្យកើតឡើង តម្កើង មានៈ ប្រកាន់ ទិដ្ឋិ សីល ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ... បញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ ... អាស្រ័យនូវកាយិកទុក្ខ ញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ឲ្យកើតឡើង វិបស្សនា ... អភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិឲ្យកើតឡើង តម្កើងមានៈ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ

បរិត្តារម្មណា សទ្ធា ... កាយិកំ សុខំ ... កា-
យិកំ ទុក្ខំ មហគ្គតារម្មណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ
រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស
ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូប-
និស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ
បរិត្តារម្មណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណារម្មណំ
ឈានំ ឧប្បាទេតិ មគ្គំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ
ឧប្បាទេតិ បរិត្តារម្មណំ សីលំ ... បញ្ញំ រាគំ
កាយិកំ សុខំ ... កាយិកំ ទុក្ខំ ឧបនិស្សាយ
អប្បមាណារម្មណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ មគ្គំ ... អភិញ្ញំ
... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បរិត្តារម្មណា សទ្ធា ...
កាយិកំ សុខំ អប្បមាណារម្មណាយ សទ្ធាយ
បញ្ញាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស
ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូ-
បនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។

សទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ... កាយិកសុខ ... កាយិកទុក្ខ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ បញ្ញា ពគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៥៦) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បាន ដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ហើយញ៉ាំងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងមគ្គ ... ញ៉ាំងអភិញ្ញា ... ញ៉ាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សីល ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ... បញ្ញា ពគៈ កាយិកសុខ ... អាស្រ័យ កាយិកទុក្ខ ហើយញ៉ាំងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងមគ្គ ... ញ៉ាំងអភិញ្ញា ... ញ៉ាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ... កាយិកសុខ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៥៧) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។

បកតូបនិស្សយោ មហគ្គតារម្មណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ
មហគ្គតារម្មណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ វិបស្សនំ ...
អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ... មានំ ... ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ
មហគ្គតារម្មណំ សីលំ ... បញ្ញំ ... រាគំ ...
បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ ... មហគ្គតារម្មណំ ឈានំ ...
ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ មហគ្គតារម្មណា សទ្ធា ... បញ្ញា ...
រាគោ ... បត្ថនា មហគ្គតារម្មណាយ សទ្ធាយ
បត្ថនាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៨) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្ម-
ណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ
អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូប-
និស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មហគ្គតារម្មណំ
សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ សមាទិយតិ
ឧបោសថកម្មំ ករោតិ បរិត្តារម្មណំ ឈានំ ...
វិបស្សនំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ... មានំ
ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ មហគ្គតារម្មណំ សីលំ ...
បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ

បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ហើយញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ឲ្យកើតឡើង ញុំាងវិបស្សនា... ញុំាងអភិញ្ញា... ញុំាងសមាបត្តិ ... នូវមានះ... ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ... នូវបញ្ញា... នូវរាគៈ... អាស្រ័យ នូវសេចក្តីប្រាថ្នា ... នូវឈាន ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ... ប្រកាន់ទិដ្ឋិ សទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ... បញ្ញា ... រាគៈ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ និងសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៥៨) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូ-បនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ហើយឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើនូវឧបោសថកម្ម ញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ... ញុំាងវិបស្សនា... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងស-មាបត្តិ... តម្កើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ... អាស្រ័យ នូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយឲ្យទាន ... ប្រកាន់ទិដ្ឋិ

មហគ្គតារម្មណា សទ្ធា . . បញ្ញា បរិត្តារម្មណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៩) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មហគ្គតារម្មណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណារម្មណំ ឈានំ . . . មគ្គំ . . . អភិញ្ញំ . . . សមាបត្តិំ ឧប្បាទេតិ មហគ្គតារម្មណំ សីលំ . . . បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណារម្មណំ ឈានំ . . . សមាបត្តិំ ឧប្បាទេតិ មហគ្គតារម្មណា សទ្ធា . . . បញ្ញា អប្បមាណារម្មណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦០) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អប្បមាណារម្មណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណារម្មណំ ឈានំ . . . មគ្គំ . . .

សទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៥៩) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ហើយញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ... ញុំាងមគ្គ ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ... អាស្រ័យ នូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦០) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ហើយញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ... ញុំាងមគ្គ ...

អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណារម្មណំ សីលំ ... បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណារម្មណំ ឈានំ ... មគ្គំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណារម្មណា សទ្ធា ... បញ្ញា អប្បមាណារម្មណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦១) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អប្បមាណារម្មណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ សមាទិយតិ ឧបោសថកម្មំ ករោតិ បរិត្តារម្មណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ វិបស្សនំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណារម្មណំ សីលំ ... បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណារម្មណា សទ្ធា ... បញ្ញា បរិត្តារម្មណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ... អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ... ញុំាងមគ្គ ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ... បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន នៃបញ្ញា និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦១) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ហើយឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើនូវឧបោសថកម្ម ញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ឲ្យកើតឡើង ញុំាងវិបស្សនា ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ... អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយឲ្យទាន ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ... បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ នៃបញ្ញា កាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦២) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន . បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អប្បមាណារម្មណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតារម្មណំ ឈានំ ... វិបស្សនំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណារម្មណំ សីលំ ... បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតារម្មណំ ឈានំ ... វិបស្សនំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណារម្មណា សទ្ធា ... បញ្ញា មហគ្គតារម្មណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៣) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា បរិត្តារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ បរិត្តារម្មណានំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៤) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តារម្មណំ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦២) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្សយ អនន្តរូបនិស្សយ និងបកតូបនិស្សយ ។ បកតូបនិស្សយ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ហើយញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ... ញុំាងវិបស្សនា ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន... អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយញុំាងឈាន ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ... ញុំាងវិបស្សនា ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន... បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦៣) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៦៤) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ អនុលោម ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៦៥) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មហគ្គតារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មហគ្គតារម្មណានំ ខន្ធានំ អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតារម្មណំ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អប្បមាណារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អប្បមាណារម្មណានំ ខន្ធានំ អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា បរិត្តារម្មណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៥) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធមុន ៗ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធក្រោយ ៗ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៦៦) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ អនុលោម ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៦៧) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធក្រោយ ៗ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយអាសេវនបច្ច័យ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៦៨) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយកម្មបច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកខន្ធ ដោយកម្មបច្ច័យ ។

នានាខណិកា បរិត្តារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ បរិត្តារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា មហគ្គតារម្មណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា មហគ្គតារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ មហគ្គតារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧០) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាខណិកា មហគ្គតារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ បរិត្តារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អប្បមាណារម្មណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៦៩) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧០) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានា-ខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧១) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ មានប្រមាណមិនបាន ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

នានាក្ខណិកា អប្បមាណារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ អប្បមាណារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាក្ខណិកា អប្បមាណារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ បរិត្តារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៣) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៤) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា សត្ត អនន្តរេ ឆ សមនន្តរេ ឆ សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ ឆ អាសេវនេ បញ្ច កម្មេ បញ្ច វិបាកេ តីណិ

ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧២) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានា-ខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧៣) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្ប-ច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៧៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

បរិត្តារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា ទ្វេ វិគតេ ទ្វេ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៧៥) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៦) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៧) បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៨) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

កុសលាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៧៥) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧៦) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧៧) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧៨) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧៩) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨០) មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨១) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ អប្បមាណារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨២) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ បរិត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៣) អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ មហគ្គតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៤) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ នវ

(៧៩) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៨០) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៨១) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ដោយអារម្មណ-ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧប-និស្សយប្បច្ច័យ ។

(៨២) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៨៣) ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៨៤) កុសលនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលនស-ហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩

ននិស្សយេ នវ នឧបនិស្សយេ សត្ត នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ ។ សង្ខិត្តំ ។ នមគ្គេ នវ នសម្បយុត្តេ នវ នវិប្បយុត្តេ នវ នោអត្ថិយា នវ នោនត្ថិយា នវ នោវិគតេ នវ នោអវិគតេ នវ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៨៥] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ... នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ នមគ្គេ នវិប្បយុត្តេ នោនត្ថិយា នោ-វិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៨៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ សត្ត ... អធិបតិយា សត្ត អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហ-ជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

កុសលនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៧ កុសលបុរេជាតប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ កុសលមគ្គប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលនោអត្ថិប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលនោនត្ថិប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលនោវិគតប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលនោអវិគតប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៨៥) កុសលអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... កុសលអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ កុសលមគ្គប្បច្ច័យ នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៨៦) កុសលអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៧ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... កុសលអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៧ កុសលអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលសមនន្តរប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៩ កុសលសហជាតប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៣ កុសលអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៣ កុសលនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៉វារៈ ៣

ឧបនិស្សយេ ឆ អាសេវនេ បញ្ច កម្មេ បញ្ច វិបាកេ តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ សម្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា ឆ វិគតេ ឆ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បរិត្តារម្មណត្តិកំ តេរសមំ និដ្ឋិតំ

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បរិត្តារម្មណត្តិកៈ ទី ១៣

ហីនត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៨៧) ហីនំ ធម្មំ បដិច្ច ហីនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហីនំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ ហីនំ ធម្មំ បដិច្ច មជ្ឈិមោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ហីនេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ហីនំ ធម្មំ បដិច្ច ហីនោ ច មជ្ឈិមោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ហីនំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៨៨) មជ្ឈិមំ ធម្មំ បដិច្ច មជ្ឈិមោ ធម្មោ ... មជ្ឈិមំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ... មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

(៨៩) បណីតំ ធម្មំ បដិច្ច បណីតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ហីនត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៨៧) ធម៌ ថោកទាប អាស្រ័យ នូវធម៌ ថោកទាប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដ៏ថោកទាប ខន្ធ ២ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២ ។ ធម៌ កណ្តាល អាស្រ័យ នូវធម៌ ថោកទាប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ថោកទាប ។ ធម៌ ថោកទាបក្តី ធម៌ ជាកណ្តាលក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ថោកទាប ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដ៏ថោកទាប នូវខន្ធ ២ ... ។

(៨៨) ធម៌ ជាកណ្តាល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកណ្តាល ... គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាកណ្តាល នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាភូត ១ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ។

(៨៩) ធម៌ ជាន់ខ្ពស់ អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាន់ខ្ពស់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

(៩០) មជ្ឈិមញ្ច បណីតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មជ្ឈិមោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា បណីតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៩១) ហីនញ្ច មជ្ឈិមញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មជ្ឈិមោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា ហីនេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ហីនត្តិកំ សង្កិលិដ្ឋត្តិកសទិសំ វិត្ថារេតព្វំ ។ បរិបុណ្ណំ ។

ហីនត្តិកំ បុទ្ធសមំ និដ្ឋិតំ ។

(៩០) ធម៌ ជាកណ្តាល អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាកណ្តាលផង នូវធម៌ ជាទ់ខ្ពស់ផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាទ់ខ្ពស់ផង នូវពួកមហាភូតផង ។

(៩១) ធម៌ ជាកណ្តាល អាស្រ័យ នូវធម៌ ថោកទាបផង នូវធម៌ ជាកណ្តាលផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ថោកទាបផង នូវពួកមហាភូតផង ។ ហីនត្តិកៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ប្រហែលនឹងសង្កិលិដ្ឋត្តិកៈផងចុះ ។ ចប់ បរិបូណ៌ ។

ចប់ ហីនត្តិកៈ ទី ១៤ ។

មិច្ឆត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៩២) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច មិច្ឆត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៩៣) សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៩៤) អនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ...

មិច្ឆត្តតិក:
៤១២

បដិច្ចវារៈ

(៩២) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ មិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ។ ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី ធម៌ មិនទៀងក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង នូវខន្ធ ២ ... ។

(៩៣) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

(៩៤) ធម៌ ដែលមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមិនទៀង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ២ ...

ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

(៩៥) មិច្ឆត្តនិយតញ្ច អនិយតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៩៦) សម្មត្តនិយតញ្ច អនិយតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៩៧) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៩៨) សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាភូត ៣ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ។

(៩៥) ធម៌ ដែលមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ដែលមិនទៀងផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ពួកមហាភូតផង ។

(៩៦) ធម៌ ដែលមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងផង ដែលមិនទៀងផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងផង ពួកមហាភូតផង ។

(៩៧) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង នូវខន្ធ ២ ... ។

(៩៨) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង នូវខន្ធ ២ ... ។

(៩៩) អនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។ សព្វេ បច្ចយា ឥមិនា ការណេន វិត្ថារេតព្វា ។ សង្ខិត្តំ ។

(១០០) ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា នវ អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ នវ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ នវ ឥន្ទ្រិយេ នវ ឈានេ នវ មគ្គេ នវ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ នវ អត្ថិយា នវ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ នវ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

មិច្ឆត្តត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៩៩) ធម៌ ដែលមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមិនទៀង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ២ ... ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។ បច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ តាមហេតុនេះ ផងចុះ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

(១០០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(១០១) អនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ពាហិរំ ... អាហារំ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(១០២) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សង្ខិត្តំ ។

(១០៣) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ បដិច្ច មិច្ឆត្តនិយតា អធិបតិ ។

(១០៤) សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតេ ខន្ធេ បដិច្ច សម្មត្តនិយតា អធិបតិ ។

(១០១) ធម៌ ដែលមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង នូវខន្ធ ២ ... ពាហិរ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ... អាហារ ... ឧតុ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... មោហៈ ដែលប្រឡំដោយ វិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រឡំ ដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(១០២) ធម៌ ដែលមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមាន សភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិង ទៀង ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

(១០៣) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង អាស្រ័យ នូវពួក ខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ។

(១០៤) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(១០៥) អនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ... ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ។ បេ ។

(១០៦) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ ធម្មោ ... នអនន្តរប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វានិ បច្ចយានិ វិត្ថារេតព្វានិ ។

(១០៧) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ឆ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ បញ្ច នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(១០៥) ធម៌ ដែលមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមិនទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាភូត ១ ... ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ បេ ។

(១០៦) ធម៌ ដែលមិនទៀង អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ... ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ បច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(១០៧) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(១០៨) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ... នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ន នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ បញ្ច នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(១០៩) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ... អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ វិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចភាគោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតភាគោ បដិច្ចភាគសទិសោ ។

(១០៨) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(១០៩) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារោ

(១១០) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ បេ ។ សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(១១១) អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា អនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អនិយតា ខន្ធា ។ អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា ។ អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សម្មត្តនិយតា ខន្ធា ។ អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា ... ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា សម្មត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា ... ហេតុប្បច្ចយា

បច្ឆយវារៈ

(១១០) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ ៣ ។

(១១១) ធម៌ ដែលមិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង វត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ២ ... នឹងមហាភូត ១ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី ធម៌ ដែលមិនទៀងក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកមហាភូត ។ ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងក្តី ធម៌ ដែលមិនទៀងក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

វត្ថុំ បច្ចយា សម្មត្តនិយតា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(១១២) មិច្ឆត្តនិយតញ្ច អនិយតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មិច្ឆត្តនិយតញ្ច អនិយតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ មិច្ឆត្តនិយតញ្ច អនិយតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា ... ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(១១៣) សម្មត្តនិយតញ្ច អនិយតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា តីណិ បញ្ហា មិច្ឆត្តសទិសំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកមហាភូត ។

(១១២) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ១ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ២... ។ ធម៌ ដែលមិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ដែលមិនទៀងផង ... ព្រោះហេ-តុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ។ ពួកមហាភូតផង ។ ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី ធម៌ ដែលមិនទៀងក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ១ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ពួកមហាភូតផង ។

(១១៣) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មានវារៈ៣ ឯប្រស្នា ប្រហែលគ្នានឹងមិច្ឆត្តធម៌ដែរ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ បច្ចយវារោ

(១១៤) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ កុសលត្តិកេ បច្ចយវារសទិសំ វិភជិតព្វំ ។ អវិគតប្បច្ចយា ។

(១១៥) ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ សត្ត បុរេជាតេ សត្ត អាសេវនេ សត្ត កម្មេ សត្តរស វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ សត្តរស ឈានេ សត្តរស មគ្គេ សត្តរស សម្បយុត្តេ សត្ត វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

មិច្ឆត្តត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

[១១៤] ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ សេចក្តី បំប្រួញ ។ បណ្ឌិត គប្បីចែកឲ្យដូចគ្នា នឹងបច្ច័យវារៈ ក្នុងកុស-លត្តិកៈផងចុះ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

[១១៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន វារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មាន វារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មាន វារៈ ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុង នត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគ-តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(១១៦) អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា អនិយតោ ធម្មោ ... នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា អនិយតា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(១១៧) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា អនិយតោ ធម្មោ ... នអារម្មណប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ កុសលត្តិកសទិសំ បញ្ច កាតព្វា ។

(១១៨) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតា អធិបតិ ។

(១១៦) ធម៌ ដែលមិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង នឹងខន្ធ ២ ... វត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មហាភូត ១ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ពួកអហេតុកក្ខន្ធ ដែលមិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។

(១១៧) ធម៌ មិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសទិនទៀង ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសទិនទៀង ។ វារៈ ៩ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើឲ្យប្រហែលគ្នានឹងកុសលត្តិកៈដែរ ។

(១១៨) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសទិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសទិនទៀង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពខុសទិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសទិនទៀង ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ បច្ចយវារោ

(១១៩) សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតេ ខន្ធេ បច្ចយា សម្មត្តនិយតា អធិបតិ ។

(១២០) អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា អនិយតោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ . . . ចក្ខាយតនំ បច្ចយា . . . កាយាយតនំ បច្ចយា . . . វត្ថុំ បច្ចយា អនិយតា ខន្ធា ។ អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតា អធិបតិ ។ អនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សម្មត្តនិយតា អធិបតិ ។

(១២១) មិច្ឆត្តនិយតញ្ច អនិយតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ . . . នអធិបតិប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតា អធិបតិ ។

(១១៩) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ។

(១២០) ធម៌ ដែលមិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ ... ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ... ពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

(១២១) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង វត្ថុផង ។

(១២២) សម្មត្តនិយតញ្ច អនិយតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា សម្មត្តនិយតា អធិបតិ ។

(១២៣) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បច្ចយា អនិយតោ ធម្មោ ... នអនន្តរប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

(១២៤) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ច នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ បញ្ច នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(១៨២) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងផង នឹងរូបផង ។

(១៨៣) ធម៌ ដែលមិនទៀង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ... ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំព្រួញ ។ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

(១៨៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

[១២៥] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ... នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ន នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ បញ្ច នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្ប-យុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[១២៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ... អនន្តរេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ ។

សំសដ្ឋវារោ

[១២៧] មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មិច្ឆត្តនិយ-តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

មិច្ឆត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

(១២៥) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(១២៦) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំព្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

និស្សយវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

(១២៧) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង នឹងខន្ធ ២ ... ។

(១២៨) សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ . . ហេតុប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(១២៩) អនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អនិយតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ។ បេ ។ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(១៣០) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតប្បច្ចយា ។

(១៣១) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ កម្មេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(១៣២) អនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អនិយតោ ធម្មោ ... នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(១២៨) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ប្រឡៃនឹងធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡៃនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង នឹងខន្ធ ២... ។

(១២៩) ធម៌ ដែលមិនទៀង ប្រឡៃនឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡៃនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង នឹងខន្ធ ២ ។ បេ ។ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(១៣០) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ប្រឡៃនឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

(១៣១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(១៣២) ធម៌ ដែលមិនទៀង ប្រឡៃនឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡៃនឹងអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃអហេតុកបដិសន្ធិ ... ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

(១៣៣) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ មិច្ឆត្តនិយតា អធិបតិ ។

(១៣៤) សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា សម្មត្តនិយតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ សម្មត្តនិយតា អធិបតិ ។

(១៣៥) អនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អនិយតោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(១៣៦) សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ សម្មត្តនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(១៣៧) អនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អនិយតោ ធម្មោ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

មិច្ឆត្តត្តិកៈ សំសដ្ឋិវារៈ

(១៣៣) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ប្រទ្បូំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ប្រទ្បូំនឹងពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ។

(១៣៤) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ប្រទ្បូំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ប្រទ្បូំនឹងពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ។

(១៣៥) ធម៌ ដែលមិនទៀង ប្រទ្បូំនឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បូំនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(១៣៦) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ប្រទ្បូំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បូំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ក្នុងអរូប នឹងខន្ធ ២ ... ។

(១៣៧) ធម៌ ដែលមិនទៀង ប្រទ្បូំនឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បូំនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង ក្នុងអរូប ... នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(១៣៨) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ... នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ ។

(១៣៩) អនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អនិយតោ ធម្មោ ... នអាសេវនប្បច្ចយា អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា ... ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(១៤០) មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា នវិបាកប្បច្ចយា ។

(១៤១) អនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អនិយតោ ធម្មោ ... នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណំ ។ នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ អនិយតំ ... ។

(១៤២) សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ... នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ សម្មត្តនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(១៤៣) អនិយតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អនិយតោ ធម្មោ ... នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អនិយតំ ឯកំ ខន្ធំ ... ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(១៣៨) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ប្រទាំងនឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ... ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ (ចប់) បរិបូណ៌ ។

(១៣៩) ធម៌ ដែលមិនទៀង ប្រទាំងនឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ប្រទាំងនឹងខន្ធ១ ដែលមិនទៀង ... នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(១៤០) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ប្រទាំងនឹងធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ និងនវិបាកប្បច្ច័យ ។

(១៤១) ធម៌ ដែលមិនទៀង ប្រទាំងនឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ បានដល់បញ្ចវិញ្ញាណ ។ ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ អហេតុកៈ ដែលមិនទៀង ... ។

(១៤២) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ប្រទាំងនឹងធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ... ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទាំងនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ក្នុងអរូប នឹងខន្ធ ២ ... ។

(១៤៣) ធម៌ ដែលមិនទៀង ប្រទាំងនឹងធម៌ ដែលមិនទៀង ... ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ នឹងខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង ក្នុងអរូប ... នឹងខន្ធ ២ ... ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

(១៤៤) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ ទ្វេ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ ឯកំ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(១៤៥) ហេតុបច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ ... នបុរេជាតេ ទ្វេ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ ឯកំ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

(១៤៦) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ... អនន្តរេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវារសទិសោ ។

មិច្ឆត្តត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

(១៤៤) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(១៤៥) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមបច្ចនីយៈ ។

(១៤៦) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិ-គតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សម្បយុត្តវារៈ ប្រហែលគ្នានឹងសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារោ

(១៤៧) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ មិច្ឆត្តនិយតា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៤៨) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ មិច្ឆត្តនិយតា ហេតូ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ។

(១៤៩) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ច អនិយតស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ មិច្ឆត្តនិយតា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៥០) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(១៥១) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិយតា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

បញ្ហាវារៈ

[១៨៧] ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៨៨] ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ។

[១៨៩] ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៩០] ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មាន៣វារៈ ៣ ។

[១៩១] ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមិនទៀង (ជាបច្ច័យ) នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ... ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(១៤២) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មិច្ឆត្តនិយតេ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានន្តិ មិច្ឆត្តនិយតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ...វិបស្សន្តិ ចេតោបរិយញាណេន មិច្ឆត្តនិយតចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា ចេតោបរិយញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស យថាកម្មុបគញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៤៣) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ចេតោបរិយញាណេន សម្មត្តនិយតចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ សម្មត្តនិយតា ខន្ធា ចេតោបរិយញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៥២) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ តែង ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដែលលះ ហើយ ដឹង នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយក្នុងកាលមុន ឃើញ ច្បាស់ នូវពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ថាមិនទៀង . . . ដឹង នូវចិត្ត នៃបុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្ត ដែលមានសភាពខុសនិង ទៀង ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធ ដែលមានភាពខុសនិង ទៀង ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវា-សានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយ អារម្មណប្បច្ច័យ ។

(១៥៣) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញ អំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកប ដោយចិត្ត ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(១៩៤) អព្យាកតោ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ ... ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស ផលស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា អព្យាកតេ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ ... បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ ... ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... អព្យាកតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ អព្យាកតោ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អព្យាកតចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនស្ស អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ

(១៥៨) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកជន ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើនូវឧបោសថកម្ម ហើយពិចារណា នូវកុសលនោះ នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលសន្សំល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ... ចេញអំពីឈាន ហើយពិចារណា នូវឈាន ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ពិចារណា នូវផល ពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រភូ វោទានៈ និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ តែងពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលមិនទៀង ដែលលះបង់ហើយ នូវកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ... ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ... នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ... ឃើញ នូវពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ដែលមិនទៀង ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ... ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយចិត្តដែលមិនទៀង ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ អាកាសានញ្ចាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អនិយតា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញាណស្ស ចេតោបរិយញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស យថាកម្មូបគញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៥៥) អនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ មាតុឃាតកម្មស្ស បិតុឃាតកម្មស្ស អរហន្តឃាតកម្មស្ស រុហិរុប្បាទកម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ យំ វត្ថុំ បរាមសន្តស្ស មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ តំ វត្ថុំ មិច្ឆត្តនិយតានំ ខន្ធានំ អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៥៦) អនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ និព្វានំ មគ្គស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៥៧) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មិច្ឆត្តនិយតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញាណ ចេតោបរិយញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណ យថាកម្មូបគញាណ និងអនាគតំសញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(១៥៥) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃមាតុឃាតកម្ម បិតុឃាតកម្ម អរហន្តឃាតកម្ម និងរុហិរុប្បាទកម្ម ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង របស់បុគ្គលកាលស្អាបអង្អែល នូវវត្ថុណា កើតឡើង វត្ថុនោះ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(១៥៦) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(១៥៧) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(១៥៨) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មិច្ឆត្តនិយតាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៥៩) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ច អនិយតស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មិច្ឆត្តនិយតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦០) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ សម្មត្តនិយតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦១) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។ សហជាតាធិបតិ សម្មត្តនិយតាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៥៨) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្ត-សមុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(១៥៩) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ដោយអធិ-បតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមាន សភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តស-មុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(១៦០) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហ-ជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(១៦១) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និង សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញ អំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។ ឯសហ-ជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(១៦២) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ច អនិយតស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ សម្មត្តនិយតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ។

(១៦៣) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... តំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អរិយា ផលំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គរុំ កត្វា ... និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... អនិយតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា អនិយតោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ អនិយតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦២) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ដោយអធិបតិបច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង (ជាបច្ច័យ) នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ។

(១៦៣) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអធិបតិបច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន នូវសីល ... ឧបោសថកម្ម ... ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវពួកកុសល ដែលសន្សំល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ធ្វើ នូវផល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ... ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ វោទានៈ និងផល ដោយអធិបតិបច្ច័យ បុគ្គល ធ្វើ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ... ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ដែលមិនទៀង ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិបច្ច័យ ។

(១៦៤) អនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ និព្វានំ មគ្គស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៥) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៦) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ ផលស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៧) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អនិយតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អនិយតានំ ខន្ធានំ អនន្ត-រប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុ-លោមំ វោទានស្ស ផលំ ផលស្ស អនុលោមំ ផល-សមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានា-សញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៨) អនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិយតំ ទោមនស្សំ

(១៦៤) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(១៦៥) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៦៦) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៦៧) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ក្រោយៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ ផល (ជាបច្ច័យ) នៃផល អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គលកាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៦៨) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ទោមនស្ស ដែលមិនទៀង

មិច្ឆត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

មិច្ឆត្តនិយតស្ស ទោមនស្សស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិយតា មិច្ឆាទិដ្ឋិ និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៩) អនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧០) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចវារសទិសំ ឆ បញ្ហា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចវារសទិសំ តិស្សោ បញ្ហា ។ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលត្តិកសទិសា តេរស បញ្ហា ។

(១៧១) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បកតូបនិស្សយោ មាតុឃាតកម្មំ បិតុឃាតកម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ មាតុឃាតកម្មំ ... បិតុឃាតកម្មំ ... អរហន្តឃាតកម្មំ .. រុហិរុប្បាទកម្មំ ... សង្ឃភេទកម្មំ ... និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ កាតព្វំ ។

ជាបច្ច័យ នៃទោមនស្ស ដែលមានសភាពខុស និងទៀង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ (ជាបច្ច័យ) នៃនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៦៩) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៧០) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នា នឹងអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ប្រស្នា ៩ មានសេចក្តីប្រហែលគ្នា នឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ ប្រស្នា ៣ មានសេចក្តីប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ ប្រស្នា ១៣ មានសេចក្តីប្រហែលគ្នានឹងកុសលត្តិកៈដែរ ។

(១៧១) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់ បកតូបនិស្ស័យ គឺ មាតុឃាតកម្ម ជាបច្ច័យ នៃបិតុឃាតកម្ម ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាតុឃាតកម្ម ... បិតុឃាតកម្ម ... អរហន្តឃាតកម្ម ... រុហិរុប្បាទកម្ម ... សង្ឃភេទកម្ម ... ជាបច្ច័យ នៃនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ចក្កៈ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។

និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ មាតុឃាតកកម្មស្ស ... សង្ឃភេទកកម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧២) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មាតរំ ជីវិតា វោរោបេត្វា តស្ស បដិឃាតត្ថាយ ទានំ ទេតិ សីលំ សមាទិយតិ ឧបោសថកម្មំ ករោតិ បិតរំ ជីវិតា វោរោបេត្វា ... អរហន្តំ ជីវិតា ... ទុដ្ឋេន ចិត្តេន តថាគតស្ស លោហិតំ ... សង្ឃំ ភិន្ទិត្វា តស្ស បដិឃាតត្ថាយ ទានំ ... សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ករោតិ ។

(១៧៣) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ នៃនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ នៃមាតុឃាតកម្ម... នៃសង្ឃភេទកម្ម ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧២) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលមិនទៀង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល ផ្តាច់ជីវិតមាតា ហើយឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើនូវឧបោសថកម្ម ដើម្បីប្រយោជន៍ឃាត់ឃាំង នូវផលនៃកម្មនោះ ផ្តាច់ជីវិតបិតា... ជីវិតព្រះអរហន្ត... ញុំាងលោហិត នៃព្រះតថាគត ដោយទោសចិត្ត... បំបែកសង្ឃ នូវទាន... នូវសីល... ធ្វើឧបោសថកម្ម ដើម្បីប្រយោជន៍ឃាត់ឃាំង នូវផល នៃកម្មនោះ ។

(១៧៣) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់បកតូបនិស្ស័យ គឺ បឋមមគ្គ ជាបច្ច័យ នៃទុតិយមគ្គ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ តតិយមគ្គ ជាបច្ច័យ នៃចតុត្ថមគ្គ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧៤) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អរិយា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ អនុប្បន្នំ សមាបត្តឹ ឧប្បាទេន្តិ ឧប្បន្នំ សមាបជ្ជន្តិ សង្ខារេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ មគ្គោ អរិយានំ អត្ថប្បដិសម្ភិទាយ ... ឋានាឋានកោសល្លស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧៥) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អនិយតំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... ឈានំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ... មានំ ... ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ អនិយតំ សីលំ ... សុតំ ចាគំ បញ្ញំ រាគំ បត្ថនំ កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ ឧតុំ

(១៧៨) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ អាស្រ័យ នូវមគ្គ ហើយញុំាងសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ចូលកាន់សមាបត្តិ ដែលកើតឡើងហើយ ឃើញច្បាស់ នូវសង្ខារទាំងឡាយ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃអត្ថប្បដិសម្ភិទា របស់ពួកព្រះអរិយៈ ... នៃឋានាឋានកោសល្ល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧៩) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមិនទៀង ហើយឲ្យទាន នូវសីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... ញុំាងឈាន ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ... នូវមានះ ... ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល ដែលមិនទៀង ... នូវសុតៈ ចាគៈ បញ្ញា រាគៈ បត្ថនា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ រដូវ

កោធំ . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ . . . និគមឃាតំ ករោតិ អនិយតា សទ្ធា . . . បញ្ញា . . . រាគោ . . . សេនាសនំ អនិយតាយ សទ្ធាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិកម្មំ តស្សេវ នេវ-សញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ តស្សេវ បឋមំ ឈានំ ទុតិយស្ស ឈានស្ស អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ទា:ឃាតិទាតោ ទា-ឃាតិទាតស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ កាតព្វំ ។

(១៧៦) អនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូប-និស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អនិយតំ រាគំ ឧបនិស្សាយ មាតរំ ជីវិតា វោរោបេតិ . . . សង្ឃំ ភិន្ទតិ អនិយតំ ទោសំ . . . បត្ថនំ . . . កាយិកំ សុខំ . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ មាតរំ ជីវិតា វោរោបេតិ . . . សង្ឃំ ភិន្ទតិ អនិយតោ រាគោ . . . សេនាសនំ មាតុឃាតកម្មស្ស បិតុឃាតកម្មស្ស

និងភោជន ... អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ... សម្មាប់អ្នកនិគម សទ្ធា ដែលមិនទៀង ... បញ្ញា ... រាគៈ ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមិនទៀង នៃកាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម នៃបឋមជ្ឈាន (ជាបច្ច័យ) នៃបឋមជ្ឈាននោះឯង បរិកម្ម នៃនេវសញ្ញា-នាសញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈនោះឯង បឋមជ្ឈាន (ជាបច្ច័យ) នៃទុតិយជ្ឈាន អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ បាណាតិបាត ជាបច្ច័យ នៃបាណាតិបាត ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ចក្កៈ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។

[១៧៦] ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូប-និស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវរាគៈ ដែលមិនទៀង ហើយផ្តាច់ជីវិតមាតា ... បំបែកសង្ឃ ទោសៈ ដែលមិនទៀង ... បត្ថនា ... កាយិកសុខ ... អាស្រ័យនូវសេនាសនៈ ហើយផ្តាច់ជីវិតមាតា ... បំបែកសង្ឃ រាគៈ ដែលមិនទៀង ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃមាតុឃាតកម្ម បិតុឃាតកម្ម

អរហន្តឃាតកម្មស្ស រុហិរុប្បាទកម្មស្ស សង្ឃភេទ-
កម្មស្ស និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

(១៧៧) អនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស
ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូ-
បនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។
បកតូបនិស្សយោ បឋមស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ បឋ-
មស្ស មគ្គស្ស ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ ចតុត្ថស្ស
មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧៨) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស
បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុ-
បុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ អនិច្ច-
តោ . . . វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ
អនិយតោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ . . .
ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ
ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស
បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខា-
យតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ . . . វត្ថុ អនិ-
យតានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អរហន្តឃាតកម្ម រុហិរុប្បាទកម្ម សង្ឃភេទកម្ម និងនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧៧) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមាន សភាពត្រូវនិងទៀង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូ-បនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បរិកម្ម នៃបឋមមគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃបឋមមគ្គ បរិកម្ម នៃចតុត្ថមគ្គ ជាបច្ច័យ នៃចតុត្ថមគ្គ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧៨) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ... ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ដែលមិនទៀង ប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ ទើប កើតឡើង នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ... ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃ កាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ ... វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួក ខន្ធ ដែលមិនទៀង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(១៧៩) អនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ មាតុ-ឃាតកម្មស្ស បិតុឃាតកម្មស្ស អរហន្តឃាតកម្មស្ស រុហិរុប្បាទកម្មស្ស ។ បេ ។ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ច-យោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ មិច្ឆត្តនិយតានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨០) អនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ សម្មត្តនិយតានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨១) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨២) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា សម្មត្តនិយតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧៩) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាតនិងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យនៃមាតុឃាតកម្ម បិតុឃាតកម្ម អរហន្តឃាតកម្ម និងរុហិរុប្បាទកម្ម ។ បេ ។ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យនៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(១៨០) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់វត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(១៨១) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(១៨២) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(១៨៣) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អនិយតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៤) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អនិយតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អនិយតានំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៥) អនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិយតំ ទោមនស្សំ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ទោមនស្សស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិយា អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៦) អនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

មិច្ឆត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(១៨៣) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(១៨៤) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលមិនទៀង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(១៨៥) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ទោមនស្ស ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃទោមនស្ស ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ អនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ នៃនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(១៨៦) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(១៨៧) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ មិច្ឆត្តនិយតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៨) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា មិច្ឆត្តនិយតា ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា មិច្ឆត្តនិយតា ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៩) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ច អនិយតស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ មិច្ឆត្តនិយតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩០) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្មត្តនិយតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៧) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៨៨) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៨៩) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់ចេតនា ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩០) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(១៩១) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា សម្មត្តនិយតា ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា សម្មត្តនិយតា ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩២) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ច អនិយតស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្មត្តនិយតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៣) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អនិយតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ នានាខណិកា អនិយតា ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

មិច្ឆត្តត្តិក: បញ្ហាវារ:

(១៩១) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិក: ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ នានាខណិក: គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩២) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩៣) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិក: ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ នានាខណិក: គឺ ចេតនា ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩៤) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ អនិយតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស ។

(១៩៥) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៦) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៧) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា សម្មត្តនិយតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៤) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ វិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ (ជាបច្ច័យ) នៃវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(១៩៥) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសទិសទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសទិសទៀង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(១៩៦) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសទិសទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និង បច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសទិសទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសទិសទៀង ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(១៩៧) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសទិសទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និង បច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវទិសទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

បច្ឆាជាតា សម្មត្តនិយតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៨) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អនិយតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អនិយតានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អនិយតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៩) អនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ មិច្ឆត្តនិយតានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២០០) អនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ សម្មត្តនិយតានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(១៩៨) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង (ជាបច្ច័យ) នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(១៩៩) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(២០០) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(២០១) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ មិច្ឆត្តនិយតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ទ្វេ ខន្ធា ទ្វិន្នំ ខន្ធានំ ។

(២០២) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា មិច្ឆត្ត-និយតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២០៣) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ច អនិយតស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ មិច្ឆត្តនិយតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្ត-សមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ទ្វេ ខន្ធា ... ។

(២០៤) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តិស្សោ បញ្ហា ។

(២០៥) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ

(២០១) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយអត្ថិបច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធ ២ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ២ ។

(២០២) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអត្ថិបច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិបច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិបច្ច័យ ។

(២០៣) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ដោយអត្ថិ-បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ខន្ធ ២ ... ។

(២០៤) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយអត្ថិបច្ច័យ មានបញ្ហា ៣ ។

(២០៥) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអត្ថិបច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត

មិច្ឆត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ អនិយ-
តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានា-
នញ្ច រូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ...
បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ
វត្ថុ ខន្ធានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហា-
ភូតំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ។ បុរេ-
ជាតំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ
វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ
ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ
បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ
រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយ-
វិញ្ញាណស្ស ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយា-
យតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អនិយតានំ ខន្ធានំ
អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អនិយតា
ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិបច្ចយេន
បច្ចយោ ។ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស
កាយស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ
កដត្តារូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ១ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មហាភូត ១ ... មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ បុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា រមែងត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡីការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

[២០៦] អនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ មាតុឃាតកកម្មស្ស ។ បេ ។ រុហិរុប្បាទកកម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ មិច្ឆត្តនិយតានំ ខន្ធានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២០៧] អនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ សម្មត្តនិយតានំ ខន្ធានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

[២០៨] មិច្ឆត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ មិច្ឆត្តនិយតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ទ្វេ ខន្ធា ច ... ។

[២០៩] មិច្ឆត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា អនិយតស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២០៦) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃមាតុឃាតកម្ម ។ បេ ។ នៃរុហិរុប្បាទកម្ម ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(២០៧) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(២០៨) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី ធម៌ ដែលមិនទៀងក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ... បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី វត្ថុក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធ ២ ក្តី ... ។

(២០៩) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី ធម៌ ដែលមិនទៀងក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ... បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី កពឡីការាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

មិច្ឆត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

បច្ឆាជាតា មិច្ឆត្តនិយតា ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១០) សម្មត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទ្វេ បញ្ហា មិច្ឆត្តនិយតសទិសា ។

(២១១) ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ បញ្ច អធិបតិយា អដ្ឋ អនន្តរេ បញ្ច សមនន្តរេ បញ្ច សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ សត្ត បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ សត្ត ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា បញ្ច វិគតេ បញ្ច អវិគតេ តេរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

មិច្ឆត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកឡត្តារូប ដោយអត្ថិបច្ច័យ ។

(២១០) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងក្តី ធម៌ ដែលមិនទៀងក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយអត្ថិបច្ច័យ គឺ មានបញ្ហា ២ ប្រហែលគ្នានឹងមិច្ឆត្តនិយតធម៌ដែរ ។

(២១១) ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអធិបតិបច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតបច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបុរេជាតបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកបច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឈានបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិបច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិគតបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតបច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(២១២) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៣) មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៤ មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ច អនិយតស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៥) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៦) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦១២) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦១៣) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៦១៤) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៦១៥) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦១៦) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(២១៧) សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ច អនិយតស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៨) អនិយតោ ធម្មោ អនិយតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៩) អនិយតោ ធម្មោ មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២២០) អនិយតោ ធម្មោ សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២២១) មិច្ឆត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា មិច្ឆត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ ។

មិច្ឆត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦១៧) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងផង ធម៌ ដែលមិនទៀងផង ដោយ សហជាតប្បច្ច័យ ។

(៦១៨) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយ អាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៦១៩) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមាន សភាពខុសនិងទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧប-និស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៦២០) ធម៌ ដែលមិនទៀង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមាន សភាពត្រូវនិងទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧប-និស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៦២១) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី ធម៌ ដែលមិន ទៀងក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀង ... បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

(២២២) មិច្ឆត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា អនិយតស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

(២២៣) សម្មត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា សម្មត្តនិយតស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ ។

(២២៤) សម្មត្តនិយតោ ច អនិយតោ ច ធម្មា អនិយតស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

(២២៥) នហេតុយា តេរស នអារម្មណេ នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ តេរស នសហជាតេ នវ នអញ្ញមញ្ញេ នវ ននិស្សយេ នវ នឧបនិស្សយេ តេរស នបុរេជាតេ ឯកាទស នបច្ឆាជាតេ តេរស នអាសេវនេ តេរស នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ តេរស ។ សង្ខិត្តំ ។ នមគ្គេ តេរស នសម្បយុត្តេ នវ នវិប្បយុត្តេ សត្ត នោអត្ថិយា សត្ត

(២២២) ធម៌ ដែលមានសភាពខុសនិងទៀងក្តី ធម៌ ដែលមិនទៀងក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ... បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

(២២៣) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងក្តី ធម៌ ដែលមិនទៀងក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀង ... បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

(២២៤) ធម៌ ដែលមានសភាពត្រូវនិងទៀងក្តី ធម៌ ដែលមិនទៀងក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនទៀង ... បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

(២២៥) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ នអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ និងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ និងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧

មិច្ឆត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

នោនត្ថិយា តេរស នោវិគតេ តេរស នោអវិគតេ សត្ត ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(២២៦) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្ត ... នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ សត្ត នសមនន្តរេ សត្ត នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ សត្ត ។ បេ ។ នមគ្គេ សត្ត នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា សត្ត នោវិគតេ សត្ត ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(២២៧) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ... អធិបតិយា អដ្ឋ អនន្តរេ បញ្ច សមនន្តរេ បញ្ច សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ សត្ត បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ

មជ្ឈត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(២២៦) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បេ ។ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(២២៧) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ តេរស ។

ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

មិច្ឆត្តត្តិកំ បណ្ណរសមំ និដ្ឋិតំ ។

ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ មិច្ឆត្តត្តិកៈ ទី ១៥ ។

មគ្គារម្មណត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២២៨) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គាធិបតី តយោ ខន្ធា តយោ ខន្ធេ បដិច្ច ឯកោ ខន្ធោ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២២៩) មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គាធិបតី តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គហេតុកំ ធម្មំ

មគ្គារម្មណត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(២២៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ ខន្ធ ១ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ៣ នូវខន្ធ ២ ... ។ ពួកធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ក្តី មានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... ។

(២២៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ នូវខន្ធ ២ ... ពួកធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុក្តី

បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គហេតុកា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៣០) មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គហេតុកា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ

ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុក្តី មានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ នូវខន្ធ ២ . . . ។

(២៣០) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ពួកធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ក្តី មានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ

ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គហេតុកា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៣១) មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គាធិបតី តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៣២) មគ្គហេតុកញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គហេតុកញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គហេតុកា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុក្តី មានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ នូវខន្ធ ២ ... ។

(២៣១) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ផង មានមគ្គ ជាអធិបតិផង នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ផង មានមគ្គ ជាអធិបតិផង ខន្ធ ២ ... ។ ពួកធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ក្តី មានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ផង មានមគ្គ ជាអធិបតិផង នូវខន្ធ ២ ... ។

(២៣២) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុផង មានមគ្គ ជាអធិបតិផង នូវខន្ធ២ ... ។

មគ្គហេតុកញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គហេតុកញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គាធិបតី តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គហេតុកញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គហេតុកញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គហេតុកា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៣៣) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អធិបតិប្បច្ចយា អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

(២៣៤) ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ អធិបតិយា អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ

ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុផង មានមគ្គ ជាអធិបតិផង នូវខន្ធ ២ . . . ។ ពួកធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុក្តី មានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុផង មានមគ្គ ជាអធិបតិផង នូវខន្ធ ២ . . . ។

(២៣៣) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ អធិបតិប្បច្ច័យ អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(២៣៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ អធិបតិប្បច្ច័យ អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ

មគ្គារម្មណត្តិកេ បដិច្ចវារោ

អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(២៣៥) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៣៦) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គាធិបតី តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានៈប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(២៣៥) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ១ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... ។

(២៣៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ក្តី មានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... ។

(២៣៧) មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គហេតុកា អធិបតិ ។ មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ អធិបតិ ។ មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិ-បតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គហេតុ-កេ ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច អធិបតិ ។

(២៣៨) មគ្គាធិបតឹ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ អធិបតិ មគ្គាធិបតឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គាធិបតឹ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គា-ធិបតឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា តយោ ខន្ធា

(២៣៧) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិមតិធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ ។

(២៣៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ នូវខន្ធ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ

ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ អធិបតិ ។ មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច អធិបតិ ។

(២៣៩) មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គាធិបតី តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

មគ្គារម្មណត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

នូវខន្ធ ២... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យនូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី មានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ នូវខន្ធ ២... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី មានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ ។

(២៣៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង មានមគ្គជាអធិបតិផង ខន្ធ ២... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង មានមគ្គជាអធិបតិផង នូវខន្ធ ២... ។

មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ឆអធិបតិប្បច្ចយា មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៤០) មគ្គហេតុកញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ឆអធិប-តិប្បច្ចយា មគ្គហេតុកេ ច មគ្គាធិបតី ច ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គហេតុកា អធិបតិ ។ មគ្គហេតុកញ្ច មគ្គាធិ-បតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ... មគ្គហេតុ-កេ ច មគ្គាធិបតី ច ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ អធិ-បតិ ។ មគ្គហេតុកញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មោ ... ឆអធិប-តិប្បច្ចយា មគ្គហេតុកេ ច មគ្គាធិបតី ច ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គហេតុកា ច មគ្គាធិបតិ ច អធិបតិ ។

ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ មានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ក្តី មានមគ្គ ជាអធិបតីក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង មានមគ្គជាអធិបតីផង ខន្ធ ២ . . . ។

[២៤០] ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង មានមគ្គជាអធិបតីផង ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីផង . . . គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង មានមគ្គជាអធិបតីផង ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីផង . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី មានមគ្គជាអធិបតីក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង មានមគ្គជាអធិបតីផង ។

មគ្គារម្មណត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(២៤១) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតបច្ចយា នបច្ឆាជាតបច្ចយា បរិបុណ្ណា ទ្វេបិ ។

(២៤២) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ... នអាសេវនបច្ចយា មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនបច្ចយា មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គាធិបតី តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ... នអាសេវនបច្ចយា មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៤៣) មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ... នអាសេវនបច្ចយា មគ្គាធិបតី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ... នអាសេវនបច្ចយា មគ្គាធិបតី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

មគ្គារម្មណត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

[៦៤១] ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ និងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ គឺ បច្ច័យទាំង ២ មានបរិបូណ៌ហើយ ។

[៦៤២] ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ មានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី មានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... ។

[៦៤៣] ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ នូវខន្ធ ២ ... ។

មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ... នអាសេវនប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៤៤) មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ... នអាសេវនប្បច្ចយា មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ... នអាសេវនប្បច្ចយា មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គាធិបតី តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ... នអាសេវនប្បច្ចយា មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ នូវខន្ធ២... ។

(២៤៤) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង នូវខន្ធ ២ ...។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ មានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យនូវខន្ធ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង នូវខន្ធ ២... ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ខន្ធ ២... ។

មគ្គារម្មណត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(២៤៥) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ចេតនា ។ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ចេតនា ។ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ... ហេតុប្បច្ចយា មគ្គារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតិ ច ចេតនា ។

(២៤៦) មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មគ្គហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គហេតុកា ចេតនា ។ មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា មគ្គហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ចេតនា ។ មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា ... ហេតុប្បច្ចយា មគ្គហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គហេតុកា ច មគ្គាធិបតិ ច ចេតនា ។

មគ្គារម្មណត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(២៤៥) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា មានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី មានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ។

(២៤៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា មានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា មានមគ្គជាអធិបតិ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា មានមគ្គជាហេតុក្តី មានមគ្គជាអធិបតិក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ។

(២៤៧) មគ្គាធិបតី ធម្មំ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា មគ្គាធិបតី ខន្ធេ បដិច្ច មគ្គាធិបតិ ចេតនា បញ្ច បញ្ហា ។

(២៤៨) មគ្គារម្មណញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា ។ បឋមឃដនេ តីណិ ។

(២៤៩) មគ្គហេតុកញ្ច មគ្គាធិបតិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា ។ ទុតិយឃដនេ តីណិ បញ្ហា ។

(២៥០) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ ។

(២៥១) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ មគ្គារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៥២) មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ ។ អរូបន្តិ និយាមេតព្វំ ។

(២៥៣) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា សត្តរស នបុរេជាតេ សត្តរស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស

[២៨៧] ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា មានមគ្គជាអធិបតី អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី មានបញ្ហា ៥ ។

[២៨៨] ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីផង ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ ។ កុសលបឋមឃដនៈ (តំណទី ១) មានវារៈ ៣ ។

[២៨៩] ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ មានមគ្គជាអធិបតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ ។ កុសលទុតិយឃដនៈ (តំណទី ២) មានបញ្ហា ៣ ។

[២៩០] ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ បរិបូណ៌ ។

[២៩១] ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យនូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកខន្ធ ១ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ខន្ធ ២ ... ។

[២៩២] ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បរិបូណ៌ហើយ ។ ពាក្យថាអរូប បណ្ឌិត គប្បីកំណត់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

[២៩៣] កុសលនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ កុសលនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ កុសលនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ កុសលនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧

មគ្គារម្មណត្តិកេ បដិច្ចវារោ

នអាសេវនេ នវ នកម្មេ សត្តរស នវិបាកេ សត្តរស នមគ្គេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(២៩៦) ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា សត្តរស ... នបុរេជាតេ សត្តរស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ នកម្មេ នវ នវិបាកេ នវិប្បយុត្តេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(២៩៩) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ... អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ ឯកំ ។ ឈានេ សម្បយុត្តេ វិប្បយុត្តេ នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតវារេបិ បច្ចយវារេបិ និស្សយវារេបិ សំសដ្ឋវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ បដិច្ចវារសទិសោ ។

មគ្គារម្មណត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[២៩៨] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ និងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[២៩៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ ១ ដូចគ្នា ។ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ច័យវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារោ

(២៩៦) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

(២៩៧) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ មគ្គាធិបតីនំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៩៨) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ ឥមិនា ការណេន សត្តរស បញ្ហា កាតព្វា ។

(២៩៩) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ចេតោបរិយញាណេន មគ្គហេតុកចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ មគ្គហេតុកា ខន្ធា ចេតោបរិយញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បញ្ហាវារៈ

(២៥៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។

(២៥៧) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៥៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ បញ្ហា ១៧ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើដោយហេតុនេះចុះ ។

(២៥៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ផង នូវចិត្តរបស់បុគ្គលអ្នកប្រកប ដោយចិត្ត មានមគ្គជាហេតុ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ មានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោ-បរិយញ្ញាណ នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

មគ្គារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(២៦០) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(២៦១) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(២៦២) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(២៦៣) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន មគ្គាធិបតិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ មគ្គាធិបតី ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៦០) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(២៦១) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(២៦២) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(២៦៣) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ពិចារណា នូវមគ្គ ដឹង នូវចិត្តរបស់បុគ្គលអ្នកប្រកប ដោយចិត្ត ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(២៦៤) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(២៦៥) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ចេតោ-បរិយញ្ញាណេន មគ្គហេតុកមគ្គាធិបតិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ មគ្គហេតុកា ច មគ្គាធិបតី ច ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៦៦) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(២៦៧) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស

(២៦៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(២៦៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្ត ដែលមានមគ្គជាហេតុនិងដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(២៦៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(២៦៧) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិផង

អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(២៦៨) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៦៩) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គាធិបតីនំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៧០) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គារម្មណានញ្ច មគ្គាធិបតីនញ្ច ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៧១) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គហេតុកាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(២៦៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៦៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៧០) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៧១) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៧២) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(២៧៣) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។ សហជាតាធិបតិ មគ្គហេតុកាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គាធិបតីនំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៧៤) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(២៧៥) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គហេតុកាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គហេតុកានញ្ច មគ្គាធិបតីនញ្ច ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៧២) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើនូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(២៧៣) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្ត-កក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៧៤) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិ-បតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្-មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(២៧៥) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិ-បតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

មគ្គារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(២៧៦) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា ។បេ។ បច្ចវេក្ខន្តិ ។ សហជាតាធិបតិ មគ្គាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៧៧) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា ។បេ។ បច្ចវេក្ខន្តិ ។ សហជាតាធិបតិ មគ្គាធិបតិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គារម្មណានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៧៨) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គាធិបតិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គហេតុកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៧៩) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។

មគ្គារម្មណត្តិក: បញ្ហាវារៈ

(២៧៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ។ បេ ។ ហើយពិចារណា ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៧៧) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ។ បេ ។ ហើយពិចារណា ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៧៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៧៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។

អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា ។ បេ ។ សហជាតាធិបតិ មគ្គាធិបតិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គារម្មណានញ្ច មគ្គាធិបតីនញ្ច ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨០) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គាធិបតិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គហេតុកានញ្ច មគ្គាធិបតីនញ្ច ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨១) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គារម្មណានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨២) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គាធិបតីនំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ។បេ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង មានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៨០) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៨១) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៨២) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

មគ្គារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(២៨៣) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតិ ច អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គារម្មណានញ្ច មគ្គាធិបតីនញ្ច ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨៤) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(២៨៥) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គហេតុកស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គហេតុកា ច មគ្គាធិបតិ ច អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គហេតុកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨៦) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។

មគ្គារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(២៨៣) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៨៤) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(២៨៥) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៨៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ

អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា ។ បេ ។ សហជាតាធិបតិ មគ្គហេតុកា ច មគ្គាធិបតិ ច អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គាធិបតីនំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨៧) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា ។ បេ ។ បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(២៨៨) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គហេតុកស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មគ្គហេតុកា ច មគ្គាធិបតិ ច អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ មគ្គហេតុកានញ្ច មគ្គាធិបតីនញ្ច ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨៩) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មគ្គារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មគ្គារម្មណានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា

អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ។ បេ ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៨៧) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ (ចេញ) អំពីមគ្គ ។ បេ ។ ហើយពិចារណា ។

(២៨៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(២៨៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធក្រោយ ៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អាវជ្ជនៈ

មគ្គារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

មគ្គារម្មណានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៩០) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មគ្គារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មគ្គាធិបតីនំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា មគ្គាធិបតីនំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៩១) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មគ្គារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មគ្គារម្មណានញ្ច មគ្គាធិបតីនញ្ច ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា មគ្គារម្មណានញ្ច មគ្គាធិបតីនញ្ច ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៩២) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មគ្គាធិបតី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មគ្គាធិបតីនំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៤៩០) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អាវជ្ជនា ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៤៩១) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អាវជ្ជនា ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៤៩២) ធម៌ ដែលមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(២៩៣) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មគ្គាធិបតី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មគ្គារម្មណានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៩៤) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មគ្គាធិបតី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មគ្គារម្មណានញ្ច មគ្គាធិបតីនញ្ច ខន្ធានំ អនន្ត-រប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៩៥) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មគ្គារម្មណានំ ខន្ធានំ អនន្ត-រប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៩៦) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មគ្គាធិបតីនំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ច-យេន បច្ចយោ ។

(២៩៣) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(២៩៤) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតីផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(២៩៥) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតីក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(២៩៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតីក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយៗ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

មគ្គារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(២៩៧) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មគ្គារម្មណា ច មគ្គាធិបតី ច ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មគ្គារម្មណានញ្ច មគ្គាធិបតីនញ្ច ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៩៨) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីសុបិ សត្តរស បញ្ហា កាតព្វា ។

(២៩៩) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចវេក្ខណា បច្ចវេក្ខណាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣០០) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចវេក្ខណា បច្ចវេក្ខណាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

មគ្គារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(២៩៧) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(២៩៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយសមនន្តរបច្ច័យ គឺ បទទាំងអស់ ប្រហែលគ្នានឹងអនន្តរបច្ច័យដែរ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយបច្ច័យ បញ្ហាទាំង ១៧ បណ្ឌិត ត្រូវធ្វើឲ្យដូចគ្នា ក្នុងបទទាំងបីផងចុះ ។

(២៩៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ការពិចារណា ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៣០០) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ការពិចារណា (ជាបច្ច័យ) នៃការពិចារណា ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៣០១) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចវេក្ខណា បច្ចវេក្ខណាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣០២) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្ខិត្តំ ។ តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣០៣) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ ។ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(៣០៤) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។

(៣០១) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ការពិចារណា ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣០២) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គ ទី ១ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ២ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ មគ្គទី ៣ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣០៣) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ គឺ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(៣០៤) ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់ អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។

បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣០៥) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(៣០៦) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស ។ បេ ។ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣០៧) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ បច្ចវេក្ខណា បច្ចវេក្ខណាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គទី ២ មគ្គទី ៣ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣០៥) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីផង ដោយ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ គឺ ព្រះអរិយៈទាំង-ឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(៣០៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតីផង ដោយ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ២ ។ បេ ។ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣០៧) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតី ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូ-បនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គទី ២ មគ្គទី ៣ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ការពិចារណា ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣០៨) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចវេក្ខណា បច្ចវេក្ខណាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣០៩) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ។ បេ ។ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣១០) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចវេក្ខណា បច្ចវេក្ខណាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣១១) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ។ បេ ។ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣០៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ការពិចារណា ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣០៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ ។ បេ ។ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣១០) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង មានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ការពិចារណា ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣១១) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ ។ បេ ។ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣១២) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចវេក្ខណា បច្ចវេក្ខណាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣១៣) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចវេក្ខណា បច្ចវេក្ខណាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣១៤) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចវេក្ខណា បច្ចវេក្ខណាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣១៥) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

មគ្គារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៣១២) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ការពិចារណា ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣១៣) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ការពិចារណា ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣១៤) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ការពិចារណា ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣១៥) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយឧប-និស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ គឺ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(៣១៦) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣១៧) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣១៨) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(៣១៩) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គហេតុកស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បកតូបនិស្សយោ

(៣១៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គទី ២ មគ្គទី ៣ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣១៧) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គទី ២ មគ្គទី ៣ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣១៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ គឺ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(៣១៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអធិបតិផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់បកតូបនិស្ស័យ

បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២០) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មគ្គារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មគ្គារម្មណានំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២១) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ នវ បញ្ហា កាតព្វា ។ អាវជ្ជនា ន កាតព្វា ។

(៣២២) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាខណិកា នត្ថិ សត្តរស បញ្ហា កាតព្វា ។ មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥមេ សត្ត បច្ចយា សត្តរស បញ្ហា ហេតុសទិសា ។ នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ

មគ្គារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ មគ្គទី១ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គទី២ មគ្គទី៣ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣២០) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៣២១) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ បញ្ហា ៩ បណ្ឌិតត្រូវធ្វើឲ្យប្រហែលគ្នា នឹងអនន្តរប្បច្ច័យចុះ ។ ការពិចារណា បណ្ឌិតមិនត្រូវធ្វើឡើយ ។

(៣២២) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ នានាខណិកៈ មិនមានទេ ឯបញ្ហា ១៧ បណ្ឌិតត្រូវធ្វើផងចុះ ។ ធម៌ ដែលមានមគ្គ ជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ច័យទាំង ៧ នេះ មានបញ្ហា ១៧ប្រហែលគ្នា នឹងហេតុប្បច្ច័យដែរ ។ ជាបច្ច័យ ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ

វិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសា ។ អវិគ-តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សត្តរស បញ្ហា ។

(៣២៣) ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ នវ អធិបតិយា ឯការស អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ សត្តរស និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ ឯការស អាសេវនេ នវ កម្មេ សត្តរស អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា នវ វិគតេ នវ អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៣២៤) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្ស-យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៥) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្ស-យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នា នឹងអនន្តរប្បច្ច័យ ដែរ ។ ជាបច្ច័យ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ គឺ មានបញ្ហា ១៧ ។

(៣៦៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ និងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៣៦៤) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៦៥) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

មគ្គារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៣២៦) មគ្គារម្មណោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៧) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៨) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៩) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣០) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣១) មគ្គហេតុកោ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣២៧) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣២៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣២៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៣០) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៣១) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៣២) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣៣) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣៤) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣៥) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣៦) មគ្គាធិបតិ ធម្មោ មគ្គហេតុកស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣៧) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣២) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៣៣) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៣៤) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៣៥) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមាមគ្គជាអធិបតិផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៣៦) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៣៧) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

មគ្គារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៣៣៨) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣៩) មគ្គារម្មណោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤០) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤១) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គហេតុកស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤២) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គាធិបតិស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤៣) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គារម្មណស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

មគ្គារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៣៣៨) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយសហជាតបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៣៣៩) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយសហជាតបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៣៤០) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៣៤១) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុ ដោយសហជាតបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៣៤២) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ ដោយសហជាតបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៣៤៣) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៣៤៤) មគ្គហេតុកោ ច មគ្គាធិបតិ ច ធម្មា មគ្គហេតុកស្ស ច មគ្គាធិបតិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤៥) នហេតុយា ឯកាវីស នអារម្មណេ សត្តវីស នអារម្មណេ គហិតេ បកតារម្មណម្បិ ឧបនិស្សយារម្មណម្បិ ទ្វេ ឆិជ្ជន្តិ នអធិបតិយា ឯកាវីស នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នសហជាតេ នអញ្ញមញ្ញេ ននិស្សយេ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ នសម្បយុត្តេ នវិប្បយុត្តេ នោអត្ថិយា នោនត្ថិយា នោវិគតេ នោអវិគតេ ឯកាវីស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៣៤៦) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្តវីស ... នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ

(៣៤៤) ធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុក្តី ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានមគ្គជាហេតុផង ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៤៥) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ២១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ១៧ កាលបើនអារម្មណប្បច្ច័យ លោកសង្គ្រោះយកហើយ អារម្មណ៍ទាំងពីរ គឺ បកតារម្មណ៍ក្តី ឧបនិស្សយារម្មណ៍ក្តី រមែងដាច់ចេញពីគ្នា ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ២១ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នសហជាតប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ននិស្សយប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នោអត្ថិប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ នោវិគតប្បច្ច័យ និងនោអវិគតប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ២១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៣៤៦) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ១៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ

មគ្គារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

នឈានេ នមគ្គេ នវិប្បយុត្តេ នោនត្ថិយា នោវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(៣៤៧) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ...អធិ-
បតិយា ឯកាទស អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហ-
ជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ សត្តរស និស្សយេ សត្ត-
រស ឧបនិស្សយេ ឯកាទស អាសេវនេ នវ កម្មេ
សត្តរស អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ
សម្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា នវ
វិគតេ នវ អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បញ្ហាវារោ និដ្ឋិតោ ។

មគ្គារម្មណត្តិកំ សោឡសមំ និដ្ឋិតំ ។

នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ និង នោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៣៤៧) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ និងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បញ្ហាវារៈ ។

ចប់ មគ្គារម្មណត្តិក. ទី ១៦ ។

ឧប្បន្នត្តិកំ

បញ្ហាវារោ

(៣៤៨) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ឧប្បន្នា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤៩) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា... ឧទ្ធច្ចំ ... ទោមនស្សំ ... ឧប្បន្នំ សោតំ ... ឃានំ ជិវ្ហំ កាយំ រូបេ សទ្ទេ គន្ធេ រសេ ផោដ្ឋព្វេ វត្ថុំ ... ឧប្បន្នេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ។បេ។ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ ឧប្បន្នា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឧប្បន្នត្តិកៈ

បញ្ហាវារៈ

(៣៤៨) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ពួកហេតុ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកកដត្តារូបផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៤៩) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ដែលកើតឡើងហើយ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ក៏ត្រេកអរ រីករាយ ព្រោះប្រារព្ធ នូវចក្ខុនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា ... ឧទ្ធច្ចៈ ... ទោមនស្ស ... នូវត្រចៀក ដែលកើតឡើងហើយ ... នូវច្រមុះ អណ្តាត កាយ ពួករូប ពួកសំឡេង ពួកក្លិន ពួករស ពួកផោដ្ឋព្វៈ វត្ថុ ... ឃើញច្បាស់ នូវពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ។ បេ ។ ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

ឧប្បន្នត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៣៨០) អនុប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ អនុប្បន្នេ រូបេ ... សទ្ទេ គន្ធេ រសេ ផោដ្ឋព្ពេ ... អនុប្បន្នេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ។ បេ ។ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អនុប្បន្នា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨១) ឧប្បាទី ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បាទី ចក្ខុំ ... កាយំ រូបេ សទ្ទេ គន្ធេ រសេ ផោដ្ឋព្ពេ វត្ថុំ ... ឧប្បាទី ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ ។ បេ ។ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ឧប្បាទី ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ។ បេ ។ អាវជ្ជនាយ អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨២) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ឧប្បន្នំ ចក្ខុំ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា ។ បេ ។ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ឧប្បន្នំ សោតំ ...

ឧប្បន្នត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៣៥០) ធម៌ ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវពួករូប ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ . . នូវពួកសំឡេង ពួកក្លិន ពួករស ពួកផោដ្ឋព្វៈ . . . នូវពួកខន្ធ ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ។បេ។ ទោមនស្ស កើតឡើង ពួកខន្ធ ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៥១) ធម៌ ដែលកំពុងកើតឡើង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល (ឃើញច្បាស់) នូវចក្ខុ ដែលកំពុងកើតឡើង ... នូវកាយ ពួករូប ពួកសំឡេង ពួកក្លិន ពួករស ពួកផោដ្ឋព្វៈ វត្ថុ . . . នូវពួកខន្ធ ដែលកំពុងកើតឡើង ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ។ បេ ។ ទោមនស្ស កើតឡើង ពួកខន្ធ ដែលកំពុងកើតឡើង ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញាណ ។បេ។ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៥២) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវចក្ខុ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ ធ្វើ នូវចក្ខុនោះ ឲ្យជាទីគោរព ។បេ។ ទិដ្ឋិ កើតឡើង នូវត្រចៀក ដែលកើតឡើងហើយ ...

ឃានំ ជិវ្ហំ កាយំ រូបេ សទ្ទេ គន្ធេ រសេ ផោដ្ឋព្វេ វត្ថុំ ... ឧប្បន្នេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។ សហជាតាធិបតិ ឧប្បន្នា អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៣) អនុប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អនុប្បន្នេ រូបេ ... សទ្ទេ គន្ធេ រសេ ផោដ្ឋព្វេ ... អនុប្បន្នេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៣៨៤) ឧប្បាទី ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ ឧប្បាទី ចក្ខុំ ... កាយំ រូបេ ... ផោដ្ឋព្វេ វត្ថុំ ... ឧប្បាទី ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

ប្រមុះ អណ្ដាត កាយ ពួករូប ពួកសំឡេង ពួកក្លិន ពួករស ពួកផោដ្ឋព្វៈ វត្ថុ ... បុគ្គល ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ ពកៈ ធ្វើ នូវពួកខន្ធនោះ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ។ បេ ។ ឯសហជា-តាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកធម៌ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៣៩៣) ធម៌ ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល (ធ្វើ) នូវពួករូប ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ... នូវពួកសំឡេង ពួកក្លិន ពួករស ពួកផោដ្ឋព្វៈ ... បុគ្គល ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ ពកៈ ធ្វើ នូវពួកខន្ធនោះ ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ឲ្យជាទីគោ-រព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៣៩៤) ធម៌ ដែលកំពុងកើតឡើង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវចក្ខុ ដែលកំពុងកើតឡើង ... នូវកាយ ពួករូប ... នូវពួកផោដ្ឋព្វៈ វត្ថុ ... ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ដែលកំពុងកើតឡើង ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ ពកៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៣៨៥) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ទ្វិន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អនុប្បន្នោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ទ្វិន្នំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ តិណ្ណន្នំ មហាភូតានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ មហាភូតា ... មហាភូតា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ឧបាទារូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពាហិរំ ... អាហារ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ទ្វេ មហាភូតា ... មហាភូតា កដត្តារូបានំ ឧបាទារូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៦) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នោ ឯកោ ខន្ធោ

ឧប្បន្នត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៣៥៥) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ២ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ខន្ធ ១ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកកដត្តារូបផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ២ ផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ មហាភូត ១ ជាបច្ច័យ នៃមហាភូត ៣ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ មហាភូត ២ ... ពួកមហាភូត ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងពួកឧបាទារូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ពាហិរៈ ... អាហារ ... រដូវ ... មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... មហាភូត ២ ... ពួកមហាភូត ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប និងពួកឧបាទារូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៥៦) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលកើតឡើងហើយ

តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ឧប្បន្នោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ វត្ថុស្ស ច អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... ខន្ធា វត្ថុស្ស អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... អាហារក ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ តិណ្ណន្នំ មហាភូតានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ មហាភូតា ... ។

(៣៤៧) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... អាហារក ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... មហាភូតា កដត្តារូបានំ ឧបាទារូបានំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ ឧប្បន្នានំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ខន្ធ ១ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មហាភូត ១ ... ពាហិរៈ ... អាហារ ... រដូវ ... មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ជាបច្ច័យ នៃមហាភូត ៣ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មហាភូត ២ ... ។

(៣៩៧) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ខន្ធ ២... ពួកខន្ធ (ជាបច្ច័យ) នៃវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ (ជាបច្ច័យ) នៃពួកខន្ធ មហាភូត១... ពាហិរៈ... អាហារ... រដូវ ... មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ពួកមហាភូត (ជាបច្ច័យ) នៃពួកកដត្តារូប និងពួកឧបាទារូប ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៨៨) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧប្បន្នំ ឧតុំ ឧបនិស្សាយ ឈានំ ឧប្បាទេតិ វិបស្សនំ ... មគ្គំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ... មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ ឧប្បន្នំ ភោជនំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ឈានំ ឧប្បាទេតិ វិបស្សនំ ... មគ្គំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ... មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ ឧប្បន្នំ ឧតុំ ... ភោជនំ ... សេនាសនំ ឧប្បន្នាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៩) អនុប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អនុប្បន្នំ វណ្ណសម្បទំ បត្ថយមានោ ទានំ ទេតិ សីលំ សមាទិយតិ ឧបោសថកម្មំ ករោតិ អនុប្បន្នំ សទ្ទសម្បទំ ... គន្ធសម្បទំ រសសម្បទំ

ឧប្បន្នត្តិក: បញ្ហាវារ:

(៣៩៨) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវរដូវ ដែលកើតឡើងហើយ ញុំាងឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុំាងវិបស្សនា ... ញុំាងមគ្គ ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ... តម្កើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវភោជន ដែលកើតឡើងហើយ ... អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយញុំាងឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុំាងវិបស្សនា ... ញុំាងមគ្គ ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ... តម្កើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវរដូវ ដែលកើតឡើងហើយ ... ភោជន ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលកើតឡើងហើយ នៃបញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៩៩) ធម៌ ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល កាលប្រាថ្នា នូវវណ្ណសម្បទា ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម នូវសទ្ទសម្បទា ដែលមិនទាន់កើតឡើង ... នូវគន្ធសម្បទា រសសម្បទា

ផោដ្ឋព្វសម្បទំ ... អនុប្បន្នេ ខន្ធេ បត្ថយមានោ ទានំ ... សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... អនុប្បន្នា វណ្ណសម្បទា ... អនុប្បន្នា ខន្ធា ឧប្បន្នាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦០) ឧប្បាទី ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧប្បាទី ចក្ខុសម្បទំ បត្ថយមានោ ទានំ ... សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... ឧប្បាទី សោតសម្បទំ ... កាយសម្បទំ វណ្ណសម្បទំ គន្ធសម្បទំ ... រសសម្បទំ ... ផោដ្ឋព្វសម្បទំ ... ឧប្បាទី ខន្ធេ បត្ថយមានោ ទានំ ... សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... ឧប្បាទី ចក្ខុសម្បទា ... កាយសម្បទា វណ្ណសម្បទា ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វសម្បទា ... ឧប្បាទី ខន្ធា ឧប្បន្នាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ផោដ្ឋព្វសម្បទា ... កាលប្រាថ្នា នូវពួកខន្ធ ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ទាន ... សីល ... ឧបោសថកម្ម ... វណ្ណសម្បទា ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ... ពួកខន្ធ ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលកើតឡើងហើយ នៃបញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៦០) ធម៌ ដែលកំពុងកើតឡើង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺបុគ្គល កាលប្រាថ្នា នូវចក្ខុសម្បទា ដែលកំពុងកើតឡើង ទាន ... សីល... ឧបោសថកម្ម... នូវសោតសម្បទា ដែលកំពុងកើតឡើង ... នូវកាយសម្បទា វណ្ណសម្បទា គន្ធសម្បទា ... នូវរសសម្បទា ... នូវផោដ្ឋព្វសម្បទា ... កាលប្រាថ្នា នូវពួកខន្ធ ដែលកំពុងកើតឡើង ទាន ... សីល... ឧបោសថកម្ម ... ចក្ខុសម្បទា ដែលកំពុងកើតឡើង ... កាយសម្បទា វណ្ណសម្បទា ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វសម្បទា ... ពួកខន្ធ ដែលកំពុងកើតឡើង ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលកើតឡើងហើយ នៃបញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

ឧប្បន្នត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៣៦១) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ។ បេ ។ វត្ថុ ឧប្បន្នានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦២) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា ឧប្បន្នា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៣) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ

ឧប្បន្នត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៣៦១) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ ជាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ . . . ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ បេ ។ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៦២) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៦៣) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង

កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ឧប្បន្នា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៤) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ឧប្បន្នោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ឧប្បន្នោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ ទ្វេ ខន្ធា ... ខន្ធា វត្ថុស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៥) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នា អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៦) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នា ឥន្ទ្រិយា

ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកកដត្តារូបផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៣៦៤) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ១ ដែលកើតឡើងហើយ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ខន្ធ ១ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកកដត្តារូបផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ២ ... ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ។

(៣៦៥) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ កពឡិង្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(៣៦៦) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពួកឥន្ទ្រិយ ដែលកើតឡើងហើយ

សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ចក្ខុន្ទ្រិយំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយិន្ទ្រិយំ កាយវិញ្ញាណស្ស រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៧) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា ឧប្បន្នា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ឧប្បន្នា ខន្ធា កដត្តារូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ ... វត្ថុ ឧប្បន្នានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា ឧប្បន្នា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ចក្ខុន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយិន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៣៦៧) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តា-រូប ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ (ជាបច្ច័យ) នៃវត្ថុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ ... វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៣៦៨) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ ឧប្បន្នោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ។ សង្ខិត្តំ ។ ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... អាហារេ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ ឧប្បន្នានំ ខន្ធានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា ឧប្បន្នា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ កពឡីង្ការោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៨) ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ ឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ១ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ៣ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ នូវខន្ធ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ មហាភូត១ ... ពាហិរៈ ... អាហារ ... រដូវ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ បុរេជាត គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ... ទោមនស្ស កើតឡើង (បុគ្គល) ដោយទិព្វចក្ខុ ... ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡិង្ការាហារ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៣៦៩) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អវិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ សហជាតេ ឯកំ អញ្ញមញ្ញេ ឯកំ និស្សយេ ឯកំ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ ឯកំ បច្ឆាជាតេ កម្មេ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៣៧១) ឧប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧២) អនុប្បន្នោ ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឧប្បន្នត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

[៣៦៩] ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៣៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៣៧១] ធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

[៣៧២] ធម៌ ដែលមិនទាន់កើតឡើងហើយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៧៣) ឧប្បាទី ធម្មោ ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧៤) នហេតុយា តីណិ នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា តីណិ ។ បេ ។ នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោអត្ថិយា ទ្វេ នោនត្ថិយា តីណិ នោវិគតេ តីណិ នោអវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៣៧៥) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ នោនត្ថិយា នោវិគតេ ឯកំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

(៣៧៦) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ... អធិបតិយា តីណិ សហជាតេ ឯកំ អញ្ញមញ្ញេ ឯកំ និស្សយេ ឯកំ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេ-ជាតេ ឯកំ បច្ឆាជាតេ ឯកំ កម្មេ វិបាកេ

[៣៧៣] ធម៌ដែលកំពុងកើតឡើង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលកើតឡើងហើយ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៣៧៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៣៧៥] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ... ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៣៧៦] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ

អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា អវិគតេ ឯកំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បញ្ហាវារោ និដ្ឋិតោ ។

ឧប្បន្នត្តិកំ សត្តរសមំ និដ្ឋិតំ

អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ៗ

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បញ្ហាវារៈ ។

ចប់ ខប្បន្តត្តិកៈ ទី ១៣

អតីតត្តិកំ

បញ្ហាវារោ

(៣៧៧) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ចុប្បន្នា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៣៧៨) អតីតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ អតីតំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ ។ បេ ។ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អតីតំ សោតំ ... ឃានំ ជិវ្ហំ កាយំ រូបេ សទ្ទេ គន្ធេ រសេ ផោដ្ឋព្វេ វត្ថុំ ... អតីតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ

អតីតត្តិកៈ

បញ្ហាវារៈ

(៣៧៧) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ បច្ចុប្បន្នហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៣៧៨) អតីតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ឲ្យទាន សីល ... ឧបោសថកម្ម ... ហើយពិចារណា ពិចារណា នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលធ្លាប់សន្សំល្អហើយក្នុងកាលមុន ចេញអំពីឈាន ហើយពិចារណា នូវឈាន ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ពិចារណានូវពួកកិលេស ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ឃើញច្បាស់ នូវអតីតចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ។បេ។ ទោមនស្ស កើតឡើង នូវត្រចៀក ដែលកន្លងហើយ ... នូវច្រមុះ អណ្តាត កាយ ពួករូប ពួកសំឡេង ពួករស ពួកផោដ្ឋព្វៈ វត្ថុ ... ឃើញច្បាស់ នូវអតីតក្ខន្ធទាំងឡាយ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន

អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ... ឧទ្ធច្ចំ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អតីតា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មូបគញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧៩) អនាគតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនាគតំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... អនាគតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អនាគតា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨០) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ចុប្បន្នំ ចក្ខុំ ... កាយំ រូបេ សទ្ទេ គន្ធេ រសេ ផោដ្ឋព្វេ វត្ថុំ ... បច្ចុប្បន្នេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ...

ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា ... ឧទ្ធច្ចៈ ... ទោមនស្ស កើតឡើង អាកាសានញ្ចាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ អតីតក្ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និង យថាកម្មុបគញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៧៩) អនាគតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) នូវអនាគតចក្ខុ . . . នូវវត្ថុ . . . នូវអនាគតក្ខន្ធទាំងឡាយ ជាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង អនាគតក្ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៨០) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) នូវបច្ចុប្បន្នចក្ខុ...កាយ ពួករូប ពួកសំឡេង ពួកក្លិន ពួករស ពួកផោដ្ឋព្វៈ វត្ថុ ... នូវបច្ចុប្បន្នក្ខន្ធទាំងឡាយ ជាមិនទៀង ...

ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្ខុ-វិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បច្ចុប្បន្នា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨១) អតីតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ ។បេ។ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ អតីតំ ចក្ខុំ ... កាយំ រូបេ សទ្ទេ គន្ធេ រសេ ផោដ្ឋព្វេ វត្ថុំ ... អតីតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៣៨២) អនាគតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អនាគតំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... អនាគតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

ទោមនស្ស កើតឡើង ដោយទិព្វចក្ខុ ... ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ បច្ចុប្បន្នក្ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៨១) អតីតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) ឲ្យទាន នូវសីល ។ បេ ។ ធ្វើ នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលសន្សំល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ចេញអំពីឈាន ធ្វើ នូវឈាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវផល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា នូវអតីតចក្ខុ ... នូវកាយ ពួករូប ពួកសំឡេង ពួកក្លិន ពួករស ពួកផោដ្ឋព្វៈ វត្ថុ ... (បុគ្គល) ធ្វើ នូវអតីតក្ខន្ធទាំងឡាយ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៣៨២) អនាគតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) នូវអនាគតចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ... ធ្វើ នូវអនាគតក្ខន្ធទាំងឡាយ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៣៨៣) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ បច្ចុប្បន្នំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... បច្ចុប្បន្នេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ បច្ចុប្បន្នាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៤) អតីតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អតីតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ បច្ចុប្បន្នានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស មគ្គោ ផលស្ស ផលំ ផលស្ស អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៥) អតីតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។

អតីតត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៣៨៣) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) នូវបច្ចុប្បន្នចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ... ធ្វើ នូវបច្ចុប្បន្នខន្ធទាំងឡាយ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ ព្រោះធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ បច្ចុប្បន្នាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៣៨៤) អតីតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ អតីតក្ខន្ធមុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកបច្ចុប្បន្នក្ខន្ធ ក្រោយៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ មគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃផល ផល (ជាបច្ច័យ) នៃផល អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គលកាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៣៨៥) អតីតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នានឹងអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។

(៣៨៦) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្ខិត្តំ ។

(៣៨៧) អតីតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ។ បេ ។ អតីតំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ករោតិ ឈានំ ។ បេ ។ វិបស្សនំ ... មគ្គំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ អតីតំ សីលំ ... បញ្ញំ រាគំ បត្ថនំ កាយិកំ សុខំ ... កាយិកំ ទុក្ខំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ។ បេ ។ សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ អតីតា សទ្ធា ... បញ្ញា រាគោ បត្ថនា កាយិកំ សុខំ ... កាយិកំ ទុក្ខំ បច្ចុប្បន្នាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ ។ បេ ។ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៦) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

(៣៨៧) អតីតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ។បេ។ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសំឡេងដែលកន្លងហើយ ឲ្យទាន សីល ... ធ្វើឧបោសថកម្ម ញុំាងឈាន ។បេ។ ញុំាងវិបស្សនា ... ញុំាងមគ្គ ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង តម្កើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ អាស្រ័យនូវអតីតសីល ... នូវបញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ ... អាស្រ័យនូវកាយិកទុក្ខហើយ ឲ្យទាន សីល ... ឧបោសថកម្ម ។បេ។ ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ អតីតសទ្ធា ... បញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ ... កាយិកទុក្ខ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នបញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា ។បេ។ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

អតីតត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៣៨៨) អនាគតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូប-និស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អនាគតំ ចក្ខុសម្បទំ បត្ថយមា-នោ សោតសម្បទំ ... ឃានសម្បទំ ជិវ្ហាសម្បទំ កាយសម្បទំ វណ្ណសម្បទំ សទ្ទសម្បទំ គន្ធសម្បទំ រសសម្បទំ ... ផោដ្ឋព្វសម្បទំ បត្ថយមានោ អនា-គតេ ខន្ធេ បត្ថយមានោ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... អនាគតា ចក្ខុសម្បទា ... វណ្ណសម្បទា ... ផោដ្ឋព្វសម្បទា ... អនាគតា ខន្ធា បច្ចុប្បន្នាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស មគ្គស្ស ផលស-មាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៩) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូប-និស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចុប្បន្នំ ឧតុំ ឧបនិ-ស្សាយ ឈានំ ឧប្បាទេតិ វិបស្សនំ ។ បេ ។

(៣៨៨) អនាគតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល កាលប្រាថ្នា នូវចក្ខុសម្បទា ជាអនាគត នូវសោតសម្បទា ... នូវឃានសម្បទា ជិវ្ហាសម្បទា កាយសម្បទា វណ្ណសម្បទា សទ្ទសម្បទា គន្ធសម្បទា រសសម្បទា ... កាលប្រាថ្នា នូវផោដ្ឋព្វសម្បទា កាលប្រាថ្នា នូវអនាគតក្ខន្ធទាំងឡាយ ឲ្យទាន សីល ... ឧបោសថកម្ម ... ចក្ខុសម្បទា ជាអនាគត ... វណ្ណសម្បទា ... ផោដ្ឋព្វសម្បទា ... អនាគតក្ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ជាបច្ចុប្បន្ន នៃបញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៨៩) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវរដូវ ជាបច្ចុប្បន្ន ហើយញុំាងឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុំាងវិបស្សនា ។ បេ ។

បច្ចុប្បន្នំ ភោជនំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ឈានំ ឧប្បាទេតិ សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បច្ចុប្បន្នំ ឧតុ ... ភោជនំ ... សេនាសនំ បច្ចុប្បន្នាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស ។ បេ ។ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩០) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុ-បុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ច-តោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា ... រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខា-យតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញា-ណស្ស វត្ថុ បច្ចុប្បន្នានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩១) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា បច្ចុប្បន្នា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

នូវភោជន ជាបច្ចុប្បន្ន . . បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយ ញុំាងឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង រដូវ ជាបច្ចុប្បន្ន ...ភោជន...សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ជាបច្ចុប្បន្ន បញ្ញា កាយិកៈ ។ បេ ។ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៩០) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយបុរេ-ជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេ-ជាត គឺ បុគ្គល ឃើញ នូវចក្ខុ .. នូវវត្ថុ ជាមិនទៀង ...ទោម-នស្ស កើតឡើង ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ដោយទិព្វសោតធាតុ... រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃ កាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៩១) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយបច្ឆា-ជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្ន ជាបច្ច័យ នៃ កាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៩២) អតីតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អតីតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ បច្ចុប្បន្នានំ ខន្ធានំ អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៣) អតីតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ នានាខណិកា អតីតា ចេតនា បច្ចុប្បន្នានំ វិបាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៤) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ បច្ចុប្បន្នា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ បច្ចុប្បន្នា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៥) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស វិបាកបច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ បច្ចុប្បន្នោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ

អតីតត្តិក: បញ្ហាវារ:

(៣៩២) អតីតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ ពួកអតីតក្ខន្ធ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកបច្ចុប្បន្នក្ខន្ធ ក្រោយៗ ដោយអាសេវនបច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទាន: គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទាន: ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៣៩៣) អតីតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិក: គឺ អតីតចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នផង នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៣៩៤) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ បច្ចុប្បន្នចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បច្ចុប្បន្នចេតនា ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកកដត្តារូបផង ក្នុងខណ:នៃបដិសន្ធិ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៣៩៥) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ វិបាកក្ខន្ធ ១ ជាបច្ចុប្បន្ន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង

ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៦) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា បច្ចុប្បន្នា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ បច្ចុប្បន្នា ខន្ធា កដត្តារូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ ... វត្ថុ បច្ចុប្បន្នានំប ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា បច្ចុប្បន្នា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ។

(៣៩៦) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកបច្ចុប្បន្នខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកបច្ចុប្បន្នខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណកាយាយតនៈ... វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកបច្ចុប្បន្នខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកបច្ចុប្បន្នខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

អតីតត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៣៩៧) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧប្បន្នត្តិកេ អត្ថិសទិសំ ។

(៣៩៨) អតីតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៩) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អវិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

(៤០០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឯកំ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ បច្ឆាជាតេ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ ទ្វេ វិបាកេ អាហារេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៤០១) អតីតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អតីតត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៣៩៧) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ប្រហែលគ្នា នឹងអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងឧប្បន្នត្តិកៈដែរ ។

(៣៩៨) អតីតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ ។

(៣៩៩) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។ បេ ។

(៤០០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ បច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ និងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៤០១) អតីតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤០២) អនាគតោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤០៣) បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ច-យេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហា-រប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤០៤) នហេតុយា តីណិ នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោអត្ថិយា ទ្វេ នោនត្ថិយា តីណិ នោវិគតេ តីណិ នោអវិគ-តេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៤០៥) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ឯកំ . . . នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ ។ សង្ខិត្តំ ។ នសម្បយុត្តេ នវិប្បយុត្តេ នោនត្ថិយា នោវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

(៨០២) អនាគតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៨០៣) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៨០៤) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំព្រួញ ។ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៨០៥) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ (មានវារៈ ១) ។ សេចក្តីបំព្រួញ ។ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៤០៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ ... អធិបតិយា តីណិ អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឯកំ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ ឯកំ បច្ឆាជាតេ អាសេវនេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ កម្មេ ទ្វេ វិបាកេ ឯកំ ឥមេសុ បទេ-សុ ឯកំយេវ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បញ្ហាវារោ និដ្ឋិតោ ។

អតីតត្តិកំ អដ្ឋារសមំ និដ្ឋិតំ ។

អតីតត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤០៦) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបទទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែមានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បញ្ហាវារៈ ។

ចប់ អតីតត្តិកៈ ទី ១៨ ។

អតីតារម្មណត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៤០៧) អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អតីតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ អតីតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។

(៤០៨) អនាគតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនាគតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ... ។

(៤០៩) បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ... បដិសន្ធិក្ខណេ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ... ។

(៤១០) អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អធិបតិប្បច្ចយា អធិបតិយា បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ អនន្តរប្បច្ចយា

អតីតារម្មណត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៤០៧) អតីតារម្មណធម៌ (ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍កន្លងទៅហើយ) អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាអតីតារម្មណ៍ ខន្ធ២ អាស្រ័យ នូវខន្ធ២ ខន្ធ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាអតីតារម្មណ៍ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ២ អាស្រ័យ នូវខន្ធ២ ។

(៤០៨) អនាគតារម្មណធម៌ (ធម៌ ដែលមានអារម្មណ៍មិនទាន់មានមក) អាស្រ័យ នូវអនាគតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាអនាគតារម្មណ៍ នូវខន្ធ២ ...។

(៤០៩) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ នូវខន្ធ២ ... ខន្ធ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ២... ។

(៤១០) អតីតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ និងអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ មិនមាន ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យទេ ។ ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ

អតីតារម្មណត្តិកេ បដិច្ចវារោ

សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា បុរេជាតេបិ អាសេវនេបិ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា វិបាកំ អតីតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។ តិស្សោបិ បញ្ហា បរិបុណ្ណា បវត្តិប្បដិសន្ធិ កាតព្វា ។ អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

(៤១១) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៤១២) អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អតីតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងបុរេ-ជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យ មិនមានបដិសន្ធិទេ ។ ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ និងវិបាកប្បច្ច័យ គឺ វិបាកក្ខន្ធ ១ ជាអតីតារម្មណ៍ ... ។ ឯប្រស្នាទាំង ៣ ចប់បរិបូណ៌ហើយ បដិសន្ធិដែលប្រព្រឹត្តទៅ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើផងចុះ ។ ព្រោះអាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិ-ប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៤១១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៤១២) អតីតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ជាអតីតារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។

(៤១៣) អនាគតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អនាគតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៤១៤) បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ បច្ចុប្បន្នារម្មណេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៤១៥) អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា អនុលោមសហជាតសទិសំ ។

(៤១៦) អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ អតីតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៤១៣) អនាគតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអនាគតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកកខន្ធ ១ ជាអនាគតារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ . . . មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៤១៤) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកកខន្ធ ១ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ . . . មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកបច្ចុប្បន្នារម្មណកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។

(៤១៥) អតីតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ប្រហែលគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងអនុលោមដែរ ។

(៤១៦) អតីតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអតីតារម្មណ៍ ក្នុងអរូប នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

អតីតារម្មណត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៤១៧) អនាគតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតបច្ចយា អរូបេ អនាគតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៤១៨) បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតបច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៤១៩) អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបច្ឆាជាតបច្ចយា នអាសេវនបច្ចយា នអធិបតិសទិសា ។ នកម្មបច្ចយា អតីតារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច អតីតារម្មណា ចេតនា ។

(៤២០) អនាគតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មបច្ចយា អនាគតារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច អនាគតារម្មណា ចេតនា ។

(៤២១) បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មបច្ចយា បច្ចុប្បន្នារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច បច្ចុប្បន្នារម្មណា ចេតនា ។

អតីតារម្មណត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៤១៧) អនាគតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអនាគតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនាគតារម្មណ៍ ក្នុងអរូប នូវខន្ធ ២ . . . ។

(៤១៨) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជា បច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។

(៤១៩) អតីតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ទើប កើតឡើង ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ដូចគ្នា និងនអធិបតិប្បច្ច័យដែរ ។ ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ជាអតីតារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ។

(៤២០) អនាគតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអនាគតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ជាអនាគតារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ។

(៤២១) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ។

(៨២២) អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា នវិបាកេ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។

(៨២៣) បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៨២៤) អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ អតីតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច នហេតុសទិសាតិសេស្ឃ បញ្ហា មោហោ នត្ថិ ។

(៨២៥) អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អតីតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៨២៦) អនាគតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អនាគតារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៨២៧) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ

[៤២២] អតីតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មិនមានបដិសន្ធិះទេ ។

[៤២៣] បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយបញ្ចវិញ្ញាណ នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៤២៤] អតីតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ១ ជាអតីតារម្មណ៍ ប្រស្នា ៣ ប្រហែលគ្នានឹងនហេតុប្បច្ច័យដែរ ឯមោហៈ មិនមានទេ ។

[៤២៥] អតីតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាអតីតារម្មណ៍ ក្នុងអរូប នូវខន្ធ២ . . . ។

[៤២៦] អនាគតារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអនាគតារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនាគតារម្មណ៍ ក្នុងរូប នូវខន្ធ ២ . . . ។

[៤២៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ

អតីតារម្មណត្តិកេ បដិច្ចវារោ

នវិបាកេ តីណិ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៤២៨) ហេតុបច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ ... នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

(៤២៩) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ តីណិ ។ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតវារោបិ បច្ចយវារោបិ និស្សយវារោបិ សំសដ្ឋវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ បដិច្ចវារសទិសា ។

អតីតារម្មណត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

និងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៤២៨) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ និងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមបច្ចនីយៈ ។

(៤២៩) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំព្រួញ ។ គ្រប់បច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៣ ដូចគ្នា ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារោ

(៤៣០) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អតីតារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អតីតារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ។

(៤៣១) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនាគតារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៣២) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ចុប្បន្នារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ បច្ចុប្បន្នារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៣៣) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អតីតំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ បច្ចវេក្ខតិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ

បញ្ហាវារៈ

(៤៣០) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ជាអតីតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ពួកហេតុ ជាអតីតារម្មណ៍ (ជាបច្ច័យ) នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៤៣១) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ជាអនាគតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៣២) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ពួកហេតុ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៤៣៣) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គលពិចារណា នូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ជាអតីត ពិចារណា នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ

អតីតារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

បច្ចវេក្ខតិ អតីតារម្មណំ អតីតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណំ ... យថាកម្មូបគញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា អតីតារម្មណេ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ ... បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ ... អតីតារម្មណេ អតីតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ អតីតារម្មណោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ... វិចិកិច្ឆា ... ឧទ្ធច្ចំ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អតីតារម្មណា អតីតា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មូបគញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៣៨) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនាគតំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ បច្ចវេក្ខតិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ បច្ចវេក្ខតិ អតីតារម្មណំ អនាគតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណំ ... យថាកម្មូបគញ្ញាណំ ... អតីតារម្មណេ អនាគតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ

ពិចារណា នូវអតីតឥទ្ធិវិធញាណ ជាអតីតារម្មណ៍ នូវចេតោបរិយញាណ ... នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណ ... ពិចារណា នូវយថាកម្មូបគញាណ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ជាអតីតារម្មណ៍ ដែលលះបង់ហើយ នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ... នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ... ឃើញច្បាស់ នូវពួកអតីតក្ខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ជាអតីតារម្មណ៍ ប្រារព្ធ នូវអតីតក្ខន្ធនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ ... វិចិកិច្ឆា ... ឧទ្ធច្ចៈ ... ទោមនស្ស កើតឡើង ពួកអតីតក្ខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណ និងយថាកម្មូបគញាណ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។

(៤៣៤) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណបច្ច័យ គឺ បុគ្គល ពិចារណា នូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ជាអនាគត ពិចារណា នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ពិចារណា នូវអនាគតឥទ្ធិវិធញាណ ជាអតីតារម្មណ៍ នូវចេតោបរិយញាណ ... នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណ ... នូវយថាកម្មូបគញាណ ... ឃើញច្បាស់ នូវពួកអនាគតក្ខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ថាមិនទៀង ...

អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ អនាគតារម្មណោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អតីតារម្មណា អនាគតា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន ។

(៤៣៥) អតីតារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អតីតារម្មណបច្ចុប្បន្នចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អតីតារម្មណា បច្ចុប្បន្នា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៣៦) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនាគតារម្មណំ អនាគតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... អនាគតំសញ្ញាណំ ... អនាគតារម្មណេ អនាគតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ អនាគតារម្មណោ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អនាគតារម្មណា អនាគតា ខន្ធា

ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ជាអនាគតារម្មណ៍ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង ពួកអនាគតក្ខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ (ជាបច្ច័យ) នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៣៥) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ដឹង នូវចិត្ត នៃបុគ្គលអ្នកប្រកបដោយបច្ចុប្បន្នចិត្ត ជាអតីតារម្មណ៍ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកបច្ចុប្បន្នក្ខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៣៦) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ពិចារណា នូវអនាគតឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ជាអនាគតារម្មណ៍ នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ... នូវអនាគតំសញ្ញាណ ... ឃើញច្បាស់ នូវពួកអនាគតក្ខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ថាមិនទៀង ... ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ជាអនាគតារម្មណ៍ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ... ទោមនស្ស កើតឡើង ពួកអនាគតក្ខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍

ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៣៧) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនាគតារម្មណំ អតីតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... អនាគតំសញ្ញាណំ ... អរិយា អនាគតារម្មណេ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ ... អនាគតារម្មណេ អតីតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ អតីតារម្មណោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អនាគតារម្មណា អតីតា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៣៨) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អនាគតារម្មណបច្ចុប្បន្នចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អនាគតារម្មណា បច្ចុប្បន្នា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៣៧) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ពិចារណា នូវអតីតឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ជាអនាគតារម្មណ៍ នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ... នូវអនាគតំសញ្ញាណ ... ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ជាអនាគតារម្មណ៍ ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំមកហើយ ក្នុងកាលមុន ... ឃើញច្បាស់នូវពួកអតីតក្ខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ជាមិនទៀង ... ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ជាអតីតារម្មណ៍ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង ពួកអតីតក្ខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងយថាកម្មូបគញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៣៨) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយបច្ចុប្បន្នចិត្ត ជាអនាគតារម្មណ៍ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកបច្ចុប្បន្នក្ខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៣៩) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នា-
រម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ
ចេតោបរិយញ្ញាណេន បច្ចុប្បន្នារម្មណបច្ចុប្បន្នចិត្ត-
សមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ បច្ចុប្បន្នារម្មណា បច្ចុប្បន្នា
ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណ-
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤០) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណ-
ស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អតីតំ
ទិព្វំ ចក្ខុំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ សោតធាតុំ បច្ចវេក្ខតិ
បច្ចុប្បន្នារម្មណំ អតីតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ ចេ-
តោបរិយញ្ញាណំ .. អរិយា បច្ចុប្បន្នារម្មណេ បហី-
នេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ ...
បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ ... បច្ចុប្បន្នារម្មណេ អតីតេ
ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ
តំ អារព្ភ អតីតារម្មណោ រាគោ ... ទោមនស្សំ
ឧប្បជ្ជតិ បច្ចុប្បន្នារម្មណា អតីតា ខន្ធា ចេតោបរិ-
យញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថា-
កម្មូបគញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

(៤៣៩) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកប ដោយបច្ចុប្បន្នចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកបច្ចុប្បន្នក្ខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោ-បរិយញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៤០) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ពិចារណា នូវទិព្វចក្ខុ ជាអតីត ពិចារណា នូវទិព្វសោត ពិចារណា នូវអតីតង្សញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ... ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ដែលលះបង់ហើយ នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ... នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ... ឃើញច្បាស់ នូវពួកអតីតក្ខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ថាមិនទៀង ... ត្រេកអរ រីករាយ ពេញចិត្ត ជាអតីតារម្មណ៍ ប្រារព្ធ នូវពួកខន្ធនោះ ... ទោមនស្ស កើតឡើង ពួកអតីតក្ខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងយថាកម្មុបគញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

អតីតារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៤៤១) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនាគតំ ចិត្តំ ចក្ខុំ បច្ចវេក្ខតិ ចិត្តំ សោតធាតុំ បច្ចវេក្ខតិ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ អនាគតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... បច្ចុប្បន្នារម្មណា អនាគតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ ។ បេ ។ តំ អារព្ភ អនាគតារម្មណោ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ បច្ចុប្បន្នារម្មណា អនាគតា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤២) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អតីតំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អតីតារម្មណំ អតីតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណំ ... យថាកម្មូបគញ្ញាណំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អតីតារម្មណា អតីតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ ...

អតីតារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤៤១) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ពិចារណា នូវទិព្វចក្ខុ ជាអនាគត ពិចារណា នូវទិព្វសោតធាតុ ពិចារណា នូវអនាគតឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ... ឃើញច្បាស់ នូវពួកអនាគតក្ខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ជាមិនទៀង ... ។ បេ ។ រាគៈ ជាអនាគតារម្មណ៍ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ .. ទោមនស្ស កើតឡើង ពួកអនាគតក្ខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៤២) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ជាអតីត ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវអតីតឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ជាអតីតារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ... ធ្វើ នូវយថាកម្មូបគញ្ញាណ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវពួកអតីតក្ខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ...

អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា អតីតារម្មណោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ អតីតារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤៣) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អនាគតំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ គរុំ កត្វា ... នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ... អតីតារម្មណំ អនាគតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ គរុំ កត្វា ... ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណំ ... យថាកម្មុបគញ្ញាណំ ... អតីតារម្មណេ អនាគតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា អនាគតារម្មណោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤៤៤) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អនាគតារម្មណំ អនាគតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ គរុំ កត្វា ... ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... អនាគតំសញ្ញាណំ

ត្រេកអរ រីករាយ កតៈ ជាអតីតារម្មណ៍ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អតីតារម្មណាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៤៣) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ជាអនាគត ឲ្យជាទីគោរព ... នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ... ធ្វើ នូវអនាគតឥទ្ធិវិធញាណ ជាអតីតារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ... នូវចេតោបរិយញាណ ... នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណ ... នូវយថាកម្មូបគញាណ . ធ្វើ នូវពួកអនាគតក្ខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ កតៈ ជាអនាគតារម្មណ៍ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៤៤៤) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវអនាគតឥទ្ធិវិធញាណ ជាអនាគតារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព .. នូវចេតោបរិយញាណ ... ធ្វើ នូវអនាគតំសញាណ

គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អនាគតារម្មណោ អនាគតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា អនាគតារម្មណោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ អនាគតារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤៥) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អនាគតារម្មណំ អតីតំ ឥទ្ធិវិធញាណំ គរុំ កត្វា ... ចេតោបរិយញាណំ ... អនាគតំសញាណំ គរុំ កត្វា ... អនាគតារម្មណោ អតីតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា អតីតារម្មណោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤៤៦) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ បច្ចុប្បន្នារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវពួកអនាគតក្ខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ជាអនាគតារម្មណ៍ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ សហជាតាធិបតិ គឺ អនាគតារម្មណាធិបតិ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៤៥) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ ឯអារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវអតីតឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ជាអនាគតារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព .. នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ... ធ្វើ នូវអនាគតំសញ្ញាណ ឲ្យជាទីគោរព ... ធ្វើ នូវពួកអតីតក្ខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ជាអតីតារម្មណ៍ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៤៤៦) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ បច្ចុប្បន្នារម្មណាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៤៧) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អតីតំ ទិព្វំ ចក្ខុំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ សោតធាតុំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ អតីតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ គរុំ កត្វា... ចេតោបរិយញ្ញាណំ គរុំ កត្វា... បច្ចុប្បន្នារម្មណោ អតីតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា អតីតារម្មណោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤៤៨) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អនាគតំ ទិព្វំ ចក្ខុំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ សោតធាតុំ គរុំ កត្វា ... បច្ចុប្បន្នារម្មណំ អនាគតំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ គរុំ កត្វា បច្ចុប្បន្នារម្មណោ អនាគតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា អនាគតារម្មណោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤៤៩) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា

(៤៤៧) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវទិព្វ-ចក្ខុ ជាអតីត ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវទិព្វសោតធាតុ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវអតីតឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្នា-រម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព...ធ្វើ នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ឲ្យជាទីគោរព... ធ្វើ នូវពួកអតីតខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ជាអតីតារម្មណ៍ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើប កើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៤៤៨) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវទិព្វ-ចក្ខុ ជាអនាគត ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវទិព្វសោតធាតុ ឲ្យជាទីគោរព . . . ធ្វើ នូវអនាគតឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ធ្វើ នូវពួកអនាគតខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ជាអនាគតារម្មណ៍ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៤៤៩) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតា-រម្មណធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកអតីតារម្មណក្ខន្ធ

អតីតារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

អតីតារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អតីតារម្មណានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩០) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អតីតារម្មណំ ភវង្គំ អនាគតារម្មណាយ អាវជ្ជនាយ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩១) អតីតារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អតីតារម្មណំ ចុតិចិត្តំ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស បដិសន្ធិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អតីតារម្មណំ ភវង្គំ បច្ចុប្បន្នារម្មណាយ អាវជ្ជនាយ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩២) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អនាគតារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អនាគតារម្មណានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩៣) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនាគតារម្មណំ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ អតីតារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស

មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកអតីតារម្មណក្ខន្ធ ក្រោយៗ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៩០) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ អតីតារម្មណកវិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអាវជ្ជនា ជាអនាគតារម្មណ៍ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៩១) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត ជាអតីតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃបដិសន្ធិចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ដោយអនន្តរបច្ច័យ អតីតារម្មណកវិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអាវជ្ជនា ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៩២) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ពួកអនាគតារម្មណក្ខន្ធ មុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកអនាគតារម្មណក្ខន្ធ ក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៩៣) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ជាអនាគតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ (ការបេញ) ជាអតីតារម្មណ៍

ចេតោបរិយញាណំ អតីតារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អនា-
គតំសញាណំ អតីតារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អនាគតា-
រម្មណា ខន្ធា អតីតារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្ត-
រប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៥៤) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នា-
រម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិ-
មា បុរិមា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិ-
មានំ បច្ចុប្បន្នារម្មណានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន
បច្ចយោ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ បដិសន្ធិចិត្តំ បច្ចុប្បន្នារម្ម-
ណស្ស ភវង្គស្ស បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ភវង្គំ បច្ចុប្បន្នា-
រម្មណស្ស ភវង្គស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៥៥) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្ម-
ណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ចុប្ប-
ន្នារម្មណំ បដិសន្ធិចិត្តំ អតីតារម្មណស្ស ភវង្គស្ស
បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ភវង្គំ អតីតារម្មណស្ស ភវង្គស្ស
បច្ចុប្បន្នារម្មណា ខន្ធា អតីតារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស
អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៥៦) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស
ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។

ចេតោបរិយញ្ញាណ (ជាបច្ច័យ) នៃវុដ្ឋានៈ ជាអតីតារម្មណ៍ អនាគតំ-សញ្ញាណ (ជាបច្ច័យ) នៃវុដ្ឋានៈ ជាអតីតារម្មណ៍ ពួកអនាគតារម្មណក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ជាអតីតារម្មណ៍ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៥៤) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ពួកបច្ចុប្បន្នារម្មណក្ខន្ធ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកបច្ចុប្បន្នារម្មណក្ខន្ធ ក្រោយៗ ដោយអនន្តរបច្ច័យ បដិសន្ធិចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ (ជាបច្ច័យ) នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណភវង្គ បច្ចុប្បន្នារម្មណ-ភវង្គ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណភវង្គ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៥៥) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ (ជាបច្ច័យ) នៃភវង្គ ជាអតីតារម្មណ៍ បច្ចុប្បន្នារម្មណភវង្គ (ជាបច្ច័យ) នៃអតីតារម្មណភវង្គ ពួកបច្ចុប្បន្នារម្មណក្ខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ជាអតីតារម្មណ៍ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៥៦) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយសមនន្តរបច្ច័យ គឺ ដូចគ្នានឹងអនន្តរបច្ច័យដែរ ។

អតីតារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៤៥៧) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស សហជាតបច្ចយេន បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញបច្ចយេន បច្ចយោ និស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។ តយោបិ បច្ចយា បដិច្ចវារសទិសោ ។

(៤៥៨) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អតីតារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា អតីតារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៥៩) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អតីតារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា អនាគតារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

អតីតារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤៥៧) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ច័យទាំង ៣ (នេះ) ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៤៥៨) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអតីតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអតីតារម្មណណ៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៤៥៩) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សប្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុឯបស្សនា ជាអតីតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអនាគតារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៤៦០) អតីតារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អតីតារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា បច្ចុប្បន្នារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦១) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អនាគតារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា អនាគតារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦២) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អនាគតារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា

(៤៦០) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអតីតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៤៦១) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអនាគតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអនាគតារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៤៦២) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអនាគតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ

អតីតារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្ស-នាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៣) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្ម-ណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បកតូបនិស្សយោ អនាគតារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា បច្ចុប្បន្នារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្ស-នាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៤) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្ម-ណស្ស ធម្មស្ស ... អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូប-និស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចុប្បន្នារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា បច្ចុប្បន្នារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្ស-នាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៥) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អតី-តារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ

នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអតីតារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៤៦៣) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់បកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអនាគតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៤៦៤) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ (ជាបច្ច័យ) នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ... បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាបច្ចុប្បន្នា-រម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុ-បស្សនា ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៤៦៥) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ

បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចុប្បន្នារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា អតីតារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៦) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បច្ចុប្បន្នារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា អនាគតារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៧) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អតីតារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អតីតារម្មណានំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

និងឧបកត្តូបនិស្ស័យ ។ ឯឧបកត្តូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអតីតារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៤៦៦) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងឧបកត្តូបនិស្ស័យ ។ ឯឧបកត្តូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ជាអនាគតារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៤៦៧) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ក្រោយ ៗ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៤៦៨) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អនាគតារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អនាគតារម្មណានំ ខន្ធានំ អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៩) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ បច្ចុប្បន្នារម្មណានំ ខន្ធានំ អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧០) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អតីតារម្មណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា អតីតារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ អតីតារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។

អតីតារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤៦៨) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ មុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ក្រោយ ៗ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៤៦៩) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ មុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ក្រោយ ៗ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៤៧០) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយកម្មបច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ជាអតីតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មបច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ជាអតីតារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ដោយកម្មបច្ច័យ ។

(៤៧១) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាខណិកា អតីតារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ អនាគតារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧២) អតីតារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាខណិកា អតីតារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ បច្ចុប្បន្នារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៣) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អនាគតារម្មណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា អនាគតារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ អនាគតារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៤) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាខណិកា អនាគតារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ អតីតារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧១) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិកៈ គឺ អតីតារម្មណចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៧២) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិកៈ គឺ អតីតារម្មណចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៧៣) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ អនាគតារម្មណចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ អនាគតារម្មណចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៧៤) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិកៈ គឺ អនាគតារម្មណចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

អតីតារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារេ

(៤៧៥) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាក្ខណិកា អនាគតារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ បច្ចុប្បន្នារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៦) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាក្ខណិកា ។ សហជាតា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាក្ខណិកា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ បច្ចុប្បន្នារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៧) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាក្ខណិកា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ អតីតារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៨) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាក្ខណិកា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ អនាគតារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អតីតារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤៧៥) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិកៈ គឺ អនាគតារម្មណចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៧៦) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហ-ជាត គឺ បច្ចុប្បន្នារម្មណចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ បច្ចុប្បន្នារម្មណចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៧៧) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិកៈ គឺ បច្ចុប្បន្នារម្មណចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាអតីតារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៧៨) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិកៈ គឺ បច្ចុប្បន្នារម្មណចេតនា ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាអនាគតារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

[៦៧៩] អតីតារម្មណោ ធម្មោ ...តារម្មណស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយេន អវិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨០] ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា សត្ត អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ ទ្វេ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ ទ្វេ វិបាកេ តីណិ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៤៧៩) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៤៨០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ និងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

អតីតារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៤៨១) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨២) អតីតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៣) អតីតារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៤) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៥) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អតីតារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤៨១) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៨២) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៨៣) អតីតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៨៤) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៨៥) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៨៦) អនាគតារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៧) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ បច្ចុប្បន្នារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៨) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អតីតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៩) បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ អនាគតារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩០) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ នអធិបតិយា នវ នអនន្តរេ នវ នសមនន្តរេ នវ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ នវ នោវិគតេ នវ នោអវិគតេ នវ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៤៨៦) អនាគតារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៨៧) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៨៨) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអតីតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៨៩) បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៤៩០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ សេចក្តីបំព្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យ ទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ៩ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

អតីតារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៤៩១) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ... នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ តីណិ សព្វត្ថ តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ នោនត្ថិយា នោវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

(៤៩២) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ... អធិបតិយា សត្ត អនន្តរេ សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ នវ វិបាកេ តីណិ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បញ្ហាវារោ និដ្ឋិតោ ។

អតីតារម្មណត្តិកំ ឯកូនវីសតិមំ និដ្ឋិតំ ។

អតីតារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤៩១) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នឧប-និស្សយប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្ប-ច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ និងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបប្រួញ ។ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោ-វិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៤៩២) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ និងសមនន្ត-រប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយ-ប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បញ្ហាវារៈ ។

ចប់ អតីតារម្មណត្តិកៈ ទី ១៩ ។

អជ្ឈត្តត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៤៩៣) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

(៤៩៤) ពហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពហិទ្ធា ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ពហិទ្ធា ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហា-ភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

អជ្ឈត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៤៩៣) ធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្នុង នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្នុង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាភូត ៣ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវមហាភូតទាំងឡាយ ។

(៤៩៤) ធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្រៅ នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្រៅ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ២ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាភូត ៣ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវមហាភូតទាំងឡាយ ។

អជ្ឈត្តត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៤៩៥) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច បដិសន្ធិក្ខណេ អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។

(៤៩៦) ពាហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច ពាហិទ្ធា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ពាហិទ្ធា ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។

(៤៩៧) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ។

(៤៩៨) ពាហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច ពាហិទ្ធា ធម្មោ . . . អធិបតិប្បច្ចយា ពាហិទ្ធា ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ។

អជ្ឈត្តត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៤៩៥) ធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្នុង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។

(៤៩៦) ធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្រៅ នូវខន្ធ ២ ... ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៤៩៧) ធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្នុង នូវខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូតទាំងឡាយ ។

(៤៩៨) ធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្រៅ នូវខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូតទាំងឡាយ ។

(៤៩៩) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ... អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្ប. អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច មហាភូតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

(៥០០) ពាហិរំ ធម្មំ បដិច្ច ពាហិរោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា ពាហិរំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ពាហិរំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ...

(៤៩៩) ធម៌ ខាងកុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងកុង ... ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ខាងកុង នូវខន្ធ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងកុង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ មហាភូត ៣ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវមហាភូតទាំងឡាយ អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ អាស្រ័យ នូវមហាភូតទាំងឡាយ ។

(៥០០) ធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្រៅ នូវខន្ធ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ខាងក្រៅ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូតទាំងឡាយ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន

អជ្ឈត្តត្តិកេ បដិច្ចវារោ

ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច មហាភូតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

(៨០១) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧប-និស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា បុរេជាតេបិ អាសេវនេបិ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ កម្ម-ប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្ប-ច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្ប-ច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

(៨០២) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ ទ្វេ ។

អនុលោមំ ។

(៨០៣) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ...

ឧតុសមុដ្ឋាន ... កឡត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ អាស្រ័យ នូវមហាភូតទាំងឡាយ ។

[៤០១] ធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង កើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ មិនមាន ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យទេ ។ ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៤០២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៤០៣] ធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង កើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកខន្ធ ១ ខាងក្នុង នូវខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ នូវមហាភូត ១ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ...

អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... មហាភូតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៥០៤) ពហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ ពហិទ្ធា ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៥០៥) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច ត្តារូបំ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ។

នូវមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ . . . កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៩០៤) ធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ខាងក្រៅ នូវខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃអហេតុកបដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៩០៥) ធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កដត្តារូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ អាហារសមុដ្ឋាន អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។

អជ្ឈត្តត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៩០៦) ពហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ពហិទ្ធា ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ពហិទ្ធា ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... អាហារេ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(៩០៧) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា ។ បេ ។ អនុលោមសហជាតសទិសំ និន្នាការណំ ។ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ។ បេ ។ អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច អាហារេ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(៩០៨) ពហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ ពហិទ្ធា ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច

អជ្ឈត្តត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៩០៦) ធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កដត្តារូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ខាងក្រៅ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ នូវមហាភូត ១ ... ពាហិរៈ ... អាហារ ... ឧតុ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៩០៧) ធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ដូចគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងអនុលោមដែរ ការធ្វើឲ្យផ្សេងៗគ្នា មិនមានទេ ។ ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្នុង ក្នុងអរូប ។ បេ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្នុង ... នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ អាហារ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ... ឧតុ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៩០៨) ធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ខាងក្រៅ

ន្ធេ ខន្ធេ ... ពហិទ្ធា ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ បរិបុណ្ណំ ។ ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... អាហារេ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(៨០៩) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ... នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា នកម្មប្បច្ចយា អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច អជ្ឈត្តា ចេតនា អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... ។

(៨១០) ពហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា ពហិទ្ធា ខន្ធេ បដិច្ច ពហិទ្ធា ចេតនា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... ។

(៨១១) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ... នវិបាកប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ នអាហារប្បច្ចយា ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(៨១២) ពហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច ... នអាហារប្បច្ចយា ពាហិរំ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(៨១៣) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ... នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បដិច្ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ ។

(៨១៤) ពហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច ... នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា

នូវខន្ធ ២ ... ចិត្ត ។ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ មានសេចក្តីបរិបូណ៌ ។ នូវមហាភូត ១ ... ពាហិរៈ ... អាហារ ... ឧតុ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៥០៩) អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ... ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ និងនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... ។

(៥១០) ធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... ។

(៥១១) អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺបដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ ឧតុ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៥១២) អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ... ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរៈ ... ឧតុ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៥១៣) អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ... ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... រូបជីវិតិន្ទ្រិយ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។

(៥១៤) អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ... ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ

ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បដិច្ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ ។

(៥១៥) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ... នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(៥១៦) ពាហិរំ ធម្មំ បដិច្ច ពាហិរោ ធម្មោ ... នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណំ ... ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(៥១៧) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច ... នមគ្គប្បច្ចយា នហេតុសទិសំ មោហោ នត្ថិ ។ នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(៥១៨) ពាហិរំ ធម្មំ បដិច្ច ... នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

គឺ ពាហិរៈ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... រូបជីវិតិន្ទ្រិយ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។

(៤១៥) ធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ... ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ បញ្ចវិញ្ញាណ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៤១៦) ធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ... ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ បញ្ចវិញ្ញាណ ... ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៤១៧) អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្នុង ... ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ ដូចគ្នានឹងនហេតុប្បច្ច័យដែរ តែមោហៈ មិនមានទេ ។ ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៤១៨) អាស្រ័យ នូវធម៌ ខាងក្រៅ ... ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអរូប ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

(៤១៩) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ ទ្វេ នអធិបតិយា ទ្វេ នអនន្តរេ ទ្វេ នសមនន្តរេ ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ ទ្វេ នោវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៤២០) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។ នវិបាកេ នសម្បយុត្តេ នោនត្ថិយា នោវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(៤២១) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ... អនន្តរេ ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។ មគ្គេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

---

(៩១៩) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ បច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ២ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៩២០) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្ប-ច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៩២១) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារោ

(៤២២) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ បរិបុណ្ណំ ។ ឯកំ មហាភូតំ ... វត្ថុំ បច្ចយា អជ្ឈត្តា ខន្ធា ។

(៤២៣) ពាហិទ្ធា ធម្មំ បច្ចយា ពាហិទ្ធា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពាហិទ្ធា ឯកំ ខន្ធំ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ឯកំ មហាភូតំ ... វត្ថុំ បច្ចយា ពាហិទ្ធា ខន្ធា ។

(៤២៤) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា បដិច្ចវារសទិសំ ។ ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ ... វត្ថុំ បច្ចយា អជ្ឈត្តា ខន្ធា ។

(៤២៥) ពាហិទ្ធា ធម្មំ បច្ចយា ពាហិទ្ធា ធម្មោ ... បដិច្ចវារសទិសំ ។ ចក្ខាយតនំ ... កាយាយតនំ ... វត្ថុំ បច្ចយា ពាហិទ្ធា ខន្ធា ។

(៤២៦) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុ អតិរេកំ បដិច្ចវារសទិសំ ។

បច្ចយវារៈ

(៤២២) ធម៌ ខាងក្នុង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ១ ខាងក្នុង នឹងខន្ធ២... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ មានសេចក្តីបរិបូណ៌ ។ មហាភូត១ ... ពួកខន្ធ ខាងក្នុង ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

(៤២៣) ធម៌ ខាងក្រៅ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ១ ខាងក្រៅ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នឹងមហាភូត១... ពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

(៤២៤) ធម៌ ខាងក្នុង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ នឹងកាយាយតនៈ ... ពួកខន្ធ ខាងក្នុង ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

(៤២៥) ធម៌ ខាងក្រៅ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ខាងក្រៅ . . ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ នឹងចក្ខាយតនៈ. . . នឹងកាយាយតនៈ . . . ពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

(៤២៦) ធម៌ ខាងក្នុង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ វត្ថុ ដ៏លើសលែង ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា សហជាតការេ បរិបុណ្ណា មហាភូតេ បច្ចយា មហា-ភូតានំ ខន្ធានញ្ច បដ្ឋ. បញ្ចាយតនញ្ច វត្ថុ ច កាតព្វា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតប្បច្ចយា ។

(៤២៧) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ ទ្វេ ។

អនុលោមំ ។

(៤២៨) អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ អជ្ឈត្តំ ឯកំ ខន្ធំ . អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ . . អា-ហារេ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ចក្ខាយតនំ ... កាយាយតនំ ... វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា អជ្ឈត្តា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ច-សហគតោ មោហោ ។

ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកបច្ច័យ ក្នុងមហាភូត (ចប់) បរិបូណ៌ ក្នុងសហជាតវារៈ បញ្ចាយតនៈក្តី វត្ថុក្តី បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ក្នុងកាលជាខាងក្រោយ នៃពួកមហាភូតផង នៃពួកខន្ធផងចុះ ។ ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៥២៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ (មានវារៈ ២) ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៥២៨) ធម៌ ខាងក្នុង ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ នឹងអហេតុកក្ខន្ធ ១ ខាងក្នុង ... វត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ នឹងមហាភូត ១ ... អាហារ ... ឧតុ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ចក្ខាយតនៈ ... កាយាយតនៈ ... ពួកអហេតុកក្ខន្ធ ខាងក្នុង ពឹងផ្អែក នឹង... មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង ។

អជ្ឈត្តត្តិកេ បច្ចយវារេ

(៤២៩) ពហិទ្ធា ធម្មំ បច្ចយា ពហិទ្ធា ធម្មោ ... នហេតុប្បច្ចយា បវត្តិ បដិសន្ធិបិ មហាភូតាបិ កាតព្វា ។ ចក្ខាយតនំ ... កាយាយតនំ ... វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា ពហិទ្ធា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។បេ។ នអារម្មណប្បច្ចយា នអធិបតិប្បច្ចយា សហជាតសទិសំ ។ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា បដិច្ចវារសទិសំ ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា នកម្មប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា បដិច្ចវារបច្ចនីយេ វិប្បយុត្តសទិសំ ។ នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

(៤៣០) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។ នោវិគតេ ទ្វេ ។

បច្ចនីយំ ។

អជ្ឈត្តត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

(៥២៩) ធម៌ ខាងក្រៅ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ខាងក្រៅ ... ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ បវត្តិប្បដិសន្ធិក្តី ពួកមហាភូតក្តី បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។ ចក្ខាយតនៈ ... កាយាយតនៈ ... ពួកអហេតុកក្ខន្ធ ខាងក្រៅ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងពួកខន្ធ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នឹងវត្ថុផង ។ បេ ។ ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ និងនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ដូចគ្នានឹងសហជាតវារៈដែរ ។ ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ និងនកម្មប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ដូចគ្នានឹងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងបច្ចនីយៈនៃបដិច្ចវារៈដែរ ។ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

(៥៣០) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៨៣១) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ទ្វេ .. នអធិបតិយា ទ្វេ ។ បេ ។ នវិបាកេ នសម្បយុត្តេ នោនត្ថិយា នោវិគតេ ទ្វេ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(៨៣២) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ។ បេ ។ អវិគតេ ទ្វេ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ

សំសដ្ឋវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ វិត្ថារេតព្ពោ ។

បញ្ហាវារោ

(៨៣៣) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៨៣៤) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៩៣១) កុសលនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន២វារៈ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... កុសលអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។ កុសលនវិបាកប្បច្ច័យ នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៩៣២) កុសលអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

និស្សយវារៈ ដូចគ្នានឹងបច្ចយវារៈដែរ ឯសំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៩៣៣) ធម៌ខាងកុសល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ខាងកុសល ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ខាងកុសល ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ កុសលខណៈនៃបដិសន្ធិ ..។

(៩៣៤) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ កុសលខណៈនៃបដិសន្ធិ ...។

អជ្ឈត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៨៣៨) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ ... ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ... អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានន្តិ អជ្ឈត្តំ ចក្ខុំ ... កាយំ រូបេ ... ផោដ្ឋព្វេ វត្ថុំ ... អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា. សទ្ទំ សុណាតិ អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបាយតនំ ... ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មូបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អជ្ឈត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៥៣៥) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ហើយពិចារណា នូវកុសលនោះ នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ... ចេញអំពីឈាន ... ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ដឹង នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន នូវចក្ខុ ខាងក្នុង ... នូវកាយ ពួករូប ... នូវពួកផោដ្ឋព្វៈ វត្ថុ ... ឃើញច្បាស់ នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ... ទោមនស្ស កើតឡើង ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ... ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ អាកាសានញ្ចាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ រូបាយតនៈ ... ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៨៣៦) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរេ អជ្ឈត្តំ ចក្ខុំ ។ សង្ខិត្តំ ។ វត្ថុំ ... អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ ... ចេតោបរិយញ្ញាណេន អជ្ឈត្តចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អជ្ឈត្តំ រូបាយតនំ ពហិទ្ធា ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស អជ្ឈត្តំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ ពហិទ្ធា កាយវិញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មូបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៣៧) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរេ ទានំ ទត្វា សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ... អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ ...

[៩៣៦] ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយ អារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គលដទៃ (ឃើញ) នូវចក្ខុ ខាងក្នុង ។ សេចក្តី បំប្រួញ ។ នូវវត្ថុ... ឃើញច្បាស់ នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង ជាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ... ទោមនស្ស កើតឡើង នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ... នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ... ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្ត ខាងក្នុង ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ រូបាយតនៈ ខាងក្នុង (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៩៣៧] ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយ អារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គលដទៃ ឲ្យទាន នូវសីល ... នូវឧបោសថ-កម្ម ... ហើយពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវកុសលទាំង-ឡាយ ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញអំពីឈាន ... ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល...

និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស មគ្គស្ស ផលស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ ... បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ ... បរេ ពហិទ្ធា ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... ពហិទ្ធា ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... និព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ ... ចេតោបរិយញាណេន ពហិទ្ធាចិត្តសមង្គិស្ស ... អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញាណស្ស ចេតោបរិយញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៣៨) ពហិទ្ធា ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស មគ្គស្ស ផលស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធា ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... ពហិទ្ធា ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ

នូវព្រះនិព្វាន ឯព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រភូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលលះបង់ហើយ នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ... នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំមកហើយ ក្នុងកាលមុន ... បុគ្គលដទៃ នូវចក្ខុ ខាងក្រៅ ... នូវវត្ថុ ... នូវពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ថាមិនទៀង ... ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គលនូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ... នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ... របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយចិត្តខាងក្រៅ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ... អាកាសានញ្ចាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ និងចេតោបរិយញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៩៣៨) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រភូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ បុគ្គល នូវចក្ខុ ខាងក្រៅ ... នូវវត្ថុ ... នូវពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ថាមិនទៀង ... ទោមនស្ស កើតឡើង

ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា
សទ្ទំ សុណាតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន ពហិទ្ធា ចិត្ត-
សមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ ពហិទ្ធា រូបាយតនំ អជ្ឈត្តស្ស
ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ពហិទ្ធា ផោដ្ឋព្វាយតនំ អជ្ឈត្តស្ស
កាយវិញ្ញាណស្ស ពហិទ្ធា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស
ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស
យថាកម្មូបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អា-
វជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៣៩) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស
អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហ-
ជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ
. . . ឧបោសថកម្មំ . . . តំ គរុំ កត្វា បច្ច-
វេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ គរុំ កត្វា . . . ឈានា
វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ គរុំ កត្វា . . . អរិយា មគ្គា វុដ្ឋ-
ហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា . . . ផលំ គរុំ កត្វា បច្ច-
វេក្ខតិ អជ្ឈត្តំ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ . . . អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ
គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា
រាគោ . . . ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ

បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយចិត្តខាងក្រៅ ដោយចេតោ-បរិយញ្ញាណ រូបាយតនៈ ខាងក្រៅ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ខាងក្នុង ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្រៅ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្នុង ពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៣៩) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយ អធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អា-រម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលធ្លាប់សន្សំល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ឲ្យជាទីគោរព . . . ចេញអំពី ឈាន ធ្វើ នូវឈាន ឲ្យជាទីគោរព . . . ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព . . . ធ្វើ នូវផល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវចក្ខុ ខាងក្នុង . . . នូវវត្ថុ . . . នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព . . . ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ

អជ្ឈត្តាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤០) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ បរេ អជ្ឈត្តំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤៤១) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ បរេ ទានំ ទត្វា សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... តំ គរុំ កត្វា ... បុព្វេ សុចិណ្ណានិ គរុំ កត្វា ... ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ... អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា ... ផលំ គរុំ កត្វា ... និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស មគ្គស្ស ផលស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធា ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... ពហិទ្ធា ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ... ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ ពហិទ្ធាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

គឺ អធិបតិធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៥៤០) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គលដទៃ ធ្វើ នូវចក្ខុ ខាងក្នុង ... នូវវត្ថុ ... នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៥៤១) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គលដទៃ ឲ្យទាន នូវសីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព ... ធ្វើ នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលសន្សំល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ឲ្យជាទីគោរព ... ចេញអំពីឈាន ... ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើ នូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ... ធ្វើ នូវផល ឲ្យជាទីគោរព ... ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នូវចក្ខុ ខាងក្រៅ... នូវវត្ថុ ... ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៦២) ពហិទ្ធា ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ អរិយា និព្វានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស មគ្គស្ស ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធា ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... ពហិទ្ធា ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ... ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤៦៣) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អជ្ឈត្តា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អជ្ឈត្តានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស មគ្គោ ផលស្ស ។ បេ ។ អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៤) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ពហិទ្ធាតិ នានាករណំ តំយេវ គមនំ ។

(៩៤២) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយ អធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ធ្វើ នូវ ព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នូវចក្ខុ ខាងក្រៅ ... នូវវត្ថុ ... ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ... ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៩៤៣) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយ អនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ខាងក្នុង មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ខាងក្នុង ក្រោយៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ មគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃផល ។ បេ ។ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គល កាលចេញ អំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយ អនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៩៤៤) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ត្រង់ពាក្យថា ពួកខន្ធ ខាងក្រៅ មុនៗ នោះ ជាដំណើរធ្វើឲ្យផ្សេងគ្នា ប៉ុណ្ណោះឯង ។

អជ្ឈត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៥៤៥) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។ បេ ។ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អជ្ឈត្តំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... ឈានំ ... វិបស្សនំ ... មគ្គំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ អជ្ឈត្តំ សីលំ ... បញ្ញំ រាគំ បត្ថនំ កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ ឧតុំ ភោជនំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ អជ្ឈត្តា សទ្ធា ... បញ្ញា រាគោ បត្ថនា កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ ... សេនាសនំ អជ្ឈត្តាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អជ្ឈត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៩៤៩) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយសមនន្តរបច្ច័យ គឺ ដូចអនន្តរបច្ច័យដែរ ។ បេ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ខាងក្នុង ហើយឲ្យនូវទាន នូវសីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... នូវឈាន ... ញុំាងវិបស្សនា ... ញុំាងមគ្គ ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង ជំឡើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល ខាងក្នុង ... នូវបញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ វដូវ ភោជន ... អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយ ឲ្យនូវទាន ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ខាងក្នុង ... បញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ កាយយិកទុក្ខ ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ខាងក្នុង នៃបញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៤៤៦) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បរេ អជ្ឈត្តំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ បរេ អជ្ឈត្តំ សីលំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ អជ្ឈត្តា សទ្ធា ... សេនាសនំ ពហិទ្ធា សទ្ធាយ មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤៧) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បរេ ពហិទ្ធា សទ្ធំ ... បត្តំ កាយិកំ សុខំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សង្ឃំ ភិន្ទតិ ពហិទ្ធា សទ្ធា ... សេនាសនំ ពហិទ្ធា សទ្ធាយ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤៨) ពហិទ្ធា ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ

[៥៤៦] ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គលដទៃ អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ខាងក្នុង ហើយឲ្យទាន ... តម្កើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ បុគ្គលដទៃ នូវសីល ខាងក្នុង ... អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ... សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ខាងក្នុង ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ខាងក្រៅ នៃមគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៥៤៧] ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គលដទៃ អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ខាងក្រៅ ... នូវសេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ ... នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ... បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ខាងក្រៅ ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ខាងក្រៅ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៥៤៨] ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ

បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ពហិទ្ធា សទ្ធំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សង្ឃំ ភិន្ទតិ ពហិទ្ធា សទ្ធា ... សេនាសនំ អជ្ឈត្តាយ សទ្ធាយ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្ស-យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤៩) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុ-បុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ អជ្ឈត្តំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោ-ដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញា-ណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អជ្ឈត្តានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៥០) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស បុរេជា-តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ បរេ អជ្ឈត្តំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ

និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ខាងក្រៅ ... នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ... បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ខាងក្រៅ ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ខាងក្នុង និងផល-សមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៥៤៩) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយបុរេ-ជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណ-បុរេជាត គឺ បុគ្គល នូវចក្ខុ ខាងក្នុង ... នូវវត្ថុ ជាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ... ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល (ឃើញ) នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ... ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ខាងក្នុង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៥៥០) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយបុរេ-ជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គលដទៃ (ឃើញ) នូវចក្ខុ ខាងក្នុង ... នូវវត្ថុ ជាមិនទៀង ... ទោមនស្ស កើតឡើង

ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ អជ្ឈត្តំ រូបាយតនំ ពហិទ្ធា ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស អជ្ឈត្តំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ ពហិទ្ធា កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤១) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ បរេ ពហិទ្ធា ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ ពហិទ្ធា រូបាយតនំ ពហិទ្ធា ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ពហិទ្ធា ផោដ្ឋព្វាយតនំ ពហិទ្ធា កាយវិញ្ញាណស្ស ។ វត្ថុបុរេជាតំ ពហិទ្ធា ចក្ខាយតនំ ... កាយាយតនំ ... វត្ថុ ពហិទ្ធា ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤២) ពហិទ្ធា ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ ពហិទ្ធា ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ ... ពហិទ្ធា រូបាយតនំ អជ្ឈត្តស្ស ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ។បេ។

បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វ-សោតធាតុ រូបាយតនៈ ខាងក្នុង (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៥៥១) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គលដទៃ (ឃើញ) នូវចក្ខុ ខាងក្រៅ ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ... ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ ខាងក្រៅ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្រៅ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ ខាងក្រៅ ... កាយាយតនៈ ... វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៥៥២) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល (ឃើញ) នូវចក្ខុ ខាងក្រៅ ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ... ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល (ឃើញ) នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ... នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ... រូបាយតនៈ ខាងក្រៅ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ខាងក្នុង ។ បេ ។

ពហិទ្ធា ផោដ្ឋព្វាយតនំ អជ្ឈត្តស្ស កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៥៣) អជ្ឈត្តោ ច ពហិទ្ធោ ច ធម្មា អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ពហិទ្ធា រូបាយតនញ្ច អជ្ឈត្តំ ចក្ខាយតនញ្ច អជ្ឈត្តស្ស ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធា ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អជ្ឈត្តំ កាយាយតនញ្ច អជ្ឈត្តស្ស កាយវិញ្ញាណស្ស ពហិទ្ធា រូបាយតនញ្ច អជ្ឈត្តំ វត្ថុ ច . . . ពហិទ្ធា ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អជ្ឈត្តំ វត្ថុ ច អជ្ឈត្តានំ ខន្ធានំ បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៥៤) អជ្ឈត្តោ ច ពហិទ្ធោ ច ធម្មា ពហិទ្ធា ធម្មស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ អជ្ឈត្តំ រូបាយតនញ្ច ពហិទ្ធា ចក្ខាយតនញ្ច ពហិទ្ធា ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច ពហិទ្ធា កាយាយតនញ្ច ពហិទ្ធា កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តំ រូបាយតនញ្ច ពហិទ្ធា វត្ថុ ច . . . អជ្ឈត្តំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច

ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្នុង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៥៥៣) ធម៌ ខាងក្នុងក្តី ធម៌ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត គឺ រូបាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី ចក្ខាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ខាងក្នុង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី កាយាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្នុង រូបាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី វត្ថុ ខាងក្នុងក្តី . . . ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី វត្ថុ ខាងក្នុងក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ខាងក្នុង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៥៥៤) ធម៌ ខាងក្នុងក្តី ធម៌ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត គឺ រូបាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី ចក្ខាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី កាយាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ រូបាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី វត្ថុ ខាងក្រៅក្តី . . . ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី

ពហិទ្ធា វត្ថុ ច ពហិទ្ធា ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៥៥) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អជ្ឈត្តា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាត-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៥៦) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស បច្ឆា-ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា ពហិទ្ធា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៥៧) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អជ្ឈត្តា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អជ្ឈត្តានំ ខន្ធានំ អាសេ-វនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស គោត្រភុ. មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៥៨) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អា-សេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ។ បេ ។ អជ្ឈត្តសទិសំ យេវ ។

ទៀត ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ដោយបុរេជា-តប្បច្ច័យ ។

(៥៥៥) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៥៥៦) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៥៥៧) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ខាងក្នុង មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ខាងក្នុង ក្រោយៗ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៥៥៨) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ មុនៗ ។ បេ ។ ដូចគ្នានឹងអជ្ឈត្តធម៌ដែរ ។

អជ្ឈត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៥៥៩) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អជ្ឈត្តា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា អជ្ឈត្តា ចេតនា វិបាកានំ អជ្ឈត្តានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៦០) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស កម្ម-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា ពហិទ្ធា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា ពហិទ្ធា ចេតនា វិបាកានំ ពហិទ្ធា ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៦១) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិបុណ្ណំ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(៥៦២) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តា អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ

(៥៥៩) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ នានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ខាងក្នុងផង នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៥៦០) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ នានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ខាងក្រៅផង នៃពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៥៦១) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ (ចប់) បរិបូណ៌ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៥៦២) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ

អជ្ឈត្តោ កពឡិង្ការោ អាហារោ អជ្ឈត្តស្ស កាយស្ស អាហារបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៣) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អាហារបច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តោ កពឡិង្ការោ អាហារោ ពហិទ្ធា កាយស្ស អាហារបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៤) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អាហារបច្ចយេន បច្ចយោ បវត្តិបដិសន្ធិ ។ ពហិទ្ធា កពឡិង្ការោ អាហារោ ពហិទ្ធា កាយស្ស អាហារបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៥) ពហិទ្ធា ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អាហារបច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធា កពឡិង្ការោ អាហារោ អជ្ឈត្តស្ស កាយស្ស អាហារបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៦) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ច អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អាហារបច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តោ កពឡិង្ការោ អាហារោ ច ពហិទ្ធា កពឡិង្ការោ អាហារោ ច អជ្ឈត្តស្ស កាយស្ស អាហារបច្ចយេន បច្ចយោ ។

កពឡិង្ការាហារ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃកាយ ខាងក្នុង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(៩៦៣) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ កពឡិង្ការាហារ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃកាយ ខាងក្រៅ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(៩៦៤) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអាហារប្បច្ច័យ បានដល់បវត្តិប្បដិសន្ធិ ។ កពឡិង្ការាហារ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃកាយ ខាងក្រៅ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(៩៦៥) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ កពឡិង្ការាហារ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃកាយ ខាងក្នុង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(៩៦៦) ធម៌ ខាងក្នុងក្តី ធម៌ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ កពឡិង្ការាហារ ខាងក្នុងក្តី កពឡិង្ការាហារ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយ ខាងក្នុង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

អជ្ឈត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៤៦៧) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ច ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តោ កពឡីង្ការោ អាហារោ ច ពហិទ្ធា កពឡីង្ការោ អាហារោ ច ពហិទ្ធា កាយស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៨) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តិកា ឥន្ទ្រិយា រូបជីវិតិន្ទ្រិយម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ មាតិកាបទានិ អនុមជ្ជន្តេន វិត្ថារេតព្វានិ ។

(៤៦៩) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សង្ខិត្តំ ។

(៤៧០) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ

អជ្ឈត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៥៦៧) ធម៌ ខាងក្នុងក្តី ធម៌ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអាហារបច្ច័យ គឺ កពឡិង្ការាហារ ខាងក្នុងក្តី កពឡិង្ការាហារ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយ ខាងក្រៅ ដោយ អាហារបច្ច័យ ។

(៥៦៨) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយឥន្ទ្រិយ-បច្ច័យ បានដល់ពួកឥន្ទ្រិយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុង ឯរូបជីវិតិន្ទ្រិយ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។ ជាបច្ច័យ ដោយឈានបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិប្បយុត្តបច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត បទនៃមាតិកាទាំងឡាយ បណ្ឌិត កាលអនុម័ត គប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។

(៥៦៩) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយវិប្បយុត្តបច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

(៥៧០) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអត្ថិបច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត

អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ អជ្ឈត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ តិណ្ណន្នំ មហាភូតានំ ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... បុរេជាតសទិសំ ។ វត្ថុ អជ្ឈត្តានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អជ្ឈត្តា ខន្ធា អជ្ឈត្តោ កពឡិង្ការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ ។

(៤៧១) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ អាហារំ ។ បុរេជាតំ បរេ អជ្ឈត្តំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា ... អជ្ឈត្តំ រូបាយតនំ ... ផោដ្ឋព្វាយតនំ ពហិទ្ធា កាយវិញ្ញាណស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អជ្ឈត្តោ កពឡិង្ការោ អាហារោ ពហិទ្ធា កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ១ ខាងក្នុង (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ខន្ធ ២ ... ពួកខន្ធ (ជាបច្ច័យ) នៃវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ (ជាបច្ច័យ) នៃពួកខន្ធ មហាភូត ១ ... ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ (ជាបច្ច័យ) នៃមហាភូត ៣ ។ បុរេជាត គឺ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ... ដូចគ្នានឹងបុរេជាតដែរ ។ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ខាងក្នុង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ខាងក្នុងក្តី កពឡិង្ការាហារ ខាងក្នុងក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃកាយ នេះ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃពួកកដត្តារូប ។

(៥៧១) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត និងអាហារ ។ បុរេជាត គឺ បុគ្គលដទៃ ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ខាងក្នុង ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ... ដោយទិព្វចក្ខុ ... ដោយទិព្វសោតធាតុ ... រូបាយតនៈ ខាងក្នុង ... ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡិង្ការាហារ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃកាយ ខាងក្រៅ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៤៧២) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ពហិទ្ធា និទ្ទានការណំ មាតិកាបទានិ វិត្ថារេតព្វានិ ។

(៤៧៣) ពហិទ្ធា ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ អាហារំ ។ បុរេជាតំ ពហិទ្ធា ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ ... ពហិទ្ធា រូបាយតនំ ... ផោដ្ឋព្វាយតនំ អជ្ឈត្តស្ស កាយវិញ្ញាណស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ ពហិទ្ធា កពឡិង្ការោ អាហារោ អជ្ឈត្តស្ស កាយស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៤) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ច អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ អាហារំ ។ បុរេជាតំ ពហិទ្ធា រូបាយតនញ្ច អជ្ឈត្តំ ចក្ខុ ច អជ្ឈត្តស្ស ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ពហិទ្ធា ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អជ្ឈត្តំ កាយាយតនញ្ច អជ្ឈត្តស្ស កាយវិញ្ញាណស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ

(៤៧២) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ មិនមានការធ្វើឲ្យផ្សេង ៗ គ្នា ត្រង់ធម៌ជាខាងក្រៅឡើយ ឯបទនៃមាតិកាទាំងឡាយ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។

(៤៧៣) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត និងអាហារ ។ បុរេជាត គឺ បុគ្គល (ឃើញច្បាស់) នូវចក្ខុ ខាងក្រៅ . . . នូវវត្ថុ . . . នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ · · · នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ . . . រូបាយតនៈ ខាងក្រៅ . . . ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្នុង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡិង្ការាហារ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃកាយ ខាងក្នុង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៤៧៤) ធម៌ ខាងក្នុងក្តី ធម៌ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត និងអាហារ ។ បុរេ-ជាត គឺ រូបាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី ចក្ខុ ខាងក្នុងក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ខាងក្នុង ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី កាយាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្នុង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ

ពហិទ្ធា រូបាយតនញ្ច អជ្ឈត្តំ វត្ថុ ច ... ពហិទ្ធា ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អជ្ឈត្តំ វត្ថុ ច អជ្ឈត្តានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាហារំ អជ្ឈត្តោ កពឡិង្ការោ អាហារោ ច ពហិទ្ធា កពឡិង្ការោ អាហារោ ច អជ្ឈត្តស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៤) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ច ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ អាហារំ ។ បុរេជាតំ អជ្ឈត្តំ រូបាយតនញ្ច ពហិទ្ធា ចក្ខាយតនញ្ច ពហិទ្ធា ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច ពហិទ្ធា កាយាយតនញ្ច ពហិទ្ធា កាយវិញ្ញាណស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តំ រូបាយតនញ្ច ពហិទ្ធា វត្ថុ ច ពហិទ្ធា ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច ពហិទ្ធា វត្ថុ ច ពហិទ្ធា ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាហារំ អជ្ឈត្តោ កពឡិង្ការោ អាហារោ ច ពហិទ្ធា កពឡិង្ការោ អាហារោ ច ពហិទ្ធា កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

រូបាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី វត្ថុ ខាងក្នុងក្តី ... ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី វត្ថុ ខាងក្នុងក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ខាងក្នុង ដោយអត្ថិបច្ច័យ ។ ឯអាហារ គឺ កពឡិង្ការាហារ ខាងក្នុងក្តី កពឡិង្ការាហារ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយ ខាងក្នុង ដោយអត្ថិបច្ច័យ ។

(៩៧៩) ធម៌ ខាងក្នុងក្តី ធម៌ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអត្ថិបច្ច័យ បានដល់បុរេជាត និងអាហារ ។ បុរេជាត គឺ រូបាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី ចក្ខាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ដោយអត្ថិបច្ច័យ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី កាយាយតនៈ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ខាងក្រៅ ដោយអត្ថិបច្ច័យ រូបាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី វត្ថុ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ដោយអត្ថិបច្ច័យ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ខាងក្នុងក្តី វត្ថុ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ដោយអត្ថិបច្ច័យ ។ ឯអាហារ គឺ កពឡិង្ការាហារ ខាងក្នុងក្តី កពឡិង្ការាហារ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយ ខាងក្រៅ ដោយអត្ថិបច្ច័យ ។

អជ្ឈត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៤៧៦) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៧) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ចត្តារិ អធិបតិយា ចត្តារិ អនន្តរេ ទ្វេ សមនន្តរេ ទ្វេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ទ្វេ ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ បុរេជាតេ ច បច្ឆាជាតេ អាសេវនេ កម្មេ វិបាកេ ទ្វេ អាហារេ ច ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ វិប្បយុត្តេ ទ្វេ អត្ថិយា ច នត្ថិយា ទ្វេ វិគតេ ទ្វេ អវិគតេ ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៤៧៨) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អជ្ឈត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤៧៦) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៤៧៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ និងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៤៧៨) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៥៧៩) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៨០) ពហិទ្ធា ធម្មោ ពហិទ្ធា ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៨១) ពហិទ្ធា ធម្មោ អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៨២) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ច អជ្ឈត្តស្ស ធម្មស្ស ... បុរេជាតំ អាហារំ ។

(៥៨៣) អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ច ពហិទ្ធា ធម្មោ ច ពហិទ្ធា ធម្មស្ស ... បុរេជាតំ អាហារំ ។

(៥៧៩) ធម៌ ខាងក្នុង ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(៥៨០) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្រៅ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៥៨១) ធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(៥៨២) ធម៌ ខាងក្នុងក្តី ធម៌ ខាងក្រៅក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ខាងក្នុង . . . បានដល់បុរេជាត និងអាហារ ។

(៥៨៣) ធម៌ ខាងក្នុងក្តី ធម៌ ខាងក្រៅក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ខាងក្រៅ . . . បានដល់បុរេជាត និងអាហារ ។

អជ្ឈត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៥៨៤) នហេតុយា ន នអារម្មណេ ន នអធិបតិយា ន ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ ន កា-តព្វា នវិប្បយុត្តេ ន នោអត្ថិយា ចត្តារិ នោនត្ថិ-យា ន នោវិគតេ ន នោអវិគតេ ចត្តារិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៥៨៥) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ទ្វេ . . . នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ ទ្វេ នសម្ប-យុត្តេ នវិប្បយុត្តេ នោនត្ថិយា នោវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

អជ្ឈត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤៨៨) កុសលនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ កុសលនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ កុសលនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ គ្រប់បទទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យមានវារៈ ៦ ផងចុះ កុសលនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ កុសលនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ កុសលនោនត្ថិប្បច្ច័យ កុសលនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ កុសលនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៤៨៩) កុសលនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . កុសលនអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ កុសលបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែ មានវារៈ ២ កុសលនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៤៨៦) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ចត្តារិ... អធិបតិយា ចត្តារិ អនុលោមបទានិ គណេតព្វានិ អវិគតេ ន ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បញ្ហាវារោ និដ្ឋិតោ ។

អជ្ឈត្តត្តិកំ វីសតិមំ និដ្ឋិតំ ។

[៤៨៦] កុសលារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... កុសលាធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ អនុលោមបទទាំងឡាយ បណ្ឌិត គប្បីរាប់(តទៅទៀតចុះ) កុសលាវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បញ្ហាវារៈ ។

ចប់ អជ្ឈត្តត្តិកៈ ទី ២០ ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៨៨៧) អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អជ្ឈត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ អជ្ឈត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

(៨៨៨) ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពហិទ្ធារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ពហិទ្ធារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . ។

(៨៨៩) អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា សង្ខិត្តំ ។ អវិគតប្បច្ចយា ។

(៨៩០) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៤៨៧) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។

(៤៨៨) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។

(៤៨៩) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ សេចក្តីបំព្រួញ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៤៩០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំព្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៨៩១) អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា អហេតុកំ អជ្ឈត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ អជ្ឈត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធេ ... វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៨៩២) ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា អហេតុកំ ពហិទ្ធារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៨៩៣) អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិបច្ចយា អនុលោមសពជាតសនិសំ និដ្ឋាធាការណំ ។ នបុរេជាតបច្ចយា អរូបេ អជ្ឈត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

[៤៩១] អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកខន្ធ ១ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៤៩២] ពហិទ្ធារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវអហេតុកខន្ធ ១ ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ នូវខន្ធ ២ ... មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។

[៤៩៣] អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ដូចសហជាតប្បច្ច័យក្នុងអនុលោមដែរ មិនមានការធ្វើឲ្យផ្សេង ៗ គ្នាទេ ។ ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ក្នុងអរូប ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៨៩៤) ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ ពហិទ្ធារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច បដិសន្ធិក្ខណេ ... នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា សហជាតសទិសំ ។ នកម្មប្បច្ចយា អជ្ឈត្តារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច អជ្ឈត្តារម្មណា ចេតនា ។

(៨៩៥) ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា ពហិទ្ធារម្មណេ ខន្ធេ បដិច្ច ពហិទ្ធារម្មណា ចេតនា ។

(៨៩៦) អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ... នវិបាកប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណសហគតំ អជ្ឈត្តារម្មណំ ឯកំ ... ។

(៨៩៧) ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ... នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណសហគតំ ពហិទ្ធារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... នមគ្គប្បច្ចយា នហេតុសទិសោ មោហោ នត្ថិ ។ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អជ្ឈត្តារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។

(៨៩៨) ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច ... នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ ពហិទ្ធារម្មណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៩៩៤) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ក្នុងអរូប ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ដូចគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យដែរ ។ ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ។

(៩៩៥) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធារម្មណធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ។

(៩៩៦) អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ១ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ដែលប្រកបដោយបញ្ចវិញ្ញាណ ... ។

(៩៩៧) អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធារម្មណធម៌ ... ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ១ ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ដែលប្រកបដោយបញ្ចវិញ្ញាណ ... ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ ដូចគ្នានឹងនហេតុប្បច្ច័យដែរ តែមោហៈ មិនមានឡើយ ។ ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ១ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ក្នុងអរូប ... ។

(៩៩៨) អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធារម្មណធម៌ ... ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ១ ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ក្នុងអរូប ... ។

(៥៩៩) នហេតុយា ទ្វេ នអធិបតិយា ទ្វេ នបុរេជាតេ ទ្វេ នបច្ឆាជាតេ ទ្វេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នឈានេ នមគ្គេ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៦០០) ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា ទ្វេ ... នវិបាកេ ទ្វេ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

(៦០១) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ... អនន្តរេ ទ្វេ សមនន្តរេ ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។ មគ្គេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតវារោបិ បច្ចយវារោបិ និស្សយវារោបិ សំសដ្ឋវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ បដិច្ចវារសទិសា ។

[៥៩៩] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៦០០] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៦០១] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំព្រួញ ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារោ

(២០២) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អជ្ឈត្តារម្មណា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ។

(២០៣) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធារម្មណា ហេតូ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(២០៤) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តារម្មណំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ បច្ចវេក្ខតិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ បច្ចវេក្ខតិ អជ្ឈត្តារម្មណំ អជ្ឈត្តំ ទិព្វំ ចក្ខុំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ សោតធាតុំ ... ឥទ្ធិវិធញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណំ ... យថាកម្មូបគញាណំ ... អនាគតំសញាណំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា អជ្ឈត្តារម្មណេ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ ... អជ្ឈត្តារម្មណេ អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ

បញ្ហាវារៈ

(៦០២) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ពួកហេតុ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ (ជាបច្ច័យ) នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៦០៣) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុជា ពហិទ្ធារម្មណ៍ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

(៦០៤) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយ អារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ពិចារណា នូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ពិចារណា នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ពិចារណា នូវទិព្វចក្ខុ ខាងក្នុង ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ពិចារណា នូវទិព្វសោតធាតុ . . . នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ . . . នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ . . . នូវយថាកម្មូបគញ្ញាណ . . . នូវអនាគតំសញ្ញាណ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ដែលបានលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន . . . ឃើញច្បាស់ នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ថាមិនទៀង . . .

អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ អជ្ឈត្តារម្មណោ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អជ្ឈត្តារម្មណា អជ្ឈត្តា ខន្ធា បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស យថាកម្មូបគញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦០៥) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរេ អជ្ឈត្តារម្មណំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ ... នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ បច្ចវេក្ខតិ បរេ អជ្ឈត្តារម្មណំ អជ្ឈត្តំ ទិព្វំ ចក្ខុំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ សោតធាតុំ ... ឥទ្ធិវិធញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណំ ... យថាកម្មូបគញាណំ ... អនាគតំសញាណំ បច្ចវេក្ខតិ អជ្ឈត្តារម្មណេ អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ចេតោបរិយញាណេន អជ្ឈត្តារម្មណអជ្ឈត្តចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អជ្ឈត្តារម្មណា ពហិទ្ធា ខន្ធា ចេតោបរិយញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស យថាកម្មូបគញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ... ទោមនស្ស ទើបកើតឡើង ពួកខន្ធ ខាងក្នុង ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦០៩) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គលដទៃ ពិចារណា នូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ... នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ បុគ្គលដទៃ ពិចារណា នូវទិព្វចក្ខុ ខាងក្នុង ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ពិចារណា នូវទិព្វសោតធាតុ ... នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ... នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ... នូវយថាកម្មូបគញ្ញាណ ... នូវអនាគតំសញ្ញាណ ឃើញច្បាស់ នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ដឹងនូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយអជ្ឈត្តចិត្តជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦០៦) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ បរេ ពហិទ្ធារម្មណំ ពហិទ្ធា ទិព្វំ ចក្ខុំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ សោតធាតុំ . . ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ . . . ចេតោបរិយញ្ញាណំ . . . បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណំ . . . យថាកម្មូបគញ្ញាណំ . . . អនាគតំសញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ បរេ ពហិទ្ធារម្មណេ ពហិទ្ធា ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន ពហិទ្ធារម្មណពហិទ្ធាចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ ពហិទ្ធារម្មណា ពហិទ្ធា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មូបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦០៧) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខតិ ផលំ បច្ចវេក្ខតិ

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦០៦) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គលដទៃ ពិចារណា នូវទិព្វចក្ខុ ខាងក្រៅ ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ នូវទិព្វសោតធាតុ ... នូវឥទ្ធិវិធញាណ .. នូវចេតោបរិយញាណ ... នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណ ... នូវយថាកម្មូបគញាណ ... ពិចារណា នូវអនាគតំសញាណ បុគ្គលដទៃ ឃើញច្បាស់ នូវពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយចិត្តខាងក្រៅជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ដោយចេតោបរិយញាណ ពួកខន្ធ ខាងក្រៅ ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណ យថាកម្មូបគញាណ និងអនាគតំសញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦០៧) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវកុសលទាំងឡាយ ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញអំពីឈាន ហើយពិចារណា នូវឈាន ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល

បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ ... បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ ។ បេ ។ ពហិទ្ធារម្មណំ អជ្ឈត្តំ ទិព្វំ ចក្ខុំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ សោតធាតុំ ... ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ ... ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណំ ... យថាកម្មុបគញ្ញាណំ ... អនាគតំសញ្ញាណំ ... ពហិទ្ធារម្មណោ អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ អជ្ឈត្តារម្មណោ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ពហិទ្ធារម្មណា អជ្ឈត្តា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២០៨) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អជ្ឈត្តារម្មណំ អជ្ឈត្តំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ គរុំ កត្វា ... អជ្ឈត្តារម្មណំ អជ្ឈត្តំ ទិព្វំ ចក្ខុំ គរុំ កត្វា ... ទិព្វំ សោតធាតុំ ... ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ ...

ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលលះបង់ហើយ ... នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ... នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ។ បេ ។ បុគ្គល ពិចារណា នូវចិត្តចក្ខុ ខាងក្នុង ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ នូវចិត្តសោតធាតុ ... នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ... នូវបេតោបរិយញ្ញាណ ... នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ... នូវយថាកម្មូបគញ្ញាណ ... នូវអនាគតំសញ្ញាណ ... ឃើញច្បាស់ នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាមិនទៀង ... ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ប្រារព្ធ នូវខន្ធនោះ ... ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង ពួកខន្ធ ខាងក្នុង ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦០៨) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ខាងក្នុង ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ឲ្យជាទីគោរព ... ធ្វើ នូវចិត្តចក្ខុ ខាងក្នុង ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ... នូវចិត្តសោតធាតុ ... នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ...

បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណំ ... យថាកម្មូបគញាណំ ... អនាគតំសញាណំ គរុំ កត្វា ... អជ្ឈត្តារម្មណោ អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា អជ្ឈត្តារម្មណោ រាគោ ... ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ អជ្ឈត្តារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦០៩) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ ពហិទ្ធារម្មណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦១០) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ ... ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ... អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ ... ផលំ គរុំ កត្វា ... ពហិទ្ធារម្មណំ អជ្ឈត្តំ ទិព្វំ ចក្ខុំ គរុំ កត្វា ... ទិព្វំ សោតធាតុំ ... ឥទ្ធិវិធញាណំ ... ចេតោបរិយញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណំ ... យថាកម្មូបគញាណំ ...

នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ... នូវយថាកម្មូបគញ្ញាណ ... ធ្វើ នូវអនាគតំសញ្ញាណ ឲ្យជាទីគោរព ... ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ខាងក្នុង ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ... ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អជ្ឈត្តារម្មណាធិបតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៦០៩) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ ពហិទ្ធារម្មណាធិ-បតិធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៦១០) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើ ឧបោសថកម្ម ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា នូវពួកកុសល ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ... ចេញអំពីឈាន ... ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ (ធ្វើ) នូវមគ្គ ... ធ្វើ នូវផល ឲ្យជាទីគោរព .. ធ្វើ នូវទិព្វចក្ខុ ខាងក្នុង ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ... (ធ្វើ) នូវទិព្វសោតធាតុ (ឲ្យជាទីគោរព) .. នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ... នូវចេតោបរិយញ្ញាណ ... នូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ... នូវយថាកម្មូបគញ្ញាណ ...

អនាគតំសញ្ញាណំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ ពហិទ្ធារម្មណោ អជ្ឈត្តេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ តំ គរុំ កត្វា អជ្ឈត្តារម្មណោ រាគោ ... ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៦១១) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អជ្ឈត្តារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អជ្ឈត្តារម្មណានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦១២) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តារម្មណំ ចុតិចិត្តំ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តារម្មណំ ភវង្គំ ពហិទ្ធារម្មណាយ អាវជ្ជនាយ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តារម្មណា ខន្ធា ពហិទ្ធារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តារម្មណំ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ធ្វើ នូវ អនាគតំសញ្ញាណ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវ ពួកខន្ធ ខាងកន្ធ ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេក អរ ពេក: ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព . . . ទិដ្ឋិ ក៏កើតឡើង ។

(៦១១) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ មុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៦១២) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ភវង្គ: ជា អជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអាវជ្ជន: ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ដោយអនន្ត-របច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋាន: ដែលជា ពហិទ្ធារម្មណ៍ ដោយអនន្តរបច្ច័យ អនុលោម ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទាន: អនុ-លោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតន: របស់ បុគ្គល កាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយ អនន្តរបច្ច័យ ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៦១៣) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ពហិទ្ធារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ពហិទ្ធារម្មណានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធារម្មណំ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស មគ្គោ ផលស្ស ផលំ ផលស្ស អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦១៤) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធារម្មណំ ចុតិចិត្តំ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធារម្មណំ ភវង្គំ អជ្ឈត្តារម្មណាយ អាវជ្ជនាយ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធារម្មណា ខន្ធា អជ្ឈត្តារម្មណស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦១៥) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦១៣) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ក្រោយៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ មគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃផល ផល (ជាបច្ច័យ) នៃផល អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦១៤) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ភវង្គៈ ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអាវជ្ជនៈ ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦១៥) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អជ្ឈត្តារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា អជ្ឈត្តារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦១៦) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អជ្ឈត្តារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា ពហិទ្ធារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦១៧) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ពហិទ្ធារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា ពហិទ្ធារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦១៦) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ បកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦១៧) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយច្ច័យ ។

(៦១៨) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ពហិទ្ធារម្មណា អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា អនត្តានុបស្សនា អជ្ឈត្តារម្មណាយ អនិច្ចានុបស្សនាយ ទុក្ខានុបស្សនាយ អនត្តានុបស្សនាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦១៩) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អជ្ឈត្តារម្មណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អជ្ឈត្តារម្មណានំ ខន្ធានំ អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦២០) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ អជ្ឈត្តារម្មណំ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦២១) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ពហិទ្ធារម្មណំ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦១៨) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ អនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុ-បស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអនិច្ចានុបស្សនា ទុក្ខានុបស្សនា និងអនត្តានុបស្សនា ដែលជាអជ្ឈត្តា-រម្មណ៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦១៩) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ មុនៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ក្រោយៗ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៦២០) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ អនុលោម ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៦២១) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ អនុលោម ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៦២២) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានា-ខណិកា ។ សហជាតា អជ្ឈត្តារម្មណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា អជ្ឈត្តារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ អជ្ឈត្តារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦២៣) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាខណិកា អជ្ឈត្តារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ ពហិទ្ធារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦២៤) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានា-ខណិកា ។ សហជាតា ពហិទ្ធារម្មណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា ពហិទ្ធារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ ពហិទ្ធារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦២២) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៦២៣) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៦២៤) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដែលជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៦៤៥] ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នានាខណិកា ពហិទ្ធារម្មណា ចេតនា វិបាកានំ អជ្ឈត្តារម្មណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៤៦] អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៤៧] ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ចត្តារិ អធិបតិយា តីណិ អនន្តរេ ចត្តារិ សមនន្តរេ ចត្តារិ សហជាតេ ទ្វេ អញ្ញមញ្ញេ ទ្វេ និស្សយេ ទ្វេ ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ ចត្តារិ វិបាកេ ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ ទ្វេ

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦២៥) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ជាពហិទ្ធារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធ ដែលជាអជ្ឈត្តារម្មណ៍ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៦២៦) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៦២៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ២

សម្បយុត្តេ ទ្វេ អត្ថិយា ទ្វេ នត្ថិយា ចត្តារិ វិគតេ ចត្តារិ អវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៦២៨) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦២៩) អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៣០) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ពហិទ្ធារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៣១) ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ អជ្ឈត្តារម្មណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះផងចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៦២៨) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៦២៩) អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៦៣០) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៦៣១) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៦៣២) នហេតុយា ចត្តារិ នអារម្មណេ ចត្តារិ នអធិបតិយា ចត្តារិ នអនន្តរេ ចត្តារិ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ ចត្តារិ នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ ។ សង្ខិត្តំ ។ នវិប្បយុត្តេ ចត្តារិ ។ សង្ខិត្តំ ។ នោអវិគតេ ចត្តារិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៦៣៣) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ទ្វេ . . . នអធិបតិយា ទ្វេ នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នឧបនិស្សយេ នអាសេវនេ នកម្មេ នោនត្ថិយា នោវិគតេ ទ្វេ សព្វត្ថ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(៦៣៤) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ចត្តារិ . . . អធិបតិយា តីណិ អនន្តរេ ចត្តារិ សមនន្តរេ ចត្តារិ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ទ្វេ ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ ចត្តារិ

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦៣២) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៤ (ដូចគ្នា) ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ (មានវារៈ ៤) ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៦៣៣) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៦៣៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤

វិបាកេ ទ្វេ ។ សង្ខិត្តំ ។ សម្បយុត្តេ ទ្វេ អត្ថិយា ទ្វេ នត្ថិយា ចត្តារិ វិគតេ ចត្តារិ អវិគតេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បញ្ហាវារោ និដ្ឋិតោ ។

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ ឯកវីសតិមំ និដ្ឋិតំ ។

កុសលវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។ កុសលសម្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បញ្ហាវារៈ ។

ចប់ អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ ទី ២១ ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៦៣៩) អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច ចក្ខាយតនំ រសាយតនំ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច រូបាយតនំ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច អាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយំ កពឡិង្ការោ អាហារោ ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៦៣៩) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ (ធម៌ ដែលមិនប្រកប ដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់) អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មហាភូត២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ មហាភូត១ អាស្រ័យ នូវមហាភូត២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ចក្ខាយតនៈ និងរសាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។ សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ (ធម៌ ដែលប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកប ដោយការប៉ះពាល់) អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ រូបាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។

អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច រូបាយតនំ អាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយំ កពឡិង្ការោ អាហារោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា អាបោធាតុ ច ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ អាបោធាតុ ច អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច ចក្ខាយតនំ រសាយតនំ អាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយំ កពឡិង្ការោ អាហារោ ។

សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ (ធម៌ ដែលមិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់)ក្តី អាស្រ័យនូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តរូប និងឧតុជារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ រូបាយតនៈ អាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្កាហារ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មហាភូត២ក្តី អាបោធាតុក្តី អាស្រ័យនូវមហាភូត១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ មហាភូត១ក្តី អាបោធាតុក្តី អាស្រ័យ នូវមហាភូត២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧតុជារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ចក្ខាយតនៈ សោយតនៈ អាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្កាហារ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។

អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច រូបាយតនំ គន្ធាយតនំ រសាយតនំ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច រូបាយតនំ គន្ធាយតនំ រសាយតនំ អាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយំ កពឡីការោ អាហារោ ។

(៦៣៦) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ

សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ រូបាយតនៈ ចក្ខាយតនៈ រសាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។ សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ រូបាយតនៈ ចក្ខាយតនៈ រសាយតនៈ អាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។

(៦៣៦) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ

ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្ប-
ដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្ស-
នអប្បដិឃញ្ច កដត្តារូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធេ បដិច្ច
វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សន-
អប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ
អាបោធាតុំ បដិច្ច ឥន្ទ្រិយំ កពឡីង្ការោ អាហា-
រោ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្ស-
នសប្បដិឃោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្ស-
នអប្បដិឃេ ខន្ធេ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្ត-
សមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ
ខន្ធេ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ អា-
បោធាតុំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ
រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ អាបោធាតុំ បដិច្ច រូបា-
យតនំ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្ស-
នសប្បដិឃោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អនិ-
ទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ
ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្ប-
ដិឃេ ខន្ធេ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ

ខន្ធ ២ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ២ ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យ នូវខន្ធទាំងឡាយ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។ សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ កដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ រូបាយតនៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ កដត្តារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកេ បដិច្ចវារោ

អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ អាបោធាតុំ បដិច្ច ចក្ខាយតនំ រសាយតនំ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ... ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច កដត្តារូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អាបោធាតុំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ អាបោធាតុំ បដិច្ច រូបាយតនំ ឥន្ទ្រិយំ កពឡិង្ការោ អាហារោ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ... ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ...

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ចក្ខាយតនៈ និងរសាយតនៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។ សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ នូវខន្ធ ២ . . . ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ រូបាយតនៈ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ . . . ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ នូវខន្ធ ២ . . .

បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ
បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិ-
ទស្សនអប្បដិឃញ្ច កដត្តារូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អា-
បោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្ស-
នអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបា-
ទារូបំ អាបោធាតុំ បដិច្ច ចក្ខាយតនំ រសាយតនំ
ឥន្ទ្រិយំ កពឡីការោ អាហារោ ។ អនិទស្សន-
អប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច
អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុ-
បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ បដិច្ច សនិ-
ទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច ចិត្ត-
សមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ
ខន្ធេ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សន-
សប្បដិឃញ្ច កដត្តារូបំ អាបោធាតុំ បដិច្ច សនិ-
ទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច ចិត្តស-
មុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ អាបោធាតុំ បដិច្ច
រូបាយតនំ ចក្ខាយតនំ រសាយតនំ ។ អនិទស្សន-
អប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិ-
ទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា

ខន្ធ ៣ក្តី កដត្តារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ចក្ខាយតនៈ រសាយតនៈ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។ សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ កដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ រូបាយតនៈ ចក្ខាយតនៈ និងរសាយតនៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។ សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌

ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច កដត្តារូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អាបោធាតុំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ អាបោធាតុំ បដិច្ច រូបាយតនំ គន្ធាយតនំ រសាយតនំ ឥន្ទ្រិយំ កពឡិង្ការោ អាហារោ ។

(៦៣៧) អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ ខន្ធេ ច

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ រូបាយតនៈ ចក្ខាយតនៈ សោយតនៈ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។

(៦៣៧) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង នូវពួកមហាភូតផង កដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង នូវពួកមហាភូតផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង

មហាភូតេ ច បុរេជាតញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច បុរេជាតញ្ច បដិច្ច រូបាយតនំ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតញ្ច បុរេជាតញ្ច បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ ច បុរេជាតញ្ច បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច បុរេជាតញ្ច បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច បុរេជាតញ្ច បដិច្ច ចក្ខាយតនំ រសាយតនំ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូតផង អាបោធាតុផង រូបាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង អាបោធាតុផង ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង កដត្តារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ មហាភូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាភូតរូប ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង អាបោធាតុផង មហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ផង អាបោធាតុផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង អាបោធាតុផង ចក្ខាយតនៈ និងរសាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង អាបោធាតុផង ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកេ បដិច្ចវារោ

ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ កដត្តារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច ឥន្ទ្រិយំ កពឡិង្ការោ អាហារោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច កដត្តារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ

អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង កដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង អាបោធាតុផង ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការហារ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង អាបោធាតុផង ។ សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី អាស្រ័យ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកបហាភូតផង កដត្តារូប ជាសនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង អាបោធាតុផង

ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច រូបាយតនំ ឥន្ទ្រិយំ កពឡីង្ការោ អាហារោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច កដត្តារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច ចក្ខាយតនំ សោតាយតនំ ឥន្ទ្រិយំ កពឡីង្ការោ អាហារោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច

រូបាយតនៈ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង អាបោធាតុផង ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម្មក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម្មក្តី អាស្រ័យ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង កដត្តារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង អាបោធាតុផង ចក្ខាយតនៈ សោតាយតនៈ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង អាបោធាតុផង ។ សនិទស្សនសប្បដិឃធម្មក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម្មក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកេ បដិច្ចវារោ

ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច កដត្តារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច រូបាយតនំ ចក្ខាយតនំ សោតាយតនំ ៗ អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សន-សប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង កដត្តារូប ជាសនិទស្សន-សប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សន-សប្បដិឃៈផង អាបោធាតុផង រូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ និងរសាយ-តនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង អាបោធាតុផង ។ សនិទស្ស-នសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃៈធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិ-ទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង

បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច កដត្តារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច រូបាយតនំ គន្ធាយតនំ រសាយតនំ ឥន្ទ្រិយំ កពឡីការោ អាហារោ ។

(៦៣៨) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។

(៦៣៩) អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ

កដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈក្តី ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង អាបោធាតុផង រូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង អាបោធាតុផង ។

(៦៣៨) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។

(៦៣៩) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ មហាភូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ មហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២

អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃមូលកោ ឥមិនា ការណេន សត្ត បញ្ហា វិភជិតព្វា បរិយោសានបទា នត្ថិ ។

(៦៤០) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឥមិនា ការណេន អនិទស្សនអប្បដិឃមូលកេ សត្ត បញ្ហា វិភជិតព្វា និដ្ឋានបទា នត្ថិ ។

(៦៤១) អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ អនិទស្សនអប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ឥមិនា ការណេន សត្តបិ បញ្ហា វិភជិតព្វា ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧតុជារូប អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត អនិទស្សនសប្បដិឃៈ បញ្ហា ៧ ក្នុងអនិទស្សនសប្បដិឃមូលកៈ បណ្ឌិត គប្បីចែក ដោយហេតុនេះចុះ បទទាំងឡាយខាងចុង មិនមានឡើយ ។

(៦៤០) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ នូវខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ បញ្ហា ៧ ក្នុងអនិទស្សនអប្បដិឃមូលកៈ បណ្ឌិត គប្បីចែក ដោយហេតុនេះចុះ បទបញ្ចប់ មិនមានឡើយ ។

(៦៤១) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧតុជារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង អាបោធាតុផង បញ្ហា ៧ បណ្ឌិត គប្បីចែក ដោយហេតុនេះចុះ ។

(៦៤២) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា អារម្មណសទិសំ ។

(៦៤៣) អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច ចក្ខាយតនំ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា អនិទស្សនសប្បដិឃមូលកា សត្ត បញ្ហា ឥមិនា ការណេន វិភជិតព្វា ។

(៦៤៤) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ...

(៦៤២) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សន-អប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ និងសមនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ដូចគ្នានឹងអារម្មណប្បច្ច័យដែរ ។

(៦៤៣) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្ប-ដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ មហាភូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ មហាភូត ១ អា-ស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សន-សប្បដិឃៈ ចក្ខាយតនៈ អាស្រ័យ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... មហាភូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ បញ្ហា ៧ ជាអនិទស្សនសប្ប-ដិឃមូលកៈ បណ្ឌិត គប្បីចែក ដោយហេតុនេះចុះ ។

(៦៤៤) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ នូវខន្ធ ២ ...

បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនអប្បដិឃំ កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ អាបោធាតុំ បដិច្ច ឥន្ទ្រិយំ កពឡិង្ការេ អាហារេ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ កដត្តារូបំ អនិទស្សនអប្បដិឃមូលកេ សត្ត បញ្ហា ឥមិនា ការណេន កាតព្វា ។

(៦៤៨) អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ

ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . កដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ បញ្ហា ៧ ក្នុងអនិទស្សនអប្បដិឃៈ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ តាមហេតុនេះចុះ ។

(៦៤៩) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ សហជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង កដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ពួកមហាភូតផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង អាបោធាតុផង

ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច រូបាយតនំ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ឥមិនា ការណេន សត្ត បញ្ហា វិភជិតព្វា ។

(៦៤៦) អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច អាបោធាតុ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា អាបោធាតុ ច ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ អាបោធាតុ ច ។

រូបាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង នូវអាបោធាតុផង ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្តផង នូវអាបោធាតុផង បញ្ហា ៧ បណ្ឌិត គប្បីចែកតាមហេតុនេះចុះ ។

(៦៤៦) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ (ធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់) អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មហាភូត២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ មហាភូត១ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ (ធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញ មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់) អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ អាបោធាតុ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មហាភូត ២ក្តី អាបោធាតុក្តី អាស្រ័យ នូវមហាភូត១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ មហាភូត១ក្តី អាបោធាតុក្តី អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ។

(៦៤៧) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា វត្ថុ ច ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃា មហាភូតា ។

(៦៤៨) អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតញ្ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ ។

(៦៤៩) អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ និស្សយប្បច្ចយា

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៦៤៧) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី វត្ថុក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ ពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ។

(៦៤៨) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ មហាភូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង នូវអាបោធាតុផង មហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ផង អាបោធាតុផង ។

(៦៤៩) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនិស្សយប្បច្ច័យ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ច-យា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្ប-យុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ច-យា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

(៦៨០) ហេតុយា ឯកវីស អារម្មណេ ឯកំ អធិបតិយា ឯកវីស អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ ឯកវីស អញ្ញមញ្ញេ ឆ និស្សយេ ឯក-វីស ឧបនិស្សយេ ឯកំ បុរេជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ ឯកវីស វិបាកេ អាហារេ ឯកវីស ឥន្ទ្រិយេ ឯកវីស ឈានេ មគ្គេ ឯកវីស សម្ប-យុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ ឯកវីស អត្ថិយា ឯកវីស នត្ថិយា ឯកំ វិគតេ ឯកំ អវិគតេ ឯកវីស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៦៨១) អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិ-ទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៦៤០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ និងអាហារប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៧រៈ ៤១ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៦៤១) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យនូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច ចក្ខាយតនំ រសាយតនំ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ អនិទស្សនសប្បដិឃមូលកេ ឥមិនា ការណេន សត្តបិ បញ្ហា វិភជិតព្វា ។

(៦៨២) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អហេតុកំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច កដត្តារូបំ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ

គឺ មហាភូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ មហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ចក្ខាយតនៈ និងរសាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ពាហិរៈ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... មហាភូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ មហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ប្រស្នាទាំង៧ ក្នុងអនិទស្សនសប្បដិឃមូលកៈ បណ្ឌិត គប្បីចែកតាមហេតុនេះចុះ ។

(៦៩២) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្ស-នអប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវអហេតុកក្ខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ពួកខន្ធ អាស្រ័យ នូវវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ

អាបោធាតុំ បដិច្ច ឥន្ទ្រិយំ កពឡិង្ការេ(១) អាហារេ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ អនិទស្សនអប្បដិឃមូលកា ឥមិនា ការណេន សត្ត បញ្ហា វិភជិតព្វា ។

(៦៨៣) អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អហេតុកេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច រូបាយតនំ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ...

១- ម. កពឡីការេ ។

ឥន្ទ្រិយ កពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ពាហិរៈ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ប្រស្នាទាំង ៧ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃមូលកៈ បណ្ឌិត គប្បីចែកតាមហេតុនេះចុះ ។

(៦៩៣) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកអហេតុកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង នូវពួកមហាភូតផង កដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិផង នូវពួកមហាភូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង នូវអាបោធាតុផង រូបាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង នូវអាបោធាតុផង ពាហិរៈ... អាហារសមុដ្ឋាន ...

ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាពោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ឥមិនា ការណេន សត្ត បញ្ហា វិត្ថារេតព្វា អសម្មោហន្តេន ។

(៦៥៤) អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច ចក្ខាយតនំ រសាយតនំ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ .. អសញ្ញសត្តានំ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ អនិទស្សនសប្បដិឃមូលកា ឥមិនា ការណេន សត្តបិ បញ្ហា វិត្ថារេតព្វា ។

(៦៥៥) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា

ឧតុសមុដ្ឋាន ... កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្តផង អាហារាតុផង ប្រស្នាទាំង ៧ ដែលបណ្ឌិត អ្នកមិនគាន់ប្រទូំ គប្បីឲ្យពិស្តារ តាមហេតុនេះចុះ ។

(៦៩៤) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ មហាភូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ មហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ចក្ខាយតនៈ និងរសាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... មហាភូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្ត មហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ប្រស្នាទាំង ៧ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃមូលកៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ តាមហេតុនេះចុះ ។

(៦៩៥) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ

អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ កដត្តារូបំ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ អាបោធាតុំ បដិច្ច ឥន្ទ្រិយំ កពឡិង្ការោ អាហារោ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ អនិទស្សនអប្បដិឃមូលកេ ឥមិនា ការណេន សត្តបិ បញ្ហា វិត្ថារេតព្វា ។

(៦៩៦) អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណបច្ចយា អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ

គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ កដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយ និងកពឡិង្ការាហារ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ ពាហិរៈ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . កដត្តារូប ឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ប្រស្នាទាំង ៧ ក្នុងអនិទស្សនអប្បដិឃមូលកៈ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារតាមហេតុនេះចុះ ។

(៦៥៦) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង នូវពួកមហាភូតផង កដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិផង នូវពួកមហាភូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប

មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច រូបាយតនំ ... ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ឃដនេ ឥមិនា ការណេន សត្តបិ បញ្ហា វិភជិតព្វា ។

(៦៨៧) អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា សហជាតសទិសំ ។ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ បដិច្ច គន្ធាយតនំ រសាយតនំ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ឥមិនា ការណេន ឯកវីស បញ្ហា វិភជិតព្វា ។

កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង នូវអាបោធាតុផង រូបាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈផង នូវអាបោធាតុផង ... ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្តផង នូវអាបោធាតុផង ក្នុងការជាប់ទាក់ទង បណ្ឌិត គប្បីចែកប្រស្នាទាំង ៧ តាមហេតុនេះចុះ ។

(៦៤៧) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ដូចគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យដែរ ។ ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ និងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ចក្ខាយតនៈ និងរសាយតនៈ អាស្រ័យ នូវផោដ្ឋព្វាយតនៈ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត របស់ពួកអសញ្ញសត្ត ប្រស្នា ២១ បណ្ឌិត គប្បីចែក តាមហេតុនេះចុះ ។

នទុបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា នបច្ឆា-ជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា ។ នកម្មប្បច្ចយា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ឯកំ មហាភូតំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ បដិច្ច អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឧបាទារូបំ កម្មំ វិភជិតព្វា នកម្មេនេវ ឯកវីស បញ្ហា កាតព្វា ។ នវិបាកប្បច្ចយា បដិសន្ធិបិ កដត្តាបិ នត្ថិ បញ្ចវោការេយេវ កាតព្វា ។ នអាហារប្បច្ចយា ពាហិរំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ឥមិនា ការណេន វិភជិតព្វា ឯកវីសាបិ ។ នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ ... អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បដិច្ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វេ បញ្ហា វិភជិតព្វា ។ នឈានប្បច្ចយា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វេបិ បញ្ហា វិភជិតព្វា ។

ព្រោះនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និង នអាសេវនប្បច្ច័យ ។ ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... មហាភូត ២ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ មហាភូត ១ អាស្រ័យ នូវមហាភូត ២ ឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ប្រស្នា ២១ បណ្ឌិត ចែកកម្មប្បច្ច័យ ហើយគប្បីធ្វើ តាមនកម្មប្បច្ច័យផងចុះ ។ ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ បដិសន្ធិក្តី កដត្តារូបក្តី មិនមានទេ (បដិសន្ធិ និងកដត្តារូប) បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ក្នុងបញ្ចវោការៈចុះ ។ ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរៈ ... ឧតុសមុដ្ឋានៈ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ប្រស្នា ២១ បណ្ឌិត គប្បីចែក តាមហេតុទេះចុះ ។ ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... មហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ... រូបជីវិតិន្ទ្រិយ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ប្រស្នាទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីចែកផងចុះ ។ ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ប្រស្នាទាំង ៧ បណ្ឌិត គប្បីចែកផងចុះ ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៦៥៨) អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ អាបោធាតុំ បដិច្ច អនិទស្សនអប្បដិឃំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ឯវំ សត្តបិ បញ្ហា វិភជិតព្វា ។

(៦៥៩) អនិទស្សនសប្បដិឃញ្ច អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នឈានប្បច្ចយា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ អនិទស្សនសប្បដិឃេ មហាភូតេ ច អាបោធាតុញ្ច បដិច្ច សនិទស្សនសប្បដិឃំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ឯវំ សត្តបិ បញ្ហា វិភជិតព្វា ។ នមគ្គប្បច្ចយា នហេតុសទិសំ ការេតព្វំ បរិបុណ្ណំ មោហោ នត្ថិ ។ នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ ។ នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិក: បដិច្ចវារ:

(៦៥៨) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ នូវខន្ធ ១ ប្រកបដោយបញ្ចវិញ្ញាណ នូវខន្ធ ២ ... ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវអាបោធាតុ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ប្រស្នាទាំង ៧ បណ្ឌិត គប្បីចែក យ៉ាងនេះចុះ ។

(៦៥៩) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... កដត្តារូប និងឧបាទារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ អាស្រ័យ នូវពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្វផង នូវអាបោធាតុផង ប្រស្នាទាំង ៧ បណ្ឌិត គប្បីចែក យ៉ាងនេះចុះ ។ ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យគ្រប់គ្រាន់ ដូចនហេតុប្បច្ច័យដែរ មោហៈ មិនមានទេ ។ ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គ្រប់គ្រាន់ហើយ ។ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

[៦៦០] នហេតុយា ឯកាវីស នអារម្មណេ ឯកាវីស នអធិបតិយា ឯកាវីស ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ ឯកាវីស នោនត្ថិយា ឯកាវីស នោវិគតេ ឯកាវីស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៦៦១] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ឯកាវីស ... នអធិបតិយា ឯកាវីស ។ សង្ខិត្តំ ។ នវិបាកេ ឯកាវីស នសម្បយុត្តេ ឯកាវីស នវិប្បយុត្តេ ឯកាវីស នោនត្ថិយា ឯកាវីស នោវិគតេ ឯកាវីស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៦៦២] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ... អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ ឯកាវីស ។ សង្ខិត្តំ ។ ឈានេ ឯកាវីស មគ្គេ ឯកាវីស សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ ឯកាវីស អត្ថិយា ឯកាវីស នត្ថិយា ឯកំ វិគតេ ឯកំ អវិគតេ ឯកាវីស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ (១) ។

---

១ ម. បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោតិ ន ទិស្សតិ ។

(៦៦០) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ ២១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៦៦១) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៦៦២) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារេបិ បច្ចយវារេបិ និស្សយវារេបិ បដិច្ចវារសទិសា សំសដ្ឋវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ អរូបេយេវ កាតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(៦៦៣) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានញ្ច កដត្តារូបានំ ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៤) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃា ហេតូ សនិទស្សនសប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ . . . អនិទស្សនអប្បដិឃមូលកេយេវ ឥមិនា ការណេន សត្ត បញ្ហា វិភជិតព្វា ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។ សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ក្នុងអរូបផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៦៦៣) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ពួកហេតុ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកកដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៦៦៤) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ប្រស្នាទាំង ៧ ក្នុងអនិទស្សនអប្បដិឃមូលកៈ បណ្ឌិត គប្បីចែកតាមហេតុនេះចុះ ។

[៦៦៥] សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ... វិចិកិច្ឆា ... ឧទ្ធច្ចំ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សនិទស្សនសប្បដិឃា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦៦] អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខុំ ... កាយំ សទ្ទេ គន្ធេ រសេ ... ផោដ្ឋព្វេ អនិច្ចតោ ។ បេ ។ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ សទ្ទាយតនំ សោតវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អនិទស្សនសប្បដិឃា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៥) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវរូបទាំងឡាយ ជាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវរូបនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ ... វិចិកិច្ឆា ... ឧទ្ធច្ចៈ ... ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឃើញ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ រូបាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៦៦) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ នូវចក្ខុ ... នូវកាយ ពួកសំឡេង ពួកក្លិន ពួករស ... នូវពួកផោដ្ឋព្វៈ ជាមិនទៀង ។បេ។ ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ សទ្ទាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃសោតវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៦៧) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ ឈានា . . . អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស មគ្គស្ស ផលស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ . . . វត្ថុំ . . . ឥត្ថិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ជីវិតិន្ទ្រិយំ អាបោធាតុំ កពឡីការំ អាហារំ . . . អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញាណេន អនិទស្សនអប្បដិឃចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញាណស្ស ចេតោបរិយញាណស្ស

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦៦៧) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គលឲ្យនូវទាន សមាទាននូវសីល ធ្វើ នូវឧបោសថកម្ម ហើយពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវពួកកុសល ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញអំពីឈាន ...ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រភូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ នូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ... នូវវត្ថុ ... នូវឥត្ថិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ អាបោធាតុ កពឡិង្ការាហារ ... នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ថាមិនទៀង ... ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គលដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយចិត្ត ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយចេតោ បរិយញ្ញាណ អាកាសានញ្ចាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ

បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មូបគញ្ញា-
ណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្ម-
ណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៨) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សន-
អប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
អារម្មណាធិបតិ រូបំ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ
តំ គរុំ កត្វា រាគោ ... ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៦៦៩) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សន-
អប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
អារម្មណាធិបតិ ចក្ខុំ ... កាយំ សទ្ទេ គន្ធេ ...
ផោដ្ឋព្វេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ
កត្វា រាគោ ... ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៦៧០) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សន-
អប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ
ទានំ ទត្វា សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... តំ គរុំ
កត្វា ... ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ... អរិយា មគ្គា វុដ្ឋ-
ហិត្វា ... ផលា វុដ្ឋហិត្វា ... ផលំ គរុំ កត្វា ...

បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៦៨) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើ នូវរូប ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ ពេញចិត្ត ធ្វើ នូវរូបនោះ ឲ្យជាទីគោរព ... ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៦៦៩) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ (បុគ្គល) នូវចក្ខុ ... នូវកាយ ពួកសំឡេង ពួកក្លិន ... ធ្វើ នូវពួកផោដ្ឋព្វៈ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ ពេញចិត្ត ធ្វើ នូវផោដ្ឋព្វៈនោះ ឲ្យជាទីគោរព ... ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។

(៦៧០) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យ នូវទាន នូវសីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... ធ្វើ នូវកុសលនោះ ឲ្យជាទីគោរព ... ចេញអំពីឈាន ... ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ... ចេញអំពីផល ... ធ្វើ នូវផល ឲ្យជាទីគោរព ...

និព្ពានំ គរុំ កត្វា ... និព្ពានំ គោត្រភុស្ស វោទា-
នស្ស មគ្គស្ស ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
វត្ថុំ ... ឥត្ថិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ជីវិតិន្ទ្រិយំ អាបោធាតុំ
កពឡីការំ អាហារំ ... អនិទស្សនអប្បដិឃេ ខន្ធេ
គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា
រាគោ ... ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ អនិ-
ទស្សនអប្បដិឃាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អនិ-
ទស្សនអប្បដិឃានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិ-
បតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧១) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្ស-
នសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ សហជាតាធិបតិ អនិទស្សនអប្បដិឃាធិបតិ
អនិទស្សនសប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិ
បតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃមូលកេ
សត្តបិ បញ្ហា វិភជិតព្ពា អធិបតិ តិវិធរូបសង្គហេន ។

(៦៧២) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្ស-
នអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បុរិមា បុរិមា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា បច្ឆិមានំ
បច្ឆិមានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ខន្ធានំ បច្ចយោ

ធ្វើ នូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ... ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ វោទានៈ មគ្គ និងផល ដោយអធិបតិបច្ច័យ ... នូវវត្ថុ ... នូវឥត្ថិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ អាបោធាតុ កពឡិង្ការាហារ ... ធ្វើ នូវពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវខន្ធនោះ ឲ្យជាទីគោរព ... ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ដោយអធិបតិបច្ច័យ ។

(៦៧១) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយអធិបតិបច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយអធិបតិបច្ច័យ ប្រស្នាទាំង ៧ ក្នុងអនិទស្សនអប្បដិឃមូលកៈ ឯអធិបតិធម៌ បណ្ឌិត គប្បីចែកតាមការសង្គ្រោះ នូវរូប ៣ ប្រការទៀតចុះ ។

(៦៧២) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ មុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្រោយ ៗ

អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស មគ្គោ ផលស្ស ផលំ ផលស្ស អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញា-នាសញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧៣) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិ-ទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។

(៦៧៤) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្ស-នសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ច-យោ បដិច្ចវារសទិសំ សាធុកំ កាតព្វំ ។ អញ្ញ-មញ្ញប្បច្ចយេ បដិច្ចវារេ អញ្ញមញ្ញសទិសំ ។ និស្ស-យប្បច្ចយេ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(៦៧៥) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិ-ទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ វណ្ណ-សម្បទំ បត្ថយមានោ ទានំ ទេតិ សីលំ ...

ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ មគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃផល ផល (ជាបច្ច័យ) នៃផល អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គលកាលចេញ អំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦៧៣) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ដូចគ្នានឹងអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។

(៦៧៤) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ តែបណ្ឌិត ត្រូវធ្វើឲ្យមានរបៀបរៀបរយផង់ចុះ ។ កុំងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ដូចអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈ ។ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៦៧៥) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺបុគ្គល កាលប្រាថ្នា នូវវណ្ណសម្បទា ឲ្យ នូវទាន នូវសីល . . .

ឧបោសថកម្មំ ... វណ្ណសម្បទា សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៧៦) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧតុសម្បទំ បត្ថយមានោ ... កាយសម្បទំ ... សេនាសនសម្បទំ ... ភោជនសម្បទំ បត្ថយមានោ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... ឧតុំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... ឈានំ ... វិបស្សនំ ... មគ្គំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ . បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ ឧតុសម្បទា ... ភោជនសម្បទា ... ឧតុ ... សេនាសនំ សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

នូវឧបោសថកម្ម . . . វណ្ណសម្បទា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា បញ្ញា ពគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ មគ្គ និងផលសមា-បត្តិ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៦៧៦) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សន-អប្បដិឃធម៌ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល កាលប្រាថ្នា នូវចក្ខុសម្បទា . . . នូវកាយសម្បទា . . . នូវសទ្ទសម្បទា . . . កាលប្រាថ្នា នូវផោដ្ឋព្វសម្បទា ឲ្យ នូវទាន នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . នូវផ្ទូវ . . . អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយ ឲ្យ នូវទាន នូវសីល . . . នូវឧបោសថកម្ម . . . នូវឈាន . . . នូវវិបស្សនា . . . នូវមគ្គ . . . នូវអភិញ្ញា . . . នូវសមាបត្តិ . . . សម្លាប់ នូវសត្វ បំបែក នូវសង្ឃ ចក្ខុសម្បទា . . . ផោដ្ឋព្វស-ម្បទា . . . វត្ថុ . . . សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា បញ្ញា ពគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយ ឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

[៦៧៧] អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទ-ស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធំ ឧប-និស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... ឈានំ ... សមាបត្តឹ ... មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ សីលំ ... បញ្ញំ រាគំ បត្ថនំ កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ ... ភោជនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សង្ឃំ ភិន្ទតិ អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា ... សទ្ធា បញ្ញា រាគោ បត្ថនា កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ ... ភោជនំ សទ្ធាយ បញ្ញា-យ ។ សង្ខិត្តំ ។ មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧប-និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៧៨] សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទ-ស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ច-យោ ។ អារម្មណបុរេជាតំ និព្វន ចក្ខុនា ... រូបា-យតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧៧) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គលអាស្រ័យ នូវសទ្ធា ហើយឲ្យ នូវទាន នូវសីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... នូវឈាន ... នូវសមាបត្តិ ... តម្កើង នូវមានះប្រកាន់ នូវទិដ្ឋិ នូវសីល ... នូវបញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ ... អាស្រ័យ នូវភោជន ហើយឲ្យ នូវទាន ... បំបែក នូវសង្ឃ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ... សទ្ធា បញ្ញា រាគៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ ... ភោជន (ជាបច្ច័យ) នៃសទ្ធា បញ្ញា ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦៧៨) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ បានដល់អារម្មណបុរេជាត គឺ ដោយទិព្វចក្ខុ ... រូបាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៦៧៩) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ ... កាយំ ... សទ្ទេ ... ផោដ្ឋព្វេ ... អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ សទ្ទាយតនំ សោតវិញ្ញាណស្ស ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨០) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុំ ... ឥត្ថិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ជីវិតិន្ទ្រិយំ អាបោធាតុំ កពឡីការំ អាហារំ អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦៧៩) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និង វត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ នូវចក្ខុ . . . នូវកាយ . . . នូវពួកសំឡេង ... នូវពួកផោដ្ឋព្វៈ ... ជាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង បុគ្គល ឮ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ សទ្ទាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃសោតវិញ្ញាណ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃ កាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៦៨០) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និង វត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ នូវវត្ថុ . . . នូវឥត្ថិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ អាបោធាតុ កពឡីការាហារ ជាមិនទៀង . . . ទោមនស្ស កើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៦៨១) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ រូបាយតនញ្ច វត្ថុ ច អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨២) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខាយតនញ្ច វត្ថុ ច . . . ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច វត្ថុ ច អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨៣) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ រូបាយតនញ្ច ចក្ខាយតនញ្ច ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨១) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់ អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត គឺ រូបាយតនៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៦៨២) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់ អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈក្តី វត្ថុក្តី . . . ផោដ្ឋព្វាយតនៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៦៨៣) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់ អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត គឺ រូបាយតនៈក្តី ចក្ខាយតនៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(២៨៤) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨៥) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯវំ សត្ត បញ្ហា វិភជិតព្វា តិវិធរូបសង្គហោ ។

(២៨៦) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦៨៤) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៦៨៥) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ប្រស្នា ទាំង ៧ បណ្ឌិតគប្បីចែកយ៉ាងនេះចុះ តែការសង្គ្រោះ នូវរូបមាន ៣ យ៉ាងដែរ ។

(៦៨៦) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ មុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្រោយ ៗ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

[៦៨៧] អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អនិទស្សនអប្បដិឃា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា អនិទស្សនអប្បដិឃា ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានញ្ច កដត្តារូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨៨] អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អនិទស្សនអប្បដិឃា ចេតនា សនិទស្សនសប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា អនិទស្សនអប្បដិឃា ចេតនា សនិទស្សនសប្បដិឃានំ កដត្តារូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯវំ សត្ត បញ្ហា សហជាតា នានាខណិកា ឥមិនា ការណេន វិភជិតព្វា តិវិធរូបសង្គហោ ។

(៦៨៧) អនទិស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកវិបាកក្ខន្ធផង នៃពួកកដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៦៨៨) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ប្រស្នា ទាំង ៧ ដែលជាសហជាត និងនានាខណិកៈ បណ្ឌិត គប្បីចែកតាមហេតុយ៉ាងនេះចុះ តែការសង្គ្រោះ នូវរូបមាន ៣ យ៉ាងដែរ ។

[៦៨៩] អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានញ្ច កដត្តារូបានំ វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៩០] អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា សនិទស្សនសប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា សនិទស្សនសប្បដិឃានំ កដត្តារូបានំ វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯវំ សត្ត បញ្ហា វិត្ថារេតព្វា បវត្តិបដិសន្ធិ ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦៨៩) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ វិបាកក្ខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ផង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកកដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ។

(៦៩០) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ពួកវិបាកក្ខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ឯ បញ្ហា ទាំង ៧ ទិនបវត្តិប្បដិសន្ធិ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារយ៉ាងនេះចុះ ។

(៦៩១) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃា អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានញ្ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃា អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានញ្ច កដត្តារូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស កាយស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩២) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃា អាហារា សនិទស្សនសប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃា អាហារា សនិទស្សនសប្បដិឃានំ កដត្តារូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស កាយស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯវំ សត្ត បញ្ហា បវត្តិប្បដិសន្ធិ វិភជិតព្វា សត្តសុបិ កពឡីការោ អាហារោ កាតព្វោ ។

(៦៩១) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ពួកអាហារ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកកដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កពឡិង្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(៦៩២) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពួកអាហារ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ពួកអាហារ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កពឡិង្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ប្រស្នាទាំង ៧ ក្តី បវត្តិប្បដិសន្ធិក្តី បណ្ឌិត គប្បីចែក យ៉ាងនេះចុះ ឯកពឡិង្ការាហារ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើឲ្យដូច ក្នុងប្រស្នាទាំង ៧ ដែរ ។

(៦៩៣) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខុន្ទ្រិយំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយិន្ទ្រិយំ កាយវិញ្ញាណស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៤) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃា ឥន្ទ្រិយា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃា ឥន្ទ្រិយា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អនិទស្សនសប្បដិឃានញ្ច កដត្តារូបានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ កដត្តារូបានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៥) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃា ឥន្ទ្រិយា សនិទស្សនសប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃា ឥន្ទ្រិយា សនិទស្សនសប្បដិឃានំ

(៦៩៣) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ចក្ខុន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៦៩៤) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពួកឥន្ទ្រិយ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈផង ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ពួកឥន្ទ្រិយ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកកដត្តារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈផង ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៦៩៥) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពួកឥន្ទ្រិយ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ពួកឥន្ទ្រិយ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ

កដត្តារូបានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ សនិទស្សនសប្បដិឃានំ កដត្តារូបានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯវំ បវត្តិប្បដិសន្ធិ សត្ត បញ្ហា វិភជិតព្វា រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច អត្ថេ អត្ថេ ។

(៦៩៦) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខុន្ទ្រិយញ្ច ចក្ខុវិញ្ញាណញ្ច ចក្ខុវិញ្ញាណសហគតានំ ខន្ធានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្ខិត្តំ ។ កាយិន្ទ្រិយញ្ច កាយវិញ្ញាណញ្ច កាយវិញ្ញាណសហគតានំ ខន្ធានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៧) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយឥន្ទ្រិយ-បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយឥន្ទ្រិយបច្ច័យ បវត្តិប្បដិសន្ធិក្តី ប្រស្នាទាំង ៧ ក្តី បណ្ឌិត (គប្បីចែក) យ៉ាងនេះចុះ ឯរូបជីវិតិន្ទ្រិយ បណ្ឌិតគប្បីចែក ក្នុងទីបំផុត ។

(៦៩៦) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយឥន្ទ្រិយបច្ច័យ គឺ ចក្ខុន្ទ្រិយក្តី ចក្ខុវិញ្ញាណក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយឥន្ទ្រិយបច្ច័យ ។ សោតក្តីបំព្រួញ ។ កាយិន្ទ្រិយក្តី កាយវិញ្ញាណក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយកាយវិញ្ញាណ ដោយឥន្ទ្រិយបច្ច័យ ។

(៦៩៧) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សន-អប្បដិឃធម៌ ដោយឈានបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តបច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយសម្បយុត្តបច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

(៦៩៨) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៩) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា អនិទស្សនអប្បដិឃានំ កដត្តារូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ វត្ថុ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៨) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយវិប្បយុត្តបច្ច័យ ។

(៦៩៩) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៧០០) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា សនិទស្សនសប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា សនិទស្សនសប្បដិឃានំ កដត្តារូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវសេសា បញ្ច បញ្ហា ឯវំ វិត្ថារេតព្វា សហជាតា បច្ឆាជាតា ។

(៧០១) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ រូបេ អនិច្ចតោ . . . ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ . . . រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧០២) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហាភូតំ

(៧០០) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ប្រស្នា ៥ ដ៏សេស បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ដូចសហជាត និងបច្ឆាជាតយ៉ាងនេះចុះ ។

(៧០១) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ នូវរូបទាំងឡាយ ថា មិនទៀង ... ទោមនស្ស កើតឡើង នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ... រូបាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៧០២) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ មហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ

ទ្វិន្នំ មហាភូតានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ មហាភូតា ឯកស្ស មហាភូតស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ អនិ-ទស្សនសប្បដិឃា មហាភូតា អនិទស្សនសប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កដត្តារូបានំ ឧបាទារូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ផោដ្ឋព្វាយតនំ ចក្ខាយត-នស្ស រសាយតនស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ពាហិរំ .. អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ឯកំ មហា-ភូតំ ទ្វិន្នំ មហាភូតានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ មហាភូតា ឯកស្ស មហាភូតស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ឧតុសមុដ្ឋានា មហាភូតា អនិទស្សន-សប្បដិឃានំ ឧបាទារូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ អសញ្ញសត្តានំ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ឯកំ មហា-ភូតំ ទ្វិន្នំ មហាភូតានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ មហាភូតា ... ។

(៧០៣) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចវារេ និស្សយសទិសំ ។

ជាបច្ច័យ នៃមហាភូត ២ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មហាភូត ២ ជាបច្ច័យ នៃមហាភូត ១ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពួកកដត្តារូប និងពួកឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខាយតនៈ និងសោតាយតនៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពាហិរៈ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន មហាភូត ១ ជាបច្ច័យ នៃមហាភូត ២ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មហាភូត ២ ជាបច្ច័យ នៃមហាភូត ១ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពួកឧតុសមុដ្ឋាន និងពួកមហាភូត ជាបច្ច័យ នៃពួកឧបាទារូប ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មហាភូត ១ ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ជាបច្ច័យ នៃមហាភូត ២ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មហាភូត ២ ... ។

(៧០៣) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ដូចក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៧០៤) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតា អនិទស្សនសប្បដិឃា មហាភូតា អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កដត្តារូបានំ ឧបាទារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ យាវ អសញ្ញសត្តា វិត្ថារេតព្វា ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ ... កាយំ ... សទ្ទេ ... ផោដ្ឋព្វេ អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវសេសា ចត្តារោ បញ្ហា វិត្ថារេតព្វា បដិច្ចវារេ សហជាតសទិសា និន្នានាករណា [1] ។

(៧០៥) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ...

---

១ ម និន្នាករណា ។

(៧០៤) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ពួកមហាភូត ជាអនិទស្សនសប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពួកកដត្តារូប និងពួកឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ រហូតដល់ពួកអសញ្ញសត្តផងចុះ ។ បុរេជាត គឺ នូវចក្ខុ ... នូវកាយ ... នូវពួកសំឡេង ... នូវពួកផោដ្ឋព្វៈ ជាមិនទៀង ... គោមនស្ស កើតឡើង បក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ប្រស្នា៤ ដ៏សេស បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ដូចគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យ កុំបដិច្ចវារៈដែរ មិនមានការធ្វើឲ្យផ្សេង ៗ គ្នាឡើយ ។

(៧០៥) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ...

បដិសន្ធិក្ខណេ អាបោធាតុ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កដត្តារូបានំ ឧបាទារូបានំ អាបោធាតុ ឥន្ទ្រិយស្ស កពឡិង្ការាហារស្ស[១] ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ អាបោធាតុ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ កដត្តារូបានំ ។ បុរេជាតំ វត្ថុំ ... ឥត្ថិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ជីវិតិន្ទ្រិយំ អាបោធាតុំ ... កពឡិង្ការំ អាហារំ អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ វត្ថុ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ កពឡិង្ការោ អាហារោ ឥមស្ស អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ អនិទស្សនអប្បដិឃានំ កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯវំ អវសេសា ច បញ្ហា វិភជិតព្វា សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយម្បិ កាតព្វា ។

---

១. ម. កពឡីការោ អាហារស្ស ច ។

អាបោធាតុ (ជាបច្ច័យ) នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពួកកដត្តារូប និង អាបោធាតុ ពួកឧបាទារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ក្នុងខណៈនៃ បដិសន្ធិ ជាបច្ច័យ នៃឥន្ទ្រិយផង នៃកពឡិង្ការាហារផង ដោយ អត្ថិប្បច្ច័យ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... អាបោធាតុ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ (ជាបច្ច័យ) នៃពួកកដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ។ បុរេជាត គឺ នូវវត្ថុ ... នូវឥត្ថិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ អាបោធាតុ ... នូវកពឡិង្ការាហារ ជាមិនទៀង ... ទោមនស្ស កើតឡើង វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដែលកើតមុន ដោយ អត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡិង្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯរូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួក កដត្តារូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ប្រស្នា ៦ ដំសេស បណ្ឌិត គប្បីចែក យ៉ាងនេះចុះ ឯសហជាតប្បច្ច័យក្តី បច្ឆាជាតប្បច្ច័យក្តី អាហារប្បច្ច័យក្តី ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យក្តី បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ យ៉ាងនេះដែរ ។

(៧០៦) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ រូបាយតនញ្ច វត្ថុ ច អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧០៧) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា ច មហាភូតា ច សនិទស្សនសប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានញ្ច កាតព្វំ ។

(៧០៨) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ... ។ សង្ខិត្តំ ។

(៧០៩) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតា អនិទស្សនអប្បដិឃា ខន្ធា ច

(៧០៦) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ រូបាយតនៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៧០៧) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាសនិទស្សនសប្បដិឃៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ឯពួកខន្ធ) របស់ពួកអសញ្ញសត្វ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។

(៧០៨) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ... ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។

(៧០៩) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត ទាំងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃក្តី

មហាភូតា ច អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ យាវ អសញ្ញសត្តា កាតព្វា ។ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនញ្ច វត្ថុ ច ... ផោដ្ឋព្វាយតនញ្ច វត្ថុ ច អនិទស្សនអប្បដិឃានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវសេសា បញ្ហា វិភជិតព្វា ។

(៧១០) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ រូបាយតនញ្ច ចក្ខាយតនញ្ច ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១១) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ រូបាយតនញ្ច ចក្ខាយតនញ្ច ចក្ខុវិញ្ញាណញ្ច ចក្ខុវិញ្ញាណសហគតានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

នត្ថិវិគតប្បច្ចយំ អនន្តរសទិសំ ។

អវិគតប្បច្ចយំ អត្ថិសទិសំ ។

ពួកមហាភូតក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ (ខន្ធទាំងនោះ) បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យរហូតដល់ពួកអសញ្ញសត្តផងចុះ ។ ឯបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈក្តី វត្ថុក្តី . . . ផោដ្ឋព្វាយតនៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ជាអនិទស្សនអប្បដិឃៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ប្រស្នា ដ៏សេស បណ្ឌិត គប្បីចែកផងចុះ ។

(៧១០) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់ បុរេជាត គឺ រូបាយតនៈក្តី ចក្ខាយតនៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៧១១) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត គឺ រូបាយតនៈក្តី ចក្ខាយតនៈក្តី ចក្ខុវិញ្ញាណក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

នត្ថិប្បច្ច័យ និងវិគតប្បច្ច័យ ដូចគ្នានឹងអនន្តរប្បច្ច័យ ។

អវិគតប្បច្ច័យ ដូចគ្នានឹងអត្ថិប្បច្ច័យដែរ ។

(៧១២) ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ តីណិ អធិ-
បតិយា នវ អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ សហ-
ជាតេ ឯកវីស អញ្ញមញ្ញេ ឆ និស្សយេ ឯកវីស
ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ ឆ បច្ឆាជាតេ សត្ត
អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ សត្ត វិបាកេ សត្ត អាហារេ
សត្ត ឥន្ទ្រិយេ នវ ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្ប-
យុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ អដ្ឋ អត្ថិយា បញ្ចវីស នត្ថិ-
យា ឯកំ វិគតេ ឯកំ អវិគតេ បញ្ចវីស ។

(៧១៣) ហេតុប្បច្ចយា អធិបតិយា សត្ត . . .
សហជាតេ សត្ត អញ្ញមញ្ញេ ឯកំ និស្សយេ សត្ត
វិបាកេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្ប-
យុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ សត្ត អត្ថិយា សត្ត អវិ-
គតេ សត្ត ។

(៧១២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាហារៈប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ។

(៧១៣) ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(៧១៤) ហេតុសហជាតនិស្សយអត្ថិអវិគតន្តិ សត្ត ។ ហេតុសហជាតអញ្ញមញ្ញនិស្សយអត្ថិអវិគតន្តិ ឯកំ ។ ហេតុសហជាតអញ្ញមញ្ញនិស្សយសម្បយុត្តអត្ថិអវិគតន្តិ ឯកំ ។ ហេតុសហជាតនិស្សយវិប្បយុត្តអត្ថិអវិគតន្តិ សត្ត ។ ហេតុសហជាតនិស្សយវិបាកអត្ថិអវិគតន្តិ សត្ត ។ ហេតុសហជាតអញ្ញមញ្ញនិស្សយវិបាកអត្ថិអវិគតន្តិ ឯកំ ។ ហេតុសហជាតអញ្ញមញ្ញនិស្សយវិបាកសម្បយុត្តអត្ថិអវិគតន្តិ ឯកំ ។ ហេតុសហជាតនិស្សយវិបាកវិប្បយុត្តអត្ថិអវិគតន្តិ សត្ត ។

[៧១៤] ពាក្យថា សហជាតប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ពាក្យថា សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ពាក្យថា សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ពាក្យថា សហជាតប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ពាក្យថា សហជាតប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ពាក្យថា សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ពាក្យថា សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ពាក្យថា សហជាតប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

ហេតុសហជាតអញ្ញមញ្ញនិស្សយវិបាកវិប្បយុត្តអត្ថិអវិគតន្តិ ឯកំ ។ ឯវំ សព្ពេ គណនា ឯកកេ គណេតព្ពា ។

អនុលោមំ ។

(៧១៥) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១៦) អនិទស្សនសប្បដិឃោ(1) ធម្មោ អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស

១ ម. អនិទស្សនអប្បដិឃោ ។

ពាក្យថា សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ វារៈ នៃការរាប់ ទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៧១៥) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៧១៦) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង

សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១៧) អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៧១៧) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១៨) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ... បុរេជាតំ ។

(៧១៩) អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៧១៨) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ . . . បានដល់បុរេជាត ។

(៧១៩) អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនសប្បដិឃស្ស ច អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២០) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ... បុរេជាតំ ។

អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ... បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតបច្ច័យ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតបច្ច័យ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតបច្ច័យ ។ អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃសនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នៃអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ផង ដោយសហជាតបច្ច័យ ។

(៧២០) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ... បានដល់បុរេជាត ។

(៧២១) សនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនសប្បដិឃោ ច អនិទស្សនអប្បដិឃោ ច ធម្មា អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២២) ហេតុយា បញ្ចវីស អារម្មណេ ទ្វាវីស អធិបតិយា បញ្ចវីស អនន្តរេ បញ្ចវីស សមនន្តរេ បញ្ចវីស សហជាតេ ទ្វាទស អញ្ញមញ្ញេ ចតុវីស និស្សយេ ទស ឧបនិស្សយេ បញ្ចវីស បុរេជាតេ ពាវីស បច្ឆាជាតេ បញ្ចវីស អាសេវនេ បញ្ចវីស កម្មេ បញ្ចវីស វិបាកេ ចតុវីស អាហារេ បញ្ចវីស ឥន្ទ្រិយេ តេវីស ឈានេ បញ្ចវីស មគ្គេ បញ្ចវីស សម្បយុត្តេ ចតុវីស វិប្បយុត្តេ ពាវីស អត្ថិយា ទស នត្ថិយា បញ្ចវីស វិគតេ បញ្ចវីស អវិគតេ ទស ។

(៧២៣) នហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ពាវីស បឋមគមនសទិសំ ។ ... អវិគតេ ទស ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៧៦១) សនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ក្តី អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ក្តី ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៧៦២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៤ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៤ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៧៦៣) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ដូចក្នុងដំណើរទី ១ ដែរ ។ . . . ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៧២៤) នហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណប្បច្ចយា នអធិបតិយា ពាវីស ... នអនន្តរេ ពាវីស នសមនន្តរេ ពាវីស នសហជាតេ ទ្វេ នអញ្ញមញ្ញេ ពាវីស ននិស្សយេ ទ្វេ នឧបនិស្សយេ ឯកាវីស នបុរេជាតេ ពាវីស នបច្ឆាជាតេ ពាវីស ។ សង្ខិត្តំ ។ នសម្បយុត្តេ ពាវីស នវិប្បយុត្តេ ពាវីស នោអត្ថិយា ទ្វេ នោនត្ថិយា ពាវីស នោវិគតេ ពាវីស នោអវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៧២៥) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្ត ... នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ សត្ត នសមនន្តរេ សត្ត នអញ្ញមញ្ញេ សត្ត នឧបនិស្សយេ សត្ត នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ សត្ត ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វត្ថ សត្ត នសម្បយុត្តេ សត្ត នវិប្បយុត្តេ ឯកំ នោនត្ថិយា សត្ត នោវិគតេ សត្ត ។

(៧២៨) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ និងនអារម្មណប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ។ សេចក្ដីបំព្រួញ ។ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២២ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៧២៩) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ សេចក្ដីបំព្រួញ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៧២៦) ហេតុសហជាតនិស្សយអត្ថិអវិគតន្តិ នអារម្មណេ សត្ត ... នអនន្តរេ សត្ត នសមនន្តរេ សត្ត នអញ្ញមញ្ញេ សត្ត ។ ឥធាបិ សង្ខិត្តំ ។ នសម្បយុត្តេ សត្ត នវិប្បយុត្តេ ឯកំ នោនត្ថិយា សត្ត នោវិគតេ សត្ត ។

(៧២៧) ហេតុសហជាតអញ្ញមញ្ញនិស្សយអត្ថិអវិគតន្តិ នអារម្មណេ ឯកំ សព្វត្ថ ឯកំ ... នោវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

(៧២៨) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ តីណិ ... អធិបតិយា ទ្វេ អនន្តរេ ឯកំ សមនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ ឯកវីស អញ្ញមញ្ញេ ច និស្សយេ ឯកវីស ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ ច បច្ឆាជាតេ សត្ត អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ សត្ត វិបាកេ សត្ត

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៧២៦) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ក្នុងទីនេះ ។ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(៧២៧) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ១ ... ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៧២៨) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧

អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ នវ ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ អដ្ឋ អត្ថិយា បញ្ចវីស នត្ថិយា ឯកំ វិគតេ ឯកំ អវិគតេ បញ្ចវីស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បញ្ហាវារោ និដ្ឋិតោ ។

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកំ ពាវីសតិមំ និដ្ឋិតំ ។

អនុលោមត្តិកប្បដ្ឋានំ បដ្ឋមំ និដ្ឋិតំ ។

ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បញ្ហាវារៈ ។

ចប់ សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ ទី ២២ ។

ចប់ អនុលោមត្តិកប្បដ្ឋាន ខាងចុងបំផុត ។

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានស្ស ឆដ្ឋោ ភាគោ

មាតិកាបត្ថានិ

មាតិកា	អង្កេ
បរិត្តារម្មណត្តិកំ	
បដិច្ចវារេ	១
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២
អនុលោមបច្ចនីយំ	៦
បច្ចនីយានុលោមំ	៧
បញ្ហាវារេ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២៩
អនុលោមបច្ចនីយំ	៣១
បច្ចនីយានុលោមំ	"
ហីនត្តិកំ	
បដិច្ចវារេ	៣៣

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន ឆដ្ឋភាគ

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

បរិត្តារម្មណត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ	១
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	២
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ	៦
បច្ចនីយានុលោម	៧
បញ្ហាវារៈ	"
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	២៩
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ	៣១
បច្ចនីយានុលោម	"

ហីនត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ	៣៣

មាតិកាបត្ថានិ

មាតិកា	អង្ក

អនុលោមំ ៣៣

មិប្បត្តិកំ

បដិច្ចវារោ ៣៥

អនុលោមំ . . . . "

បច្ចនីយំ ៣៨

អនុលោមបច្ចនីយំ ៤០

បច្ចនីយានុលោមំ . . . . "

បច្ចយវារោ ៤១

អនុលោមំ . . . . "

បច្ចនីយំ ៤៤

អនុលោមបច្ចនីយំ ៤៧

បច្ចនីយានុលោមំ . . . . "

សំសដ្ឋវារោ . . . . "

អនុលោមំ . . . . "

បច្ចនីយំ ៤៨

អនុលោមបច្ចនីយំ ៥១

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
អនុលោម	៣៣
មិច្ឆត្តិកៈ	
បដិច្ចវារៈ	៣៥
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	៣៨
អនុលោមបច្ចនីយៈ	៤០
បច្ចនីយានុលោម	"
បច្ចយវារៈ	៤១
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	៤៤
អនុលោមបច្ចនីយៈ	៤៧
បច្ចនីយានុលោម	"
សំសដ្ឋវារៈ	"
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	៤៨
អនុលោមបច្ចនីយៈ	៥១

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កៃ
បច្ចនីយានុលោមំ	៥១
បញ្ហាវារោ	៥២
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	៧៤
អនុលោមបច្ចនីយំ	៧៧
បច្ចនីយានុលោមំ	"

មគ្គារម្មណត្តិកំ

បដិច្ចវារោ	៧៩
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	៨៣
អនុលោមបច្ចនីយំ	៩១
បច្ចនីយានុលោមំ	"
បញ្ហាវារោ	៩២
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១១០
អនុលោមបច្ចនីយំ	១១៤

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
បច្ចនីយានុលោម	៥១
បញ្ហាវារៈ	៥២
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	៧៤
អនុលោមបច្ចនីយៈ	៧៧
បច្ចនីយានុលោម	"

មគ្គារម្មណត្តិកៈ

មាតិកា	ទំព័រ
បដិច្ចវារៈ	៧៩
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	៨៣
អនុលោមបច្ចនីយៈ	៩១
បច្ចនីយានុលោម	"
បញ្ហាវារៈ	៩២
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	១១០
អនុលោមបច្ចនីយៈ	១១៤

មាតិកាបត្តានំ

មាតិកា	អង្កេ
បច្ចនីយានុលោមំ	១១៥

ឧប្បន្នត្តិកំ

បញ្ហាវារោ	១១៦
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១២៧
អនុលោមបច្ចនីយំ	១២៨
បច្ចនីយានុលោមំ	"

អតីតត្តិកំ

បញ្ហាវារោ	១៣០
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១៣៩
អនុលោមបច្ចនីយំ	១៤០
បច្ចនីយានុលោមំ	១៤១

អតីតារម្មណត្តិកំ

បដិច្ចវារោ	១៤២
អនុលោមំ	"

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
បច្ចនីយានុលោម	១១៥
ឧប្បន្នត្តិកៈ	
បញ្ហាវារៈ	១១៦
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	១២៧
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ	១២៨
បច្ចនីយានុលោម	"
អតីតត្តិកៈ	
បញ្ហាវារៈ	១៣០
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	១៣៩
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ	១៤០
បច្ចនីយានុលោម	១៤១
អតីតារម្មណត្តិកៈ	
បដិច្ចវារៈ	១៤២
អនុលោម	"

មាតិកាបត្ថានំ

មាតិកា	អង្កៃ
បច្ចនីយំ	១៤៣
អនុលោមបច្ចនីយំ	១៤៧
បច្ចនីយានុលោមំ	"
បញ្ហាវារោ	១៤៨
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១៦៧
អនុលោមបច្ចនីយំ	១៦៩
បច្ចនីយានុលោមំ	"

អជ្ឈត្តត្តិកំ

បដិច្ចវារោ	១៧០
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១៧៣
អនុលោមបច្ចនីយំ	១៧៨
បច្ចនីយានុលោមំ	"
បច្ចយវារោ	១៧៩
អនុលោមំ	"

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
បច្ចនីយៈ	១៥៣
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ	១៥៧
បច្ចនីយានុលោម	"
បញ្ហាវារៈ	១៥៨
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	១៦៧
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ	១៦៩
បច្ចនីយានុលោម	"

អជ្ឈត្តត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ	១៧០
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	១៧៣
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ	១៧៨
បច្ចនីយានុលោម	"
បច្ចយវារៈ	១៧៩
អនុលោម	"

មាតិកាបត្ថានំ

មាតិកា	អង្កេ
បច្ចនីយំ	១៨០
អនុលោមបច្ចនីយំ	១៨៤
បច្ចនីយានុលោមំ	"
បញ្ហាវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២០១
អនុលោមបច្ចនីយំ	២០៣
បច្ចនីយានុលោមំ	២០៤

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ

បដិច្ចវារោ	២០៥
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២០៦
អនុលោមបច្ចនីយំ	២០៨
បច្ចនីយានុលោមំ	"
បញ្ហាវារោ	២០៩
អនុលោមំ	"

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
បច្ចនីយ:	១៨០
អនុលោមប្បច្ចនីយ:	១៨៤
បច្ចនីយានុលោម	"
បញ្ហាវារ:	"
អនុលោម	"
បច្ចនីយ:	២០១
អនុលោមប្បច្ចនីយ:	២០៣
បច្ចនីយានុលោម	២០៤

អជ្ឈត្តារម្មណត្តិក:

បដិច្ចវារ:	២០៥
អនុលោម	"
បច្ចនីយ:	២០៦
អនុលោមប្បច្ចនីយ:	២០៨
បច្ចនីយានុលោម	"
បញ្ហាវារ:	២០៩
អនុលោម	"

មាតិកាបត្តានំ

មាតិកា	អង្គ
បច្ចនីយំ	២២០
អនុលោមបច្ចនីយំ	២២១
បច្ចនីយានុលោមំ	"

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកំ

បដិច្ចវារេ	២២៣
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២៤០
អនុលោមបច្ចនីយំ	២៤៨
បច្ចនីយានុលោមំ	"
បញ្ហាវារេ	២៤៩
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២៧៤
អនុលោមបច្ចនីយំ	២៨០
បច្ចនីយានុលោមំ	២៨១

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

បច្ចនីយៈ ២២០

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ២២១

បច្ចនីយានុលោម . . . . "

សនិទស្សនសប្បដិឃត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ ២២៣

អនុលោម . . . . "

បច្ចនីយៈ ២៦០

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ២៦៨

បច្ចនីយានុលោម . . . . "

បញ្ហាវារៈ ២៦៩

អនុលោម . . . . "

បច្ចនីយៈ ២៧៦

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ២៨០

បច្ចនីយានុលោម ២៨១

វិរុទ្ធាវិរុទ្ធបត្តិ

វិរុទ្ធបាឋោ	អវិរុទ្ធបាឋោ	អង្កេ	វដ្ឍុលេខាយំ
សម្បយុត្តកានំ	សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ	៨	១០
ចេតោរិយញ្ញាណ	ចេតោបរិយញ្ញាណ	១១	៧
ធម្មោ	ធម្មោ	៤១	៤
ហេតុប្បច្ចេយេន	ហេតុប្បច្ចយេន	៩២	៩
អរិ យាមគ្គា	អរិយា មគ្គា	១០៥	៧
អតតីត្តិកេ	អតីតត្តិកេ	១៣៧	១
បដិច្ចវសេទិសោ	បដិច្ចវសេទិសា	១៥៩	៥
បស្សាយ	បស្សនាយ	"	១៩
និន្នាករណំ	និន្នានាករណំ	១៧៥	១០
បវត្តិ បដិសន្ធិបំ	បវត្តិប្បដិសន្ធិបំ	១៨១	៣
បដិច្ចវបេច្ចនីយេ	បដិច្ចវប្បច្ចនីយេ	"	១៣
អនិច្ចតោ	អនិច្ចតោ . . .	១៩២	៩
អញ្ញមញ្ញ	អញ្ញមញ្ញោ	២១៦	១៥
អវិគតេ ៗ	អវិគតេ ទ្វេ ៗ	២២២	៣
អនិទស្សនអប្បដិញ្ច	អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច	២៣៤	៧
ចិត្តស	ចិត្តស-	២៣៥	២

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស – ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
កប្បបដិសន្ធិ	កប្បដិសន្ធិ	២	១៣
កម្មខណ នៃ	កម្មខណៈនៃ	៣	១៣
នូវខន្ធ ២ ...	នូវខន្ធ ២ ... ។	៤	១០
បគញ្ញាណា	បគញ្ញាណ	១២	៩
អារម្មណ៍ប្បច្ច័យ	អារម្មណប្បច្ច័យ	១៣	៣
អនន្តប្បច្ច័យ	អនន្តរប្បច្ច័យ	១៨	១២
ដែលដែល	ដែល	២៥	៨
អហេតុកប្បបដិសន្ធិ	អហេតុកប្បដិសន្ធិ	៣៨	៥
កម្មឥន្ទ្រិ	កម្មនឥន្ទ្រិ-	៣៩	១៦
ដែលមិនទៀង	ដែលមិនទៀង នឹងខន្ធ២...	៤១	៨
ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ...	ពឹងផ្អែក	"	១០
ខុសនិងទៀងផង ។	ខុសនិងទៀងផង	៤២	១០
និងមគ្គប្បច្ច័យ	និងនមគ្គប្បច្ច័យ	៤៦	១៦
រូបជិវិតិន្ទ្រិយ	រូបជីវិតិន្ទ្រិយ	៧១	១៦
ខន្ធ ២ ...	នូវខន្ធ ២ ... ។	៨៥	១៧
"	"	៨៦	៦

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស – ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
អាម្មណ៍	អារម្មណ៍	៩៣	៦
សជាតាធិបតិ	សហជាតាធិបតិ	៩៧	១៤
ដែលមគ្គ	ដែលមានមគ្គ	១០១	១៥
មានមគ្គអធិបតិ	មានមគ្គជាអធិបតិ	១០៧	១៣
នានាណិកៈ	នានាខណិកៈ	១០៩	១៤
មានរ៉ាវៈ ១១	មានរ៉ាវៈ ២១	១១០	៥
"	"	"	៨
បគ្គូបនិស្ស័យ	បកតូបនិស្ស័យ	១២២	៩
... កម្មនៅនត្ថិប្បច្ច័យ	កម្មនៅនត្ថិប្បច្ច័យ	១២៨	១១
គឺ វិបាកក្ខន្ធ ១	គឺ ទូវវិបាកក្ខន្ធ ១	១៤៣	៥
បដិសន្ធិដែលប្រព្រឹត្តទៅ	បវត្តិប្បដិសន្ធិ	"	៦
ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ	ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ	១៤៥	១៣
កម្មវិបាកប្បច្ច័យ	កម្មនវិបាកប្បច្ច័យ	១៤៦	៣
អតីតាម្មណត្តិកៈ	អតីតារម្មណត្តិកៈ	១៥៩	១
ជាអតីតារម្មណណ៍	ជាអតីតារម្មណ៍	"	៩
អនិច្ចានុបស្សប្បនា	អនិច្ចានុបស្សនា	"	១៣

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស – ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
និងអនត្តានុឯបស្សនា	និងអនត្តានុបស្សនា	១៥៩	១៨
នូវមហាភ្កត	នូវមហាភូត	១៧០	១៦
នៃអហេតុកប្បបដិសន្ធិ	នៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ	២០៦	៥
អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង	នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ផង	២៣០	៥
អនិទស្ស-	ជាអនិទស្ស-	២៣៥	២
ដោយចេតោ បរិយញ្ញាណ	ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ	២៥១	១៥
កន្ទីបំផុត	កន្ទីបំផុត ។	២៦៨	៦

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ
អ្នកខាងក្រោមនេះ ៖

Printing costs were kindly met by the follwing organizations

Sigeru Urawa
852-3 Matsue-cho, Souka-shi, Saitama Japan

この本は次の方によって復刻されました。

浦和　稠
埼玉県草加市松江町852-3

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក "

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ

ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL.99
"ABHIDHAMMA PITAKA"
Published by the Buddhist Institude, phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition 1994
printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ（南伝大蔵経）全110巻・アビダルマピタカ第99巻

発　　行：プノンペン仏教研究所
復刻救援：カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会
発　　行：1994年12月8日

印刷・製本／弘前相互印刷株式会社
製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

INSTITUT BOUDDHIQUE